

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1961

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλην προστασίαν της Α.Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ και την επίτιμον Προεδρίαν της Α.Μ. της ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924-1941

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 16ον

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1961

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : Λυκαβηττού 1 ΑΘΗΝΑΙ - Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διεύθυνσις Περιοδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ιστρία 22

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: Α/φών Γ. ΡΟΔΗ - ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ 40 - Αθήναι

Τιμή Φύλλου Αρχ. 1.50 - Έτησία συνδρομή έσωτ. Αρχ. 12. Έξωτ. 10 σελλίνα ή 2 δολάρια

Η Συντακτική Επιτροπή αποφαινεται περί της δημοσιεύσεως ή μη των αποσπασμένων χειρογράφων, τα όποια δημοσιεύονται ή μη δεν επιστρέφονται

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν θερμώς τους καθυστερούντας την εξόφλησιν της πρός το περιοδικόν όφειλής των, όπως επισπεύσουν ταύτην

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ - CONTENTS

Μηνύματα : α) του Υπουργού Παιδείας κ. Γ. Βογιατζή.....	Σελ. 1	Messages: a) by the Minister of Education Mr. G. Voyatzis	Page 1
β) του Προέδρου της Ligue κ. MacAuley.....		b) by Mr. J. MacAuley, President of the League	
γ) του Προέδρου Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακοπούλου.....	»	c) by Mr. C. Georgacopoulos President G.R.C.	»
Οι τρεις Φωστήρες της Τρισηλίου Θεότητος, Ε.Π. Φωτιάδη.....	2	The three Hierarchs, by E.P. Photiades	2
Η σημασία των εορτών, Γ.Τ. Κόλια.....	3	The meaning of the Holidays, by G. Kolias b) Wisemen's sayings	3
α) Τι κάνει ένας ερυθροσταυρίτης, β) Ξεφυλλίζοντας την Ιστορία.....	4	Junior's duties, β) Through our History	4
Χειμών, Φ. Καραπιπέρη, β) Κίνδυνοι.....	5	Winter, by Ph. Karapiperis b) dangers in the street	5
Πυθαγόρας, Μ. Νικολαΐδη.....	6	Pythagoras, by M. Nicolaides	6
Χάγη-Αμστερνταμ, Ν. Δημητροκάλλη.....	7	The Hague and Amsterdam, by N. Dimitrokal-lis	7
Οι δυο φίλοι, Κ. Παπαπαναγιώτου, β) Αξιέπαινοι πράξεις.....	8	The two friends by K. Papapanagiotou b) Ju-niors' praiseworthy actions	8
Μέσα στα Χιόνια, Κ. Κολοβού.....	9	In the snow, by K. Kolovos	9
Ραντάρ, Γ., β) Χρήσιμοι γνώσεις.....	10	Radar, by G. b) Useful knowledge	10
Ατομική ενέργεια, Ε. Σταμάτη, β) Υγιεινές συμ-βουλές.....	1	Atomic energy, by E. Stamatias b) Healthy Advice.....	11
Φωτογραφία Δράσεως.....	12-13	Activity in pictures.....	12-13
Σκυρος, Π. Καλονάρου.....	14	Skyros by P. Kalonaros	14
Τηλεπικοινωνία, Γ. Παππά.....	15	Telecommunication by G. Papas	15
Αθλητική Ζωή: Η Ιστορία του 'Αλματος, Στ. Αδλωνίτη β) Η φλόγα και ο καπνός (ποίημα) Μ. Στασινοπούλου) Πρώτες βοήθειες. Τεχνητή Αναπνοή.....	16	Athletic life, by Sp. Avlonitis b) the flame, poem, by M. Stassinopoulos c) First aid	16
Οι περιπέτειες ενός Παιδιού, Ε. Μαλό.....	17	Adventures of a child, by H. Malot	17
Ο Λύκος των οσπρίων, Έμ. Άνάση.....	18	Pulse's disease, by E. Anassis	18
Εβγήκε Ασπροπρόσωπος, Γλ. Πρωτοπαππά, β) Το Χιόνι (ποίημα) Ν. Χρόνη.....	19	Greek legends, by Gl. Protopapas b) Snow (poem), by N. Chronis	19
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.....	0-21	G.J.R.C. Movement	20-21
Δράσις Ομάδων Ε.Σ.Ν.....	22-23	Groups' activity	22-23
Μαθητική Συνεργασία.....	24	Pupils' contribution	24
Αρχιμηνιά και Αρχιχρονιά, Α.Β.....	25	Newyear, by A.V.	25
Εξώφυλλο: Χιονισμένο ποτό (από ημερολόγιο της Αεροπ. Εταιρείας T.W.A.)		Front cover: Landscape in Winter (taken from the calendar 1960 of T.W.A.)	
Εσωτερική Εξώφυλλο: Πρωτοχρονιά (ποίημα) Β. Χαρωνίτη		Inside front-cover Newyear's day (poem) by B. Charonitis	
Οπισθόφυλλο: Χορός Στίχοι Στ. Σπεράντζα, Μουσική Α. Παναγιωτοπούλου.		Backcover: Dance, verses, by St. Sperantzas, music by A. Panagiotopoulos	

Β. ΧΑΡΩΝΙΤΗ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Καλώς μās ήρθες πρώτη του Γενάρη καινούργιε χρόνο. Τ' άκου λυχνάρι που φέγγει στο φτωχό, ποτέ μη σβύση και στείλε του αυτό που θα ζητήση,

Καινούργιε χρόνο στείλε μου κι' έμένα με τον άκούραστο άγιο-Βασίλη φώτισι, καλωσύνη κι άλλο ένα : Νά ζω με το χαμόγελο στα χείλη...

(«Χαρούμενες Στροφές»)

ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

Ο Υπουργός Έθνικης Παιδείας
κ. Γ. Βογιατζής
The Minister of Education
Mr G. Voyatzis

Του Υπουργού Έθνικης Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γ. Βογιατζή

Με βαθείαν πίστιν προς τον Θεόν και με προσήλωσιν εις τα εθνικά μας ιδεώδη ως εργασθώμεν κατά το νέον έτος 1961 όλοι έντατικώτατα δια να συμβάλωμεν εις την άνατολήν καλυτέρων ήμερών δια την φιλότιμη μας πατρίδα.

Αί άλματώδεις πρόοδοι, αί όποια σημειούνται εις όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δραστηριότητος, ιδία δε της τεχνικής, υπαγορεύουν την προσπάθειαν αυτήν. Οί Έλληνες Έρυθροσταυρίται, οί όποιοι παραλλήλως προς τα μαθήματά των εργάζονται με έπαινετήν προθυμίαν δια την έπιτυχίαν του έργου του Ε.Ε.Σ.Ν., είμαι βέβαιος ότι, κατά το νέον έτος, θα επιδείξουν δι' άμφοτερα ακόμη μεγαλυτέραν έπιμέλειαν και ζήλον.

Πρέπει να γίνη συνείδησις εις όλους ότι ή έπιτυχία παντός έργου εξασφαλίζεται με την συστηματικήν προσπάθειαν και την προσήκουσαν έπιμέλειαν εις την εκπλήρωσιν των καθηκόντων ενός έκαστου.

Με την πεποίθησιν ότι οί Έλληνες Έκπαιδευτικοί και Έρυθροσταυρίται ούτω σκέπτονται και εργάζονται άπευθύνω προς αυτούς επί τώ Νέω Έτει τās καλυτέρας μου εύχάς.

Έν Αθήναις τή 31 Δεκεμβρίου 1960

Υπουργός Έθν. Παιδείας και
Θρησκευμάτων
Γ. Βογιατζής

Του Προέδρου του Συνδέσμου των Έρυθρών Σταυρών κ. Ι. Μακώλεϋ

Έκ πείρας γνωρίζομεν ότι ό άνθρωπινος πόνος δεν άνήκει άποκλειστικώς εις μίαν έποχήν ούτε περιωριζέτο μόνον εις ένα μέρος της Γής. Καί το νέον έτος θα έχη και αυτό το μερίδιόν του εις αυτόν.

Η κληρονομία της δυστυχίας του 1960 επιβάλλει πολλάς υποχρεώσεις εις τον Σύνδεσμον των Έρυθρών Σταυρών: 10.000 παράλυτοι εις το Μαρόκον, 275.000 πρόσφυγες της Άλγερίας, όλόκληρος πληθυσμός εις Κογκό, δια τον όποιον πρέπει να εξασφαλισθής το έλάχιστον της ιατρικής περιθαλψέως, εκατομμύρια άστεγών από τους σεισμούς του Αγαδιρ και της Χιλής και από τās πλημμύρας εις Ινδιάν, Πακιστάν και Φιλιππίνas. Όλα αυτά τα θύματα έχουν ανάγκην γενναιοδωρών και άποτελεσματικής βοήθειας, ίνα δυνηθούν να επανέλθουν εις μίαν κανονικήν ζωήν.

Η έκαιονταετής παράδοσις του Έρυθρού Σταυρού άποτελεί έχέγγυον δι' όσους θα ύποστούν δοκιμασίαν κατά το 1961, ότι θα τύχουν της βοήθειας του, όπως δι' όλους όσοι έν γνώρισαν την δυστυχίαν, ότι θα εξακολουθήσουν να έχουν την άρωγήν του. Μεγάλος αριθμός άνδρών, γυναικών και νέων, πάσης φυλής, πάσης θρησκείας και πάσης πολιτικής πεποιθήσεως, άνήκοντες εις 85 έθνικούς Συλλόγους του Έρυθρού Σταυρού, της Έθρυρας ήμισελήνου και του Έρυθρού Λέοντος και Ηλίου-μελών του Συνδέσμου-συνήνωθησαν, ίνα προσφέρουν χείρα βοήθειας εις τους δυστυχείς.

Νέοι έθνικοί Σύλλογοι της Άφρικής και της Άσίας θα ένισχύσουν τās τάξεις του Έρυθρού Σταυρού κατά το έτος τούτο και είμαι έτοιμοι όπως υπηρετήσουν όχι μόνον τās ιδίκας των ανάγκας, αλλά και τās ανάγκας των άλλων. Χαιρετίζομεν θερμώς την είσοδον των εις τον Σύνδεσμον των Έρυθρών Σταυρών. Θα τους βοηθήσωμεν να συγκροτήσουν τους Συλλόγους των, έμπνεόμενοι από το πνεύμα του Ίδρυτού του Έρυθρού Σταυρού.

Η παγκόσμιος ήμέρα του Έρυθρού Σταυρού, ή 8η Μαΐου, θα έχη έφέτος Σύνημα: «Εις τον δρόμον σας, εις την Χώραν σας, παν-

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου των
Έρ. Σταυρών κ. Ι. Μακώλεϋ
The President of the League
Mr J. MacAuley

του, εις όλον τον κόσμον, ό Έρυθρός Σταυρός είναι το σύμβολον της άλληλοβοηθείας». Ούτω θα προβληθούν αί μετ' άφοσιώσεως προσφερόμεναι υπηρεσίαι έκαιοντων έθελοντών.

Παρακαλώ έκ βάθους καρδίας όλους εκείνους, οί όποιοι συμμετέχουν εις το έργον της έθελοντικής οργανώσεώς μας, όπως την κατά της ανθρωπότητος πρόκλησιν δια το έρχόμενον έτος, αντιμετώπισουν με όλην την ζέσιν και το ένδιαφέρον, τα όποια έπέδειξαν, κατά λαμπρόν τρόπον, εις το παρελθόν.

Εις πάντας, εύχομαι το νέον έτος εύτυχές.

JOHN A. MACAULAY
Πρόεδρος Συνδέσμου των Έρ. Σταυρών.

Του Προέδρου του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού κ. Κ. Γεωργακοπούλου

Η Ανθρωπότης ύποδέχεται μετ' έλπίδων, αλλά και μετ' φόβου το Νέον Έτος.

Μετα τον χαρμόσυνον εορτασμόν της Γεννήσεως του Κυρίου, ένανθρωπισθέντος δια να διδάξη εις τους ανθρώπους την Άγάπην, και μετ' την ψυχικήν αγαλλίασιν και ήρεμίαν, ήν έμπνέει ή μεγάλη αυτή Χριστιανική Έορτή, προβάλλονται εις την σκέψιν των πιστευόντων εις την θείαν διδασκαλίαν αί άπειλάι και οί έξ αυτών φόβοι, τους όποιους προκαλούν άπαραδέκτοι άνταγωνισμοί και συγκρουόμενα ύλικά συμφέροντα.

Δια τους δημιουργούς της κατα-

στάσεως ταύτης ὁ ἄνθρωπος ἀποβαίνει μέσον πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἰδιοτελῶν σκοπῶν των καὶ ἡ ζωὴ του δὲν ὑπολογίζεται χάριν τῆς ἱκανοποιήσεως ἀνόμενων φιλοδοξιῶν.

Εἰς τὸ μήνυμά του ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑρυθρῶν Σταυρῶν ἐπισημαίνει μερικὰς ἀπὸ τὰς αἰτίας, εἰς ἃς ὀφείλεται ἡ ἀβάστακτος δυστυχία ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρώπων. Πέραν αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ

ἄλλαι, γνωσταὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐλευθέρως σκεπτομένους ἀνθρώπους.

Ἄς προσευχηθῶμεν, ἐμπνεόμενοι ἀπὸ βαθεῖαν πίστιν πρὸς τὸν Δημιουργὸν τοῦ Σύμπαντος, ὅπως φωτίσῃ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐμπνεύσῃ εἰς ὅλους ἡμᾶς τὴν Ἀγάπην, ἀφοῦ ἡ ἰδική μας θέλησις δὲν δύναται νὰ ἀποσοβῇ τῶν ὀλίγων, ἀλλὰ ὕλικῶς ἰσχυρῶν, τὴν ἐπίδρασιν, ἥτις προκαλεῖ τοὺς φόβους.

Τότε οἱ φόβοι θὰ ἐκλείψουν, τὸ προϊόν τοῦ μόχθου τῆς Ἀνθρωπότητος δὲν θὰ σπαταλεῖται πρὸς ἀποκτησιν μέσων ὀλέθρου, ἀλλὰ ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῶν μελῶν της καὶ ἡ Ἀρμονία, ἥτις κυβερνᾷ τὸ Σύμπαν, θὰ χαρίσῃ καὶ εἰς τὴν Γῆν τὴν χαρὰν βασιμῶν ἐλπίδων.

Κ. Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τοῦ Ἑλλ. Ἑρυθροῦ Σταυροῦ

Οἱ Τρεῖς φαστῆρες τῆς Τριοσηλίας Θεότητος

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Δ/ντοῦ Ἑθν. Βιβλιοθήκης

Ἡ σοφία κατὰ τοὺς Σωκρατικούς περιέχει τὴν ἀρετὴν καὶ ἡ ἀρετὴ τὴν σοφίαν. Καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ ἀρετὴ εἶναι ἡ ἁρμονία τῶν ἐσωτερικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου. Τὸν σοφὸν ὀνομάζει ὁ Πλάτων μουσικόν, δηλαδὴ ἑναρμόνιον: Ὅμιλεῖ ὁ Πλάτων περὶ τοῦ ἀνδρός, ποὺ συνδιαλέγεται διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τοῦ ὁποίου τὰ λόγια ἀνταποκρίνονται πρὸς χρηστὸν χαρακτήρα. Καὶ ὀνομάζει τὸν ἀνθρώπον τοῦτον ὁ Πλάτων μουσικόν, ποὺ τονίζει τὴν ὠραιωτάτην ἁρμονίαν. Καὶ ἡ ἁρμονία αὕτη—λέγει ὁ Πλάτων—εἶναι ἡ ἑλληνικὴ ἁρμονία.

Τὴν ἑλληνικὴν αὐτὴν ἁρμονίαν τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς εὐρίσκουμεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἡ μᾶλλον εἰς τὴν μίαν καὶ ἐνιαίαν ψυχὴν των. Διότι ἦσαν μία ψυχὴ εἰς τρία σώματα οἱ μεγάλοι αὐτοὶ μυσταγωγοὶ τοῦ ἐνδόξου τετάρτου χριστιανικοῦ αἰῶνος. Ἡ ἁρμονικὴ ἐνότης δὲν ὑπῆρχε μόνον εἰς τὸν καθένα χωριστά, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς τάσεις καὶ εἰς τοὺς πόθους καὶ εἰς τὰς ἀντιλήψεις καὶ τῶν τριῶν μαζί. Μουσικοί, κατὰ τὴν πλατωνικὴν ἑννοίαν, ὁ Βασίλειος ὁ Μέγας, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσορρήμων, ἐβάπτισαν καὶ ἐτόνωσαν τὸ πνεῦμά των εἰς τὸν ποταμὸν τῆς ἑλληνικῆς σοφίας καὶ εἰς τὸν πενταπόταμον τῶν Εὐαγγελικῶν ἰδανικῶν.

Ἐκπληκτικὴ εὐφυΐα, βαθύτης διανοίας, μόρφωσις ἀρτία φιλολογικὴ, θεολογικὴ, ἐπιστημονικὴ, ὑγιὲς ρητορεία, χρηστότης βίου, γνησία εὐσέβεια, δλόψυχος ἀφοσίωσις εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν, ἀγάπη ἀνευ ὀρίων πρὸς τὸν ἄνθρωπον, αὐταπαρνησία ἐνώπιον τοῦ πάσχοντος, ἰδού οἱ ἁρμονικοὶ φθόγγοι, ποὺ συνθέτουν τὴν ἑλληνοχριστιανικὴν, πλέον, μουσικὴν συμφωνίαν, τὴν ἑλληνοχριστιανικὴν συνείδησιν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Ἐθεσαν οἱ τρεῖς Ἱεράρχαι κέντρον τοῦ ἰδεώδους των, τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ ἰδεώδους, τὴν ἀγάπην, τὴν ὅποیان πρῶτοι ἐδίδασαν ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος καὶ ὁ Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος, ὁ Θεάνθρωπος ὅμως ὠλοκλήρωσε τὸ πλάτος καὶ τὸ βάθος αὐτῆς μετὰ τὴν ἀνυπέβλητον διδασκαλίαν του. Καὶ τὸ κέντρον αὐτὸ—τὴν ἀγάπην—ἐπλαισίωσαν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι μετὰ ὅλον τὸν στολισμὸν

καὶ ὅλην τὴν περιβολὴν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, τῆς ὁποίας ἐκεῖνοι ὑπῆρξαν οἱ τελευταῖοι μέγιστοι πυρσοί. Καί, συγχρόνως, οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ἀνοίγουν τὴν αὐλαίαν νέου κόσμου.

Ἄν δὲ ἡ λογιότης των καὶ ἡ ἀπολογητικὴ των δύναμις ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἡ εὐσέβεια καὶ οἱ ἀγῶνες των δὲν γνωρίζουν ὅριον,—ὅριον ἐπίσης δὲν γνωρίζει ὁ ἀγὼν των ὑπὲρ τῶν πασχόντων, ἡ τεραστία πράγματι φιλανθρωπικὴ των δρᾶσις καὶ ἡ θεωρητικὴ καὶ πρα-

(Συνέχεια εἰς σελ. 23)

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Schusselῆ εἰς τὸ Ἀνώτ. Ἐκπ. Συμβούλιον. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου κ. κ. Παναγάκης, Πετρίτης, Παπασπύρου, Δημητροκάλλης, Μιχαλόπουλος, Μπρατσιώτης (Πρόεδρος Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν), Γεωργούντζος, (Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου), Schusselῆ, Δ/ντῆς Γραφείου Ε.Σ.Ν. Ligue, Ράπτης, Σταμάτης, Παπαδόπουλος, Γεν. Γραμματεὺς Ε.Σ.Ν., Θεοδο-
ράτος καὶ ἡ Κα. Παπαδοπούλου Δ/τρια Ε.Σ.Ν.

Mr. Schusselῆ at the Supreme Educational Board. In the photo from left to right. The members of the Board, Messrs: Panagakis, Petritis, Papaspyrou, Demetrocalis, Michalopoulos, Bratsiotis, Georgountzos (President), Shusselῆ, Director League J.R.C. Bureau, Kalfarentzos, Raptis, Stamatis, Papadopoulos, Gen. Secretary G.J.R.C., Theodoratos and Mrs. Papadopoulos, Director G.J.R.C.

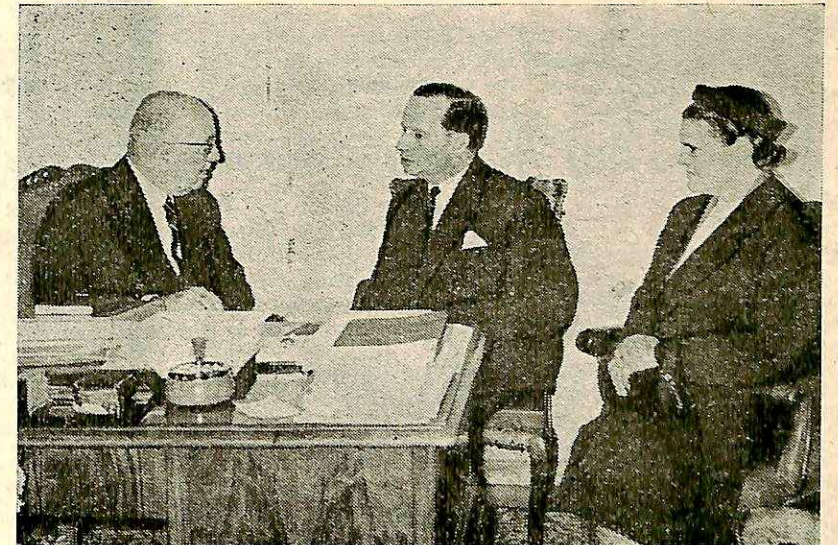

Η Ομιλία τῶν ἑορτῶν

Γ. Τ. ΚΟΛΙΑ,
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

Αἱ τριακόσαι ἐξήκοντα πέντε ἡμέραι τοῦ ἔτους δὲν ἔχουν τὴν ἰδίαν σημασίαν. Πεντήκοντα δύο ἀπὸ αὐτὰς εἶναι αἱ Κυριακαὶ καὶ ἀρκεταὶ ἄλλαι ἑορταί. Αἱ Κυριακαὶ εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ αἱ ἄλλαι εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὴν ἀνάμνησιν ὀρισμένων συμβάντων τῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, τῆς μητέρας του Θεοτόκου Μαρίας καὶ ἄλλαι τέλος εἶναι ἀφιερωμέναι εἰς τὴν μνήμην ἁγίων ἀνδρῶν. Αἱ ἑορταί, καὶ δὲν εἶναι ὀλίγαι, δὲν ἔχουν ἀποστολὴν τὴν ἀρχίαν καὶ τὴν διασκέδασιν, καθὼς ὀλίγο ἢ πολὺ ὅλοι μας σχεδὸν θεωροῦμεν. Τὸ νόημά των καὶ ἡ ἀποστολὴ των εἶναι πολὺ σοβαρότερα ἀπὸ ὅ,τι εἰς τὰς ἡμέρας μας πιστεύομεν. Αἱ ἑορταί, δὲν ὠρίσθησαν διὰ ν' ἀναπαυώμεθα μόνον, ἀλλὰ κυρίως διὰ νὰ εὐρίσκωμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετῶμεν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, καθὼς καὶ τὰ ἔργα καὶ τὰς ἡμέρας τῶν μεγάλων ἐκείνων χριστιανῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία μας ἐκήρυξε ἁγίους. Ἡ ἐκκλησία κάθε χωριοῦ κάθε συνοικίας εἰς τὰς πόλεις δὲν ἦτο καὶ δὲν εἶναι μόνον τόπος λατρείας, ἦτο καὶ εἶναι σχολεῖον. Ἐκεῖ θὰ δοξάσωμεν τὸν Θεόν μας, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀκούσωμεν τὰ ὅσα οἱ ἅγιοι τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἔπραξαν καὶ ἐδίδασαν, διὰ νὰ τὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας εἰς τὴν ζωὴν μας.

Διὰ νὰ γίνῃ σαφέστερον τὸ νόημα τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν μας θὰ πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ νόημα τῶν ἐθνικῶν ἑορτῶν μας, ὅπως εἶναι τῆς 25ης Μαρτίου, τῆς 26ης καὶ 28ης Ὀκτωβρίου διὰ τὸ Πανελλήνιον, τῆς 10 Ἀπριλίου διὰ τὴν πόλιν τοῦ Μεσολογγίου, τῆς 23ης Σεπτεμβρίου διὰ τὰ Ἑπτάνησα, τῆς 9ης Νοεμβρίου διὰ τὴν Κρήτην καὶ ἄλλων πολλῶν. Αἱ ἑορταὶ βεβαίως αὐταὶ δὲν ὠρίσθησαν διὰ νὰ μὴ ἐργαζώμεθα καὶ διὰ νὰ μὴ γίνωνται μαθήματα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχωμεν

Ὁ Δ/τῆς τοῦ Γραφείου Ε.Σ.Ν. τῆς Ligue κ. Schusselῆ τὴν ἐπαύριον τῆς ἀφίξεώς του εἰς Ἀθήνας ἐπεσκέφθη εἰς τὸ γραφεῖόν του τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσε τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τοῦ ἐν Ζεῖστ Συνεδρίου τῶν Δ/τῶν τῶν Ε.Σ.Ν. τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Γεωργακόπουλος, ὁ κ. Schusselῆ καὶ ἡ Δ/τρια τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κα. Παπαδοπούλου.
From Mr. Schusselῆ's visit to the President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos. In the photo (left to right). Mr. C. Georgacopoulos, Mr. Schusselῆ and Mrs. Papadopoulos.

τὴν εὐκαιρίαν νὰ τιμήσωμεν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐθυσίασθησαν διὰ τὴν πατρίδα, καὶ διὰ νὰ διδασθῶμεν ἀπὸ τὸ παράδειγμά των.

Ἄς ἴδωμεν, λοιπόν, ὀλίγα ἀπὸ τὰ ὅσα ἐκεῖνοι, ποὺ ὠρίσαν τὰς ἑορτάς, ἤθελαν νὰ ἀκούωμεν καὶ νὰ διδασκώμεθα ἀπὸ αὐτά, καὶ τὰ ὁποῖα οἱ Βυζαντινοὶ πρόγονοί μας μετὰ προσοχὴν ἤκουαν καὶ ἐφήρμοζαν, χωρὶς κανεὶς ἀνθρώπινος νόμος νὰ τοὺς ὑποχρεώη. Τὰ ἴδια δὲ αὐτὰ πρέπει νὰ ἀκούωμεν καὶ ἡμεῖς σήμερα καὶ νὰ ἐφαρμόζωμεν εἰς τὴν ζωὴν μας, ἐφ' ὅσον ἡμποροῦμεν.

Κατὰ τὰς ἑορτάς οἱ πρόγονοί μας ἀνυκεντρωμένοι εἰς τὰς ἐκκλησίας των ἤκουον τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ, σύμφωνα πρὸς τὸ ὁποῖον ἐκεῖνοι εἶναι εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅσοι ἐφρόντισαν τὸ κατὰ δύ-

ναμιν διὰ τοὺς πτωχοὺς, διὰ τοὺς πεινασμένους, διὰ τοὺς διψασμένους, διὰ τοὺς πτωχοὺς ἀσθενεῖς, διὰ τοὺς φυλακισμένους. Ἦκουον τὴν ἐντολὴν τῶν Ἀποστόλων νὰ βοηθοῦν τὰ ὀρφανὰ, τὰς ἀπροστατεύτους χήρας, νὰ παρέχουν στέγην εἰς ὀδοιπόρους, ψωμί καὶ νερὸ εἰς πεινῶντας καὶ διψῶντας, ρούχα εἰς γυμνοὺς, νὰ ἐπισκέπτονται καὶ συντροφεύουν ἀσθενεῖς, νὰ βοηθοῦν φυλακισμένους. Εἰς κάθε ἑορτὴν ἀνεγιγνώσκειτο καὶ ἀναγιγνώσκειται ὁ βίος τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας· ὁ κάθε δὲ βίος ἁγίου εἶναι γεμάτος ἀπὸ πράξεις, ποὺ εἶναι σύμφωνα μετὰ τὴν παραπάνω διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Οἱ Βυζαντινοὶ μας πρόγονοι χάρις εἰς τὴν διδασκαλίαν ἐκείνην, τὴν ὁποῖαν τόσον συχνὰ ἤκουον καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν εἶχον πιστεύσει, ἐβλέπαν νὰ κτίζωνται εἰς τὰς πόλεις των φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ὅπως π.χ. νοσοκομεῖα, πτωχοκομεῖα, γηροκομεῖα, ξενοδοχεῖα διὰ τοὺς περαστικούς, ὀρφανοτροφεία καὶ ἄλλα παρόμοια. Αὐτὰ τὰ ἐκτίζαν διάφορα ἀτομα πλούσια, ἐπίσκοποι ἀπὸ τοὺς ἐράνους τῶν ἐκκλησιῶν, βασιλεῖς ἀπὸ τὸ ἰδιαιτέρων ταμείων των.

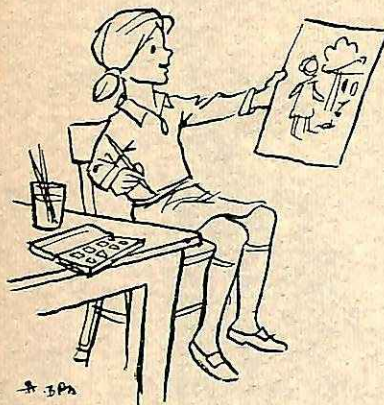
Σήμερα ὅμως εἶναι ἀτυχῶς ὀλίγα τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἔργον ἀτόμων, τὰ ὁποῖα διέθεσαν τὰ χρήματά των διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς συνανθρώπους των. Καὶ τοῦτο διότι ἡ Χριστιανικὴ πίστις ἔχει εἰς τὰς ἡμέρας μας ἐξασθενέσει.

Σήμερα πολὺς χρόνος διατίθεται εἰς ἀναγνώσματα ἀφορῶντα λ.χ. τὴν ζωὴν τῶν ἀστέρων τοῦ κινηματογράφου ἢ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δρᾶσιν στυγερίων ἐγκληματιῶν δηλ. ἀναγνώσματα, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προβάλλουν πράξεις καὶ βίον προσώπων κάθε ἄλλο παρά ἀξίαν πρὸς μίμησιν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

- Φρόντιζε νὰ καλλιεργῇς τὴν σύνεσιν, τὴν καλωσύνην, τὴν ἀρετὴν.
- Νὰ διδάσκῃς τὴν ἀλήθειαν, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐπιείκειαν.
- Νὰ ἀγαπᾷς τὸ θάρρος, τὴν γενναϊότητα καὶ τὸν ἀλτρουισμόν.
- Νὰ ἐξουσιάζῃς τὸν χαρακτήρα, τὴν γλώσσαν καὶ τὴν διαγωγὴν.
- Νὰ ἐκτιμᾷς τὴν ἐγκαρδιότητα, τὴν καλωσύνην καὶ τὴν καλὴν διαθέσιν.
- Νὰ ὑπερασπίζῃς τὴν τιμὴν, τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς φίλους.
- Νὰ συγχωρῇς τὴν προσβολὴν, τὸ μῖσος καὶ τὸν θυμὸν.
- Μὴ μαλώνῃς. Τὸ μάλωμα εἶναι σπέρμα πολέμου.
- Μὴ ζηλεύεις κανένα. Ἡ ζηλία εἶναι ἀρχὴ δυσμενείας.
- Μὴν ἀπαιτεῖς ἀπὸ τοὺς ἄλλους νὰ ἔχουν τὰ δικά σου γούστα.
- Μὴ θυμῶνῃς, ὅταν οἱ φίλοι σου κοροιδεύουν αὐτά, ποὺ ἀγαπᾷς ἐσὺ. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι τόσο διαφορετικοί.

Τί κάνει ένας Έρυθροσταυρίτης

—Ο Έρυθροσταυρίτης φροντίζει διά την υγείαν του και την υγείαν των άλλων.

—Ενδιαφέρεται διά την καθαριότητα της τάξεως, του Σχολείου και του δωματίου του.

—Ανοίγει τὰ παράθυρα νὰ μπῇ μέσα ὁ ἀέρας, ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς.

—Αποφεύγει τοὺς κλειστοὺς καὶ πολυσυχνάστους χώρους.

—Πλύνει τὰ χέρια του πρὶν ἀπὸ κάθε φαγητὸ καὶ δολοκλήρο τὸ σῶμά του μιά φορά τὴν ἐβδομάδα.

—Στέκεται ἴσια στὸ θρανίον.

—Δὲν πτύνει κατὰ γῆς.

—Ενδιαφέρεται διά τὴν καθαριότητα τοῦ χωριοῦ καὶ τῆς πόλεως.

—Φυτεύει ὅσο μπορεῖ περισσότερα δένδρα.

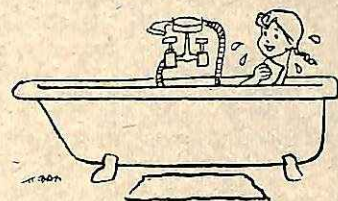
—Αποξηραίνει τὰ στάσιμα νερά.

—Καταστρέφει τὰ κουνούπια καὶ τίς μυῖγες.

—Φροντίζει διά τὸν ἐξωραϊσμόν τοῦ Σχολείου καὶ τῆς Κοινότητος.

—Οργανώνει ἐκδρομὰς.

—Ετοιμάζει πίνακας ζωγραφικῆς μὲ θέματα ἀπὸ τὴν σχολικὴν ζωὴν, τὰ ἔθιμα τῆς πατρίδος του, ἀπὸ τὴν δράσιν τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ κλπ., τοὺς ὁποίους ἀποστέλλει διά τοῦ Δ/νοῦ τοῦ σχολείου του ἢ τοῦ ὑπευθύνου διὰ τὸν ΕΕΕΝ τοῦ σχολείου καθηγητοῦ ἢ διδάσκαλου, εἰς τὰ γραφεῖα ΕΕΕΝ διὰ νὰ ἀποσταλοῦν εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις τοῦ ἔξωτερου.

—Δαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἐτοιμασίαν λευκωμάτων σχολικῆς ἀλληλογραφίας, μὲ τὰ ὁποῖα δίδει εἰς τοὺς συναδέλφους του τῶν ἄλλων χωρῶν μίαν ἰδέαν τῆς πατρίδος του, τῆς δράσεως τῆς

ὁμάδος ΕΕΕΝ καὶ τοῦ σχολείου του.

—Επισκέπτεται ἀρρώστους εἰς νοσοκομεῖα.

—Βοηθεῖ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἡλικιωμένους καὶ ὅσους ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὴν ἰδικὴν του βοήθειαν.

—Προπαγανδίζει διά τὴν αἰμοδοσίαν.

—Διδάσκεται τὰς πρώτας βοηθείας καὶ ἀσκεῖται εἰς αὐτάς, ὥστε νὰ εἶναι ἐτοιμὸς νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του, εἰς κάθε περίπτωσιν ἀνάγκης.

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Schusselῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας. Ἐξ ἄριστερων πρὸς τὰ δεξιὰ: Ὁ κ. Λυμπερίης Δ)τῆς Σχολ. Ὑγιεινῆς, ὁ κ. Θ. Φωτεινόπουλος Δ)τῆς Στοιχ. Ἐκπαίδ., ἡ Κ. Παπαδοπούλου Δ)τρια Ε.Ε.Σ.Ν., ὁ Γεν. Δ)τῆς τοῦ Ὑπουργείου κ. Δ. Γκιζελῆς, ὁ κ. Schusselῆ, Δ)τῆς Γραφείου Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀγκ., ὁ κ. Παπανικολάου Δ)τῆς Μέσης, ὁ κ. Παπαδόπουλος Γεν. Γραμμ. Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ὁ κ. Μπάρκας Δ)τῆς Ἰδιωτ. Ἐκπαιδεύσεως.

Mr. Schusselῆ at the Ministry of Education. In the photo from left to right: Mr. Limberis, Director of School Hygiene and Advisor G.J.R.C., Mr. Th. Photinopoulos, Director of Elem. Education, Mrs. Papadopoulos, Director G.J.R.C., Mr. Gizelis gen. Director of the Ministry, Mr. N. Papanicolaou, Director Secondary Education, Mr. Chr. Papadopoulos, Secretary Gen. G.J.R.C., Mr. Barcas Director of Private Education.

Ξεφυμίζοντας τὴν Ἱστορίαν μας

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Πρωτοχρονιὰ τοῦ 1821 κίνησε ὁ Κολοκοτρώνης ἀπ' τὴ Ζάκυνθο γιὰ τὴν Πελοπόννησο. Πῆγε λοιπὸν ν' ἀποχαιρετήσῃ τὴ μάνα του, τὴν καπετάνισσα, ὅπως τὴν ὠνόμαζε ὁ λαός.

—Δὸς μου τὴν εὐχὴ σου, μάνα, τῆς εἶπε. Πάω νὰ κάνω μιὰ καλὴ δουλειά, γιὰ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν

πτῶχεια. Μπορεῖ καὶ ν' ἀργήσω λίγο νὰ γυρίσω.

—Ἄς εἶναι, γιέ μου, ἀνοιχτὰ τὰ ἐπουράνια καὶ ἡ ὥρα ἡ καλὴ, τοῦ ἀποκρίθηκε ἐκείνη καὶ φιλήθηκαν.

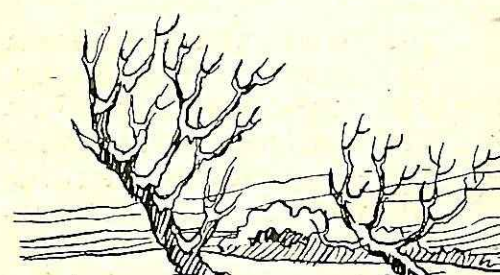
Ὑστερα στ' ἀγόρια του εἶπε ὅλη τὴν ἀλήθειαν, τοὺς εἶπε καθαρά γιὰτὶ ἔφευγε καὶ στὸ τέλος πρόσθεσε:

—Σὰς βάφτισα στὸ λάδι, σὰς προσμένω τώρα νὰ σὰς βαπτίσω καὶ στὴ φωτιά, παλληκάρια μου.

Κι ἀφοῦ τοὺς ἐξήγησε ποῦ θὰ μπαρκάρουν γιὰ τὸ Μωριά, μόλις θὰ λάβουν γράμμα του, τ' ἀγκάλιασε σφιχτὰ καὶ τὰ φίλησε λέγοντας:

—Τὴ γριά καὶ τὰ μάτια σας, παιδιά μου. Κι ἀπομακρύνθηκε.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, κίνησε ἀπὸ τὴν Ζάκυνθο μ' ἕνα καϊκι ποῦ τὸν περιέμενε. Καὶ σὲ λίγες μέρες ὄρχιζε στὴν Πελοπόννησο ἡ τρισέβδοξη Ἐποποιία τοῦ Μεγάλου Γέρου!

ΧΕΙΜΩΝ

ἡ ψυχροτέρα ἔποχὴ τοῦ ἔτους

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ἀπὸ ἀστρονομικῆς ἀπόψεως ὁ Χειμὼν ἀρχίζει ἀπὸ τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἥλιος διέρχεται ἀπὸ τὸ λεγόμενον χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, δηλ. περὶ τὴν 22αν Δεκεμβρίου, καὶ λήγει περὶ τὴν 21ην Μαρτίου, κατὰ τὴν ἡμέραν δηλ. κατὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἥλιος διέρχεται διὰ τοῦ ἑαρινοῦ σημείου (ἑαρινὴ ἴσημερία). Κατὰ τὸν ἀκριβῆ αὐτὸν καθορισμὸν τοῦ χειμῶνος, ἡ διάρκειά του ἀνέρχεται εἰς 90 περίπου ἡμέρας.

Πολιτικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ πλείστους μετεωρολογικοὺς σκοποὺς, ὁ Χειμὼν εἰς τὸ Βόρειον Ἠμισφαίριον, εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκεται καὶ ἡ χώρα μας, περιλαμβάνει τοὺς μῆνας Δεκέμβριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον, ἐνῶ εἰς τὸ Νότιον Ἠμισφαίριον τοὺς ἀντιστοίχους θερινοὺς τοῦ Βορείου: Ἰούλιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγουστον. Κατὰ τὸν μετεωρολογικὸν ἐπομένως καθορισμὸν, ὁ Χειμὼν τοῦ Βορείου Ἠμισφαρίου περιλαμβάνει 90 ἀκριβῶς ἡμέρας, εἰς τὰς ὁποίας προστίθεται καὶ μίαν ἀκόμη ἡμέραν ἀνὰ πᾶν δέκατον ἔτος.

Κατὰ τὸν Χειμῶνα, ἂν καὶ ἡ γῆ εὐρίσκεται πλησιέστερα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐν τούτοις ἡ ἐποχὴ αὕτη εἶναι περίοδος ψυχρῶς καὶ κακοκαιρίας. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν αὕτην τοῦ ἔτους αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες πίπτουν πλαγίως ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὁχι καθέτως ὅπως συμβαίνει κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους.

Τὰ φυτὰ καὶ ἰδιαίτερώς τὰ πολυετῆ σταματοῦν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κατὰ τὸν Χειμῶνα, ἐν ᾧ διὰ τὸν ἀνθρώπον τῆς ὑπαίθρου καὶ γενικώτερον διὰ τὴν πλειονότητα τῶν ζῴων ὁ Χειμὼν θεωρεῖται ὡς ἡ χειροτέρα, ἡ πλέον σκληρὰ ἐποχὴ.

Ὁ Χειμὼν κατὰ τὸν ἡσίοδον εἶναι «χαλεπὸς προβάσιος, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις». Ὁ Χειμὼν δὲν παρουσιάζεται μὲ τὴν αὐτὴν δριμύτητα ἢ ἡπιότητα καθ' ἑκάστον ἔτος. Τοῦτο εἶναι συνέπεια γενικωτέρων κινήσεων τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ λίαν παραστατικῶς ὁ πολὺς κόσμος κάμνει διάκρισιν μεταξὺ «βαρυχειμωνιάς» καὶ «καλοχειμωνιάς».

Ὁ χαρακτήρ, ἐξ ἄλλου, τοῦ Χειμῶνος μεταβάλλεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ὁχι μόνον μετὰ τοῦ ὕψους ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ἐπίσης καὶ μετὰ τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ μέχρι τῶν πόλων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, εἰς τὰς περὶ τὸν Ἰσημερινὸν Τροπικὰς λεγομένας περιοχὰς δὲν ὑπάρχει πραγματικὸς Χειμὼν καὶ ὁ ὅρος χρησιμοποιεῖται διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν περισσότερον δροσερὰν ἐποχὴν, ὅποτεδὴποτε καὶ ἂν συμβαίῃ αὕτη. Εἰς τὰς ὑποτροπικὰς περιοχὰς ὁ Χειμὼν εἶναι σχετικῶς ἡπιὸς καὶ σπανίως ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος σημειώνει τιμὰς μικροτέρας τοῦ μηδενός. Τὰς περιοχὰς τῶν μέσων πλατῶν πλήττουν συνήθως ἰσχυραὶ θύελλαι καὶ αἱ θερμοκρασίαι γενικῶς κυμαίνονται περὶ τὸ μηδέν. Πέραν τῶν πλατῶν αὐτῶν, πρὸς τοὺς πόλους, ὁ Χειμὼν εἶναι δριμύς μὲ συνεχεῖς θερμοκρασίας κατωτέρας τοῦ μηδενός καὶ μὲ ὑπὸν, σχεδὸν πάντοτε, ὑπὸ μορφήν χιόνος.

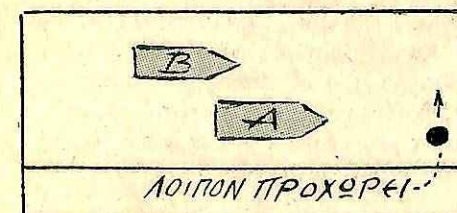
Ὁ δριμύς καὶ παρατεταμένος Χειμὼν τῶν πρὸς τοὺς πόλους περιοχῶν τοῦ πλανήτου μας εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν χώραν μας, ἡ ὁποία κεῖται μεταξὺ τῶν παραλλήλων 34°48' καὶ 41°45' Βορείου γεωγραφικοῦ πλάτους. Ἡ τοπογραφικὴ ὁμοιομορφία, ὁ θαλάσσιος διαμελισμὸς καὶ ἐπίσης τὸ εὖρος τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους δημιουργοῦν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον ποικιλίαν χειμῶνων τόσον ἀπὸ ἀπόψεως διάρκειας ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δριμύτητος ἢ ἡπιότητος.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χειμῶνος πνεῦον ἐν Ἑλλάδι Νότιοι ὑγροὶ ἀνεμοὶ, οἱ ὁποῖοι φέρουν βροχὰς καὶ ἐναλλάσσονται μὲ ψυχροὺς ἀνέμους τοῦ Βορείου τομέως, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν συνήθως χιόνους. Ἡ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δημιουργουμένη συχνότης τῶν μεταβολῶν τοῦ καιροῦ ἐν τῇ χώρα μας μετριάξει τὴν τραχύτητα καὶ συντομεύει κατὰ πολὺ τοὺς Χειμῶνας.

Εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα ὁ ψυχρότερος μὴν τοῦ ἔτους εἶναι κατὰ μέσον ὅρον ὁ Ἰανουάριος, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται καὶ ὡς ἀντιπροσωπευτικὸς μὴν τοῦ Χειμῶνος. Ὁ Φεβρουάριος, ἀφ' ἑτέρου, ἐλάχιστον ὑπερτερεῖ θερμομετρικῶς τοῦ Ἰανουαρίου καὶ εἶναι κατὰ τὸ σύνηθες νὰ διακρίπτεται, κατὰ τοὺς μῆνας τούτους, ἡ χειμερινὴ κακοκαιρία καὶ νὰ ἐπικρατοῦν αἱ ἡλιόλουστοι καὶ νῆμενοι ἑαριναὶ ἡμέραι, αἱ γνωσταὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὡς «Ἀλκυονίδες ἡμέραι». Ἡ γλυκύτης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν καθιστᾷ λίαν εὐχάριστον τὸν Χειμῶνα εἰς τὴν Ἑλλάδα, πολλὰς περιοχὰς τῆς ὁποίας δικαίως παρομοιάζονται μὲ τὰς περιφημοὺς ἀκτὰς τῆς Ἰταλικῆς Ριβιέρας.

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

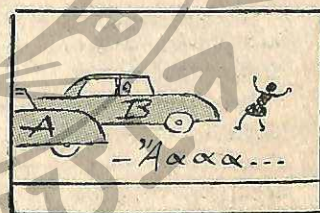
ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

Μέσ' στὰ τόσα ποῦ σοῦ εἶπα, μάθε καὶ αὐτό, Λιλή: Ἕνα ἀτύχημα, ποῦ ὡς τώρα τὸ ἐπάθανε πολλοί.

Βλέπεις τὸ ταξί τὸ Ἄλφα, ποῦ σιγά-σιγά ζυγώνει, καὶ ἀμέσως συλλογιέσαι «ἄ, γιὰ νὰ διαβῶ προφταίνω». Καὶ κινᾶς. Ἀλλὰ τὸ Βῆτα ξάφνου μπρός σου ξεφυτρώνει, ποῦ δὲν τὸ βλεπες, διότι πίσω ἀπ' τ' Ἄλφα ἦταν κρυμμένο.

Τότε σὺ μεμιάς τὰ χάνεις, πάει νὰ φύγῃ τὸ μυαλό σου κι ἂν ἀμέσως δὲν ξεφύγῃς, ἄχ, παιδί μου, ἀλλοίμονό σου... Ὅταν τὸ λοιπὸν, Λιλή μου, αὐτοκίνητο ζυγώνει, κι ἂν ἀκόμα δῇς πὼς πάει σιγανὰ σὰν τὴ χελώνη, πεζοδρόμιο μὴν ἀλλάζεις. Ἀπ' τὴ μιά στιγμή στὴν ἄλλη, ἐνῶ σὺ ἐκεῖνο βλέπεις, ἄλλο ἐμπρός σου ξεπροβάλλει.

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

ΜΕΛΗ ΝΙΚΟΛΑ·Ι·ΔΗ

II

Μιά από τις πρωταρχικές δοξασίες του Πυθαγόρα είναι η πίστις του στην άθανασία της ψυχής. Όχι μόνο ξεχωρίζει την ψυχή από το σώμα, αλλά και την εξεωρούσε ότι «ένεκλείσθη υπό του θείου εν τῷ σώματι, καθώς εν εϊρκτῇ». Έπομένως είναι «ἀγήρων» και «άθανης».

Η θεωρία του εν τούτοις περι μετεμψυχώσεως, σύμφωνα με την οποία οι αγνές ψυχές τῶν ανθρώπων, που άνεβαίνουν στους αιθέρες, γίνονται «δαίμονες»—ἀγαθές δηλαδή θεότητες κατωτέρας τάξεως,—ἐνῶ οι ἀκάθαρτες ψυχές μετενσαρκώνονται σέ άλλα σώματα έως ὅτου, μέσα σέ χίλια χρόνια, είτε εξαγνισθούν, είτε καταπέσουν ὀριστικά στον Τάρταρο, ή θεωρία αυτή νοθεύει και ἀλλοιώνει την καθάρην ιδέα περί άθανασίας της ψυχῆς.

Ούτε ἐξ ἄλλου ὁ Πυθαγόρας κατάρθωσε νά φθάση στην άληθινή και πλήρη έννοια του Θεοῦ. Διότι μιλώντας γιά τὸ Θεῖον, έννοοῦσε πάντα τὸ ἰδεατὸ σύνολο τῶν θεῶν τῆς ἐποχῆς του, στους ὁποίους και ἐπίστευε. Καί ἂν ἡ σοφή του σκέψι ἐκορύφωσε τὸ σύνολο αὐτὸ σέ μιάν ἀνώτερη πνευματικὴν ένότητα, πού την τοποθέτησε ἐπικεφαλῆς τοῦ κόσμου ὡς «κινοῦν αἴτιον τοῦ σύμπαντος», δέν μπόρεσε νά ὁλοκληρώσῃ τὴ σύνληψί του και νά σχηματίσῃ τὴν καθαρὴ μορφή τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Καί ὁμως, ἐνῶ οι ἀτέλειες αὐτῆς τῶν συλλήψεων και έννοιῶν του ἦσαν μοιραῖες και ἀναπόφευκτες συνέπειες τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς, οι βασικὲς πάντως ιδέες και πεποιθήσεις του γιά τὸ θεῖον και γιά τὴν άθανασία τῆς ψυχῆς εἶναι ἀναμφιβόλως μέγιστα πνευματικά ἐπιτεύγματα, ἱκανά νά προκαλοῦν και σήμερα τὸν θαυμασμό και τὸ σέβας τῆς ἐξελιγμένης και καλλιεργημένης σκέψεως τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου.

Στὸν ἠθικὸ τομέα οι ἀντιλήψεις τοῦ Πυθαγόρα συμπυκνώνονται στην έννοια τῆς Ἀρετῆς, πού την καταμερίζει σέ τρεῖς ἴσες, ἀλληλένδετες και ἀναπόσπαστες ἀξίες: τὴ σωφροσύ-

νη, τὴν ἀνδρεία και τὴ δικαιοσύνη.

Τὰ ὑψηλά ἠθικά παραγγέλματα, πού περιέχονται στὰ «Χρυσὰ ἔπη» τοῦ Πυθαγόρα, αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν έννοια τῆς ἀρετῆς στις τρεῖς κυριώτερες και οὐσιαστικώτερες μορφές της παρουσιάζουν και καθιερώνουν. Καί μολονότι τὸ γνωμικὸ αὐτὸ ποίημα, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ 71 στίχους, δέν ἔχει συντεθῇ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Πυθαγόρα, ἀλλὰ ἀπὸ μεταγενέστερους ὁπαδούς του, εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι περιέχει συμπυκνωμένη και αὐτοῦσια, ὁλόκληρη τὴν ἠθικὴ διδασκαλία τοῦ μεγάλου σοφοῦ.

Σεβασμὸς στους θεούς, στους γονεῖς και στους συγγενεῖς. Αὐστηρὴ ἐπιλογὴ τῶν φίλων και ἀγάπη, ἀλληλεγγύη και αὐτοθυσία γι' αὐτούς. (Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ ὑψηλὸ παράδειγμα φιλίας τῶν δύο Πυθαγορείων φίλων, τοῦ Δάμωνος και τοῦ Φιντίας). Ἐγκράτεια στις ἐπιθυμίες και στην ἔλξι τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν (μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον). Ἡρεμία και πραότης. Φιλομάθεια, φιλαλήθεια, αὐτοσεβασμὸς. («Πάντων δὲ μάλιστα αἰσχύνεο σαυτόν»). Αὐτῆς εἶναι οι κυριώτερες ἐκδηλώσεις τῆς σωφροσύνης, ὅπως τὴν ἐδίδασκε ὁ Πυθαγόρας.

Ἀλλὰ γιά νά κατακτήσῃ ἡ νά καλλιεργήσῃ κανεῖς τις ἀρετῆς αὐτῆς χρειάζεται νά καταπολεμήσῃ και νά κατανικήσῃ τις ἔθχρικές και ἀντίπαλες δυνάμεις, πού βρίσκονται προπάντων μέσα του. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς χρειάζεται ἡ ἀνδρεία. Διότι μόνο με τὴν ψυχικὴ γενναιοτήτα μπόρεῖ κανεῖς ν' ἀντισταθῇ και νά ὑπερνικήσῃ τὰ πάθη του, τὴν ὀργή και τὸ μῖσος, τὸν φθόνου και τὴν κακότητα, τὴν μανία τοῦ πλοῦτου και τῆς δόξας.

Ἔτσι, με τὴν ψυχικὴν ἀνδρεία και με τὴ σωφροσύνη στην πλάτειά της έννοια μπόρεῖ κανεῖς ν' ἀποκτήσῃ τὴν τελειότητα ὡς ἄτομον. Ὡς μέλος ὁμως τῆς κοινωνίας χρειάζεται και τὴν ἀρετὴ τῆς δικαιοσύνης, γιά νά μπόρῃ ν' ἀξιοποιήσῃ τὰ ἀγαθὰ ἐπιτεύγματα τοῦ ἐσωτερικοῦ του κόσμου και νά φανῇ χρήσιμος

ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960 Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΡΟΣΕΚΑΛΕΣΕΝ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΑΣ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΩΝ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΕΩΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ

στοὺς συνανθρώπους του. («Δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργω τε λόγῳ τε»).

Αὐτὴ ἦταν ἡ ἠθικὴ διδασκαλία τοῦ Πυθαγόρα, πού δέν ἔχει βέβαια τὸ πλάτος και τὸ ὕψος τῆς θείας διδασχῆς τοῦ Ἰησοῦ, δέν μπόρεσε νά ἐξαρθῇ στους ἀπέραντους και πεντακάθαρους ὀρίζοντες τῆς ἐπὶ τοῦ Ὁρους ὁμιλίας, οὔτε και νά σφραγισθῇ με τὴν ἱερὴ σφραγίδα τῆς ὑπέρτατης θυσίας, ἀλλὰ πάντως ἦταν μιὰ ἀνώτερη ἠθικὴ ἀντίληψις τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου και τῆς ζωῆς. Καί ὅταν λάβῃ κανεῖς ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Πυθαγόρας μπόρεῖ νά ἦταν—ὅπως ἔλεγε ὁ θρύλος—γιὸς ἐνὸς θεοῦ τῆς ἐποχῆς—τοῦ Ἀπόλλωνος,—ἀλλὰ δέν ἦταν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, δέν ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Θεός, θά ἐξηγήσῃ και θά δικαιολογήσῃ τις μοιραῖες ἀτέλειες ἐνὸς ἀνθρώπινου ἔργου, πού πραγματοποιήθηκε πρὶν ἀπὸ δυόμισι χιλιάδες χρόνια, ὅταν ἀκόμη ὁ κόσμος δέν εἶχε καταυγασθῇ ἀπὸ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Οἱ ἴδιες ἀτέλειες, πιδ ἐκδηλῆς ἀκόμη, παρουσιάζονται και στις κοινωνικές του ἀντιλήψεις. Εἶναι ἀριστοκρατικός, συντηρητικός, ὀλιγαρχικός, ἀντίθετος στὸ προοδευτικὸ, φιλελεύθερο και δημοκρατικὸ πνεῦμα, πού ἔπνεε τότε ἰσχυρὸ και ἀρχίζε νά ἐπικρατῇ στην Ἑλλάδα.

Φεύγοντας ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέρη πατριδα του, τὴ Σάμο, ὅπου ὁ «τύραννος» Πολυκράτης—ἕνας φιλελεύθερος και ἀποφασιστικὸς λαϊκὸς ἡγέτης—προετοίμαζε τὸν λαὸ γιά δημοκρατικές ἐξελίξεις, ἐγκαταστάθηκε στην Κάτω Ἰταλία (τὴν Μεγάλῃ Ἑλλάδα), ὅπου οι Δωρικὲς ἀποικίες τοῦ Κρότωνος και τοῦ Μεταποντίου ζοῦσαν κάτω ἀπὸ ἀριστοκρατικούς θεσμούς και ὀλιγαρχικὸ πολίτευμα.

Ἐκεῖ, στὸν Κρότωνα, ἱδρυσε τὴν (Συνέχεια εἰς σελ. 14)

Οἱ μεγάλες πόλεις τοῦ κόσμου

ΧΑΓΗ & ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ (Οἱ δυὸ πρωτεύουσες τῆς Ὀλλανδίας)

Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ, Ἑκπ. Συμβούλου

Τὸ πρᾶγμα ἡμπορεῖ βέβαια νά φαίνεται παράδοξο, ἀλλ' ὁμως εἶναι ἀληθινὸ. Ἡ Ὀλλανδία, ἂν και εἶναι μιὰ ἀπὸ τις μικρότερες χώρες τῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν ἔκτασι (ἡ ἔκτασις τῆς Ὀλλανδίας εἶναι περίπου τὸ 1/4 τῆς Ἑλλάδος), ἐν τούτοις ἔχει δυὸ πρωτεύουσες: Τὴ Χάγη και τὸ Ἀμστερνταμ ἢ Ἀμστελῶδαμον.

Ἡ Χάγη εἶναι ἡ ἐπίσημη πρωτεύουσα τῆς Ὀλλανδίας. Ἐκεῖ ἐδρεύει ἡ βασιλίσσα, ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλὴ και

μιοργοῦνται μεταξύ διαφόρων Κρατῶν.

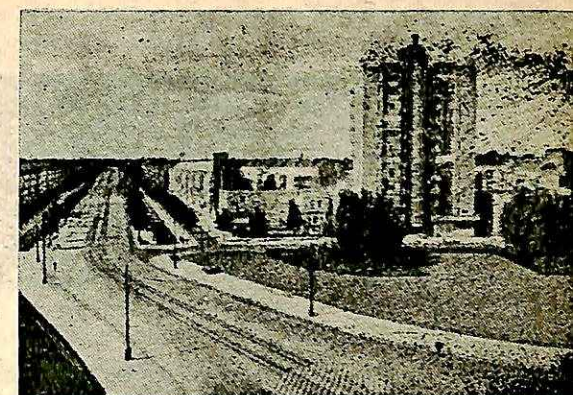
Ἡ πόλις ἔχει πληθυσμὸ 550.000 κατοίκων και εἶναι μιὰ ἀπὸ τις ὡραιότερες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τὰ ὡραιότερα κτίρια, πού τὴν στολίζουν εἶναι τὰ βασιλικά Ἀνάκτορα, τὸ Μέγαρον τῶν Ἱπποτῶν, ὅπου συνέρχεται σήμερα ἡ Βουλὴ, ἡ Πύλη τῆς Φυλακῆς, τὸ Δημαρχεῖον, πολλὰ Μουσεία και Βιβλιοθῆκες. Ὅλα αὐτὰ

Ο ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΩΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗΝ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΕΘΕΛΟΝΤΗΝ ΑΙΜΟΔΟΤΗΝ, ΣΩΖΕΙ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΕΝΟΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΝΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. ΔΙΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΞΙΟΣ ΤΙΜΗΣ.

τὰ κτίρια εἶναι μεσαιωνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, μολονότι δὲ ἐπεσκεύασθησαν πολλές φορές, οἱ Ὀλλανδοὶ ἐφρόντισαν νά μὴ μεταβάλουν τὰ ἀρχικά σχέδιά των.

Ἀπὸ τὰ νεώτερα και ὡραιότερα κτίρια τῆς Χάγης εἶναι τὸ Μέγαρον τῆς Εἰρήνης, τὸ ὁποῖον ἐχτίστηκε κατὰ τὰ ἔτη 1908-1913, γιά νά συνέρχωνται ἐκεῖ οι διάφορες διασκέψεις τῆς Εἰρήνης. Τὰ περισσότερα χρήματα, πού ἐξωδεύτηκαν γιά τὸ χτίσιμο τοῦ Μεγάρου αὐτοῦ τὰ κατέβαλε ὁ ἀμερικανὸς πολυεκατομμυριούχος Ἀνδρέας Κάρνετζυ.

Τὸ Ἀμστερνταμ ἢ Ἀμστελῶδαμον εἶναι κυρίως ἡ οἰκονομικὴ πρωτεύουσα τῆς Ὀλλανδίας. Εἶναι ἡ μεγαλύτερα πόλις τῆς χώρας αὐτῆς, με πληθυσμὸ 800.000 κατοίκων και ἡ ὡραιότερα. Οἱ παλαιὲς συνοικίες τῆς πόλεως εἶναι θεμελιωμένες ἐπάνω σὲ πασσάλους, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶναι πολὺ ὑγρὸ και δέν ἦταν δυνατόν νά θεμελιωθοῦν με ἄλλο τρόπο. Οἱ συνοικίες αὐτῆς χωρίζονται μεταξύ των με πολλές διώρυγες, γι' αὐτὸ και τὸ Ἀμστερνταμ ὀνομάζεται ἀπὸ πολλοὺς Βενετία τοῦ Βορρᾶ. Τὰ σπίτια τῶν παλαιῶν αὐτῶν συνοικιῶν διατηροῦν τὰ παλαιὰ σχέδια των με τις ἰδιότροπες στέγες των, ἔχουν ὅλα τὸ ἴδιο ὕψος και εἶναι χτισμένα με κόκκινα

Τὸ νέο Ἀμστερνταμ: Πλατεῖες δεινροφυτευμένες λεωφόροι, καινούργια σπίτια, και νεοὶ οὐρανοξύστες

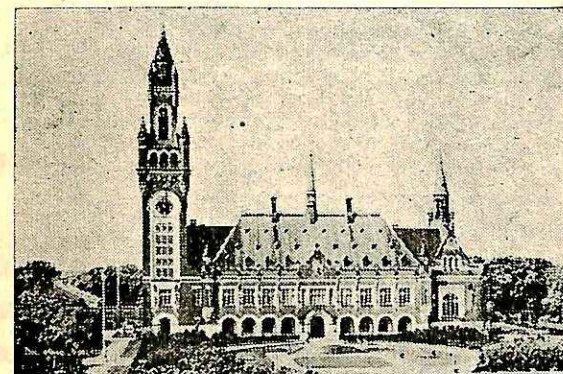
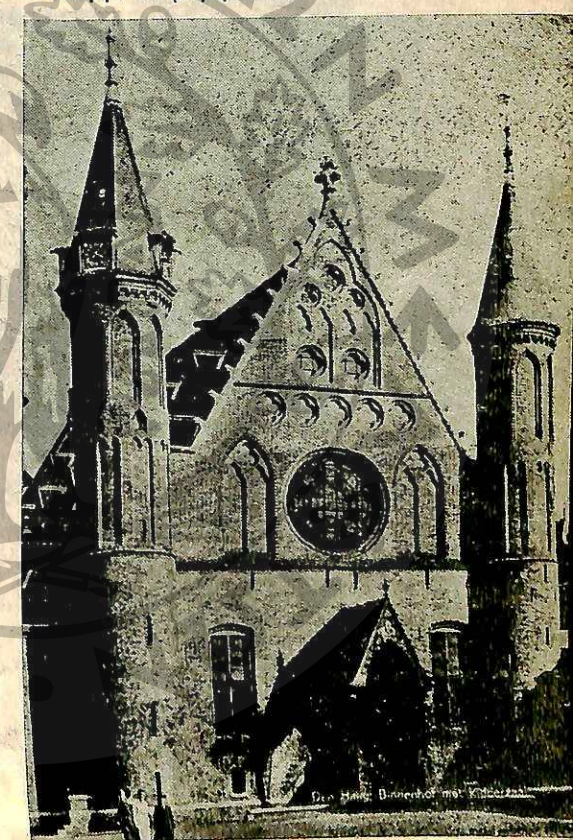
τοῦβλα, πού προξενοῦν στὸν ἐπισκέπτη μιὰ ἰδιαιτέρη ἐντύπωσι.

Ἀντίθετα οἱ νέες συνοικίες τῆς πόλεως περιλαμβάνουν νέα κτίρια και πολλοὺς οὐρανοξύστες, πού ἀποτελοῦν ζωερὴ ἀντίθεσι πρὸς τις παλαιότερες συνοικίες.

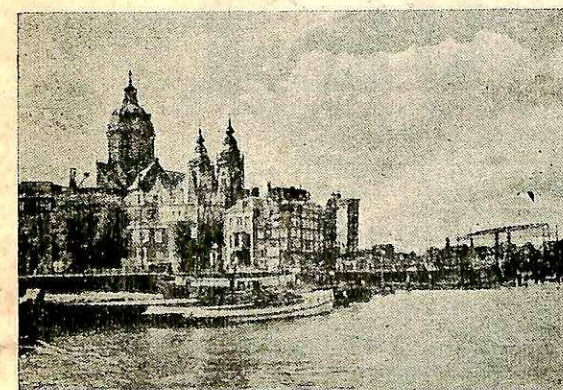
Τὸ Ἀμστερνταμ, χτισμένο στις ἐκβολές τοῦ ποταμοῦ Ἀμστελ, συγκοινωνεῖ με μιὰ μεγάλη διώρυγα, βάθους 14 μέτρων και μήκους 24 χιλιομέτρων με τὴ Βόρειο θάλασσα. Ἔτσι ἡ πόλις αὐτὴ ἐξελίχθηκε σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα και ἐμπορικώτερα λιμάνια ὀχι μόνο τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ και τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Διότι ἀπὸ τὸ Ἀμστερνταμ, με τις πολλές διώρυγες, πού τὸ συνδέουν με τοὺς μεγάλους ποταμούς τῆς Εὐρώπης, τὰ πλοῖα φθάνουν βοθεῖα στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἡπείρου μας και μεταφέρουν ἑκατομμύρια τόννων διαφόρων ἐμπορευμάτων.

(συνέχεια εἰς σελ. 23)

Χάγη: τὸ μέγαρον τῶν Ἱπποτῶν

Χάγη: τὸ μέγαρον τῆς Εἰρήνης

Τὸ παλαιὸ Ἀμστερνταμ: Τὸ λιμάνι και ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Νικολάου

τὰ ἀνώτατα δικαστήρια τῆς Χώρας. Ἀπὸ ἀπόψεως πληθυσμοῦ εἶναι ἡ τρίτη πόλις τῆς Ὀλλανδίας. Κυρίως ὁμως ἡ Χάγη εἶναι ὀνομαστή, διότι σ' αὐτὴν ἔχουν συνέλθει πολλές φορές μεγάλες διεθνεῖς διασκέψεις εἰρήνης. Ἐκεῖ ἔχει τὴν ἑδρα του και τὸ Διεθνὲς διαιτητικὸν δικαστήριον, πού δικάζει τις δικαστικές ὑποθέσεις, πού δη-

ΟΙ ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ & ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Γεν. Έπιθ. Μέσης Έκπαιδ.

Η φιλία είναι από τα πιο σπουδαία συναισθήματα της αγάπης προς ένα ή περισσότερα πρόσωπα. Η αφοσίωση αυτή του έγώ μας προς έτερον ή έτερα πρόσωπα είναι ύψιλος και υγιής δείγμα κοινωνικότητας και πολιτισμού. Η ειλικρινής και άδολη φιλία ωραίζει τον έσωτερικό μας κόσμο, μάς εξυψώνει και μάς εξανθρωπίζει. Δίκαια λοιπόν αποφαιίνεται η Σοφία Σειράχ (σ. 13-16) ότι «φίλος πιστός σκέπη κραταιά, ό δέ εύρων αυτόν εύρε θησαυρόν» και ότι «φίλου πιστού ούκ έστιν αντίλλαγμα και ούκ έστιν σταθμός της καλλονής αυτού».

Τά συναισθήματα της φιλίας, υπήρξαν πολύ ισχυρά, στον Δάμωνα και Φιντίαν, τον Αρμόδιον και τον Άριστογείτονα, τον Άχιλλέα και τον Πάτροκλο, τον Πυλάδη και τον Ορέστην, τον Δαβίδ και τον Ιωνάθαν, τον Μεγ. Άλέξανδρον και τον Ήφαιστίωνα, τον Έπαμεινώνδα και τον Πελοπίδα, τον Μεγ. Αντώνιο και Μεγ. Άθανάσιο και κατ' έξοχην στους δυό σοφούς Ήεράρχας Γρηγόριον και Μεγ. Βασίλειον. Ο Γρηγόριος προικισμένος με έξοχα πνευματικά χαρίσματα έπήγε για εύρύτερες σπουδές στην Κασάρεια της Καππαδοκίας, όπου έγνωρισε και συνεδέθη φιλικά με τον Βασίλειον, τον περιλάλητον υϊόν της Έμμελείας. Άφου άκολούθως έσπουδάσε στην Κασάρεια της Παλαιστίνης και στην Άλεξανδρεία άνεχώρησε για τας Άθήνας,

την πνευματική πρωτεύουσα της Οικουμένης. Έκεί συνεφοίτησε με τον φίλον του Βασίλειο στην άνθοσσα τότε φιλοσοφική σχολήν. Στην ίδια σχολή την ίδια εποχή φοιτούσε και ό ήγεμονίδης Ιουλιανός, ό μετέπειτα Παραβάτης ή Άποστάτης. Άργότερα ό Βασίλειος έγινε μητροπολίτης Κασαρείας, όπου και απέθανε, 14 Ιανουαρίου 379 μ.Χ. και ό Γρηγόριος, βοηθός Έπίσκοπος του επίσκοπου Ναζιανζού (του πατρός του), βραδύτερον δέ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Προσκληθείς άργότερα από τους όρθο-

Ο Άγ. Βασίλειος

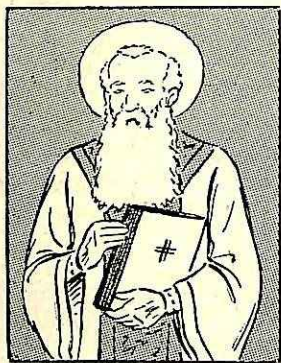
δόξους της Βασιλευούσης άρχισεν άγώνα εναντίον των Άρειανών, οι όποιοι είχαν επικρατήσει. Με τη γοητεία των λόγων του και την φλέγουσαν ειλικρίνειάν του πήρε με τό μέρος του τους αίρετικούς. Η όρθοδοξία έθριάμβευσε.

Ο Γρηγόριος ό Ναζιανζηνός υπήρξε βαθύς φιλόσοφος, ρήτορ και έμπνευσμένος ποιητής. Μερικοί από τους λόγους του παρέμειναν λαμπρά ύποδείγματα ύφους και κάλλους. Έπάνω από όλα ό Γρηγόριος υπήρξε θαυμαστος φίλος. Η άλληλογραφία του μετά του φίλου του

Βασιλείου του Μεγάλου θεωρείται έξοχον μνημείον καλλιτείας. Είς πολλά σημεία υπερέχει της άλληλογραφίας του Αισχίνη και του Δημοσθένη. Τας έπιστολάς και τους λόγους του Μεγάλου Βασιλείου εύχαρίστως θα υπέγραφαν, κατά τον Βιλαμόβιτς, οι κρατιστοι ρήτορες των Άθηνών.

Βαθύτατα συγκινεί ή πιστή φιλία μεταξύ των δυό τούτων φωστήρων της τρισηλίου Θεότητας, ή όποία έθεμελιώθη στις «χρυσάς Άθήνας», «τό των λόγων έδαφος» και «τόν όφθαλμόν της Έλλάδος». Υπέροχος καθρέπτης των άμοιβαίων ειλικρινών αισθημάτων μεταξύ του Βασιλείου και του Γρηγορίου είναι ό έπιτάφιος του δευτέρου προς τον πρώτον. Ο θεσπέσιος αυτός Έπιτάφιος δίδει μίαν θαυμαστήν εικόνα του βίου των δυό φίλων.

«... Πώς ήμεϊς εν φόβω Θεού εξώμεν μεταξυ των πρώτων οι άριστοι! Έν μέσφ ζωηροτάτων νέων, οι όποιοι διήγον βίον έλάχιστα σεμνόν, διήρχοντο αι ήμέραι μας εις ειρηνικήν ήρεμίαν. Δέν παρεσυρόμεθα από τό γενικόν ρεύμα, έφ' όσον—άντιθέτως ήθέλαμεν νά γινώμεθα ήμεϊς οι όδηγοί εις τό άγασθόν. Τό ύψος μάλιστα της φιλικής διαθέσεως και του μεγαλείου της ψυχής του Γρηγορίου φανερώνει ή θαρραλέα όμολογία του, ότι εις τον Βασίλειον ώφειλε την μεγάλην του δύναμιν. Ίδου τί έγραφε σχετικώς: «...Ο ούρανός έδώρησεν άνεκτίμητον χάριν. Φίλος μου έγινεν ό σοφώτατος, ό μεγαλόφρων, ό έξοχος εις παιδείαν. Καί αν έρωτηθώ ποίος αυτός; άρκει προς

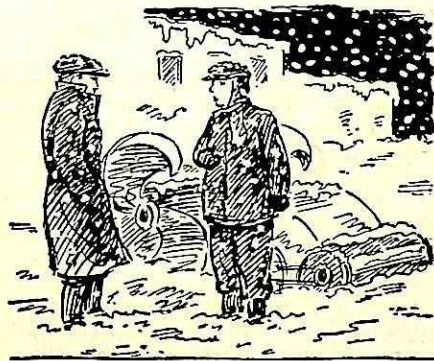
Ο Άγιος Γρηγόριος

άπάντησιν μία και μόνη λέξις : ό Β α σ ί λ ε ι ο ς, ό σπουδαιότερος άνθρωπος του αϊώνος μας».

Ανιδιοτελής, θερμή και γεμάτη από αυταπάρνησιν φιλία. Σήμερα «ζή χύτρα ζή φιλία», «τών ευτυχούντων πάντες φίλοι, των δυστυχούντων ούδέ οι γεννήτορες!» «Πλούτος προστίθησι φίλους πολλούς, ό δέ πτωχός και από του υπάρχοντος φίλου λείπεται...». Σήμερα κυριαρχούν ή χρησιμοθηρία, ό υλισμός και ό φαρισαϊσμός, Είναι μ' όλον τούτο καιρός νά επικρατήσει ή άληθινή φιλία και ή άληθινή αγάπη μεταξύ μας. Παράδειγμα άς έχωμεν τους δυό αυτούς ύψηλόφρονες φίλους, τον Μεγ. Βασίλειον και τον Γρηγόριον τον Θεολόγον. Φάρος εις τον πολυκύμαντον βίον μας με τον ζόφον του έγωκεντρισμού και την ίλυν των νοσηρών παθών μας άς υπάρξη ή ρήσις του Θεανθρώπου, ό όποιος έκλαυσε και άνέστησε τον φίλον του Λάζαρον. «Μείζονα ταύτης αγάπην ούδεις έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θή υπέρ των φίλων αυτού».

Ο Χειμώνας είχε άρχισει από ήμέρες τώρα και φαινόταν πώς θα ήταν πολύ βαρύς εκείνη τη χρονιά. Τό χιόνι είχε σκεπάσει τις κορυφές και τις πλαγιές των βουνών και κατέβαινε σιγά—σιγά στις κοιλάδες και τις πεδιάδες.

Ο Τζόνσον, ένα άγόρι ως 19 χρόνων, είχε αναλάβει νά καθαρίζη μ' ένα μηχανήμα—έκχιονιστήρα—τους

Η πολιτεία με πληρώνει και θα κάνω τό καθήκον μου

δρόμους για νά κινούνται ελεύθερα άνθρωποι και όχήματα.

Ο κ. Στιούαρτ ήταν έπόπτης των δρόμων κι ήρθε νά ιδή τον Τζόνσον.

—Η δουλειά σου είναι άρκετά σκληρή Τζόνσον! πρέπει με κάθε τρόπο νά έχης ελεύθερους τους δρόμους, του είπε. Ξέρεις ότι απ' αυτούς τους δρόμους περνούν οι γεωργοί φέρνοντας τά προϊόντα τους στην πόλι κι οι έργάτες για τά έργοστάσια.

Ο Τζόνσον κούνησε τό κεφάλι του κι άπήντησε :

—Η πολιτεία με πληρώνει, κ. Στιούαρτ, και θα κάνω τό καθήκον μου.

Ο κ. Στιούαρτ πριν φύγη ρώτησε τον Τζόνσον για τον άδελφό του, πού ήταν στρατιώτης.

Ο άδελφός μου, ό Μπέν, βρίσκεται τώρα σ' έναν καταυλισμό και περνάει πολύ καλά, άπήντησε ό Τζόνσον.

Σε λίγες μέρες μάλιστα θα έρχόταν με άδεια, με τό άπογευματινό τραϊνό της Τετάρτης και μετά με τό λεωφορείο, πού περνάει από την κοιλάδα θα έφθανε στο σπίτι τους.

Τή Δευτέρα της εβδομάδος εκείνης ξέσπασε άληθινή χιονοθύελλα. Τό χιόνι είχε σκεπάσει τους δρόμους κι ό Τζόνσον τους έκαθάριζε με τη μηχανή του.

Τά χέρια του τον πονούσαν από την κούρασι καθώς ώδηγούσε τον γιγάντιο έκχιονιστήρα. Τό χιόνι θάμπωνε τά μάτια του και του έφερνε

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΥ, Έπιθεωρητού Δημ. Σχολείων

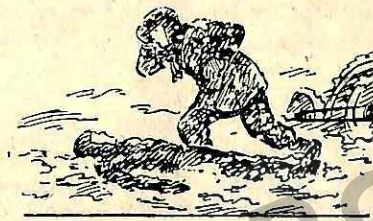
δυνατό πονοκέφαλο. Ωστόσο δούλευε και κρατούσε άνοιχτό τό δρόμο, πού κατέβαινε από τό βουνό καθώς και κείνον, πού περνούσε από την κοιλάδα. Τους πιο στενούς δρόμους δέν πρόφτανε νά τους καθαρίση, γιατί τό χιόνι έπεφτε πολύ πιο πυκνό τώρα.

Ο άέρας σέ λίγο δυνάμωσε περισσότερο. Μόνο ό Τζόνσον ήξερε τί θα πη αυτό. Δέν πρόφτανε νά καθαρίση τό δρόμο και γέμιζε στη στιγμή από στοίβες χιόνι, καθώς τό φυσούσε ό άέρας από τις γύρω κοιλάδες.

Δούλεψε σκληρά εκείνη και την άλλη μέρα ό Τζόνσον. Ήταν πεθαμένος από κούρασι. Κι αύριο περίμεναν και τον Μπέν...

Ο κ. Στιούαρτ ήλθε πάλι την επομένη νά τον ιδή.

—Στό δρόμο της κοιλάδας, Τζόν-

Μπέν! Άδελφέ μου!

σον, χώθηκε τό κάρρο ενός γαλατᾶ, του είπε. Νομίζω πώς πρέπει νά πᾶς προς τά εκεί.

Ο Τζόνσον κίνησε προς τά εκεί τη μηχανή του και σέ λίγο ό δρόμος ήταν άνοιχτός. Όταν όμως ή ώρα ήταν 4 έννοιωθε έξηντλημένος.

Και νά ήθελε δέ θα μπορούσε πιά νά έργασθῃ. Έχει και τό καθήκον τά όριά του. Άλλωστε ένας μικρός μόνο δρόμος δέν ήταν άνοιχτός. Και δέν περνούσε απ' αυτόν πολυς κόσμος. Έκεί έμενε μόνο ή κυρία Μάρθα, ή χήρα.

Νά θέλη τάχα νά βγῇ έξω; συλλογιζόταν ό Τζόνσον. Ήθελε νά σταματήσει τη δουλειά του, γιατί ό Μπέν θα βρισκόταν κιόλας στο σπίτι τους.

Άς αφήσω αυτό τό δρόμο γι' αύριο, άπεφάσισε.

—Καθήκον! είπε ό Τζόνσον και χαμογέλασε. Άς τό άφηνε κι άς γύριζε τώρα στο σπίτι του νά ιδή τον άδελφό του.

Έπειτα έμεινε για λίγο συλλογισμένος, σοβαρός, χωρίς νά χαμογελᾷ.

Ο Μπέν—του είχε γράψει κάποτε για τό καθήκον. Του έγραφε ότι ένα καλό παλληκάρι δέν πρέπει νά παραπονιέται όσες φορές τό καθήκον είναι βαρύ.

Κι άλλαξε άπόφασι. Θα καθάριζε και τό δρόμο της χήρας και μετά θα έφευγε.

Γύρισε τό μηχανήμα προς τό δρομάκι κι άρχισε νά τό καθάριζη.

Ξαφνικά όμως κάτι μαύρο ξεχώρισε μέσα στις στοίβες του χιονιού. Σταμάτησε, κατέβηκε κι έσκυψε πάνω στο σημάδι.

—Θεέ μου! Είναι άνθρωπος, φώναξε.

Ποίος μπορούσε νά είναι αυτός ό άνθρωπος; Η κυρία Μάρθα δέν είχε συγγενείς ή γνωστούς νά έλθουν νά την ιδούν. Κι ξεαφνα ό Τζόνσον άρχισε νά φωνάζη :

—Μπέν! Μπέν, άδελφέ μου!

Άλήθεια! ήταν ό άδελφός του αυτός ό ξαπλωμένος μέσα στα χιόνια. Μπέν! Μπέν! Ξαναφώναξε με λαχτάρα ό Τζόνσον. Τον χτύπησε με την παλάμη στο πρόσωπο, τον κούνησε δεξιά—άριστερά.

Υότερα έτρεξε στη μηχανή κι έφερε μιά μπιτόλια κονιάκ. Άνοιξε τό στόμα του άδελφού του και του έρριξε λίγες σταγόνες.

Σέ λίγο είδε πώς ό Μπέν άρχισε

Με τό κονιάκ άρχισε νά συνέχεται

νά συνέχεται. Υότερα άνοιξε τά μάτια του και κοίταξε τον άδελφό του.

—Τζόνσον, είπε με φωνή άδύνατη.

—Ναί, είμαι έγώ! άπάντησεν ό Τζόνσον χαμογελώντας.

Σέ λίγο κάθονταν κι οι δυό στον

(Συνέχεια εις σελ. 14)

ΚΑΤ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΙΔΟΥ

ΖΑΝΝΗΣ ΒΟΥΤΣΗΣ

ΣΤΑΜ. ΜΑΝΤΖΑΡΗΣ

Δημ. Σχ. Οινόης-Κοζάνης Γυμ. Άρρ. Χίου Δημ. Σχολ. Άγγελοχωρίου

Έπαινούμεν δημοσία και συγχαίρομεν θερμώς τους έρυθροσταυρίτας μαθητάς 1) Κατίναν Σπυριδωνίδου, ή όποία άνευρε πορτοφόλιον με 10.000 δραχμάς, τό όποιον παρέδωκεν εις τον διδάσκαλόν της, ίνα άποδοθῇ εις τον άπολέσαντα τούτο, 2) Ζαννήν Βουτσήν και 3) Σταματίαν Μάντζαρη, οι όποιοι άνευρον ό μὲν πρώτος χρυσούν ώρολόγιον, ή δέ δευτέρα ώρολόγιον χειρός και παρέδωσαν αυτά εις την Διεύθυνσιν του Σχολείου.

Ραντάρ ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑΣ

Το Ραντάρ αποκτᾷ ἡμέρα με τὴν ἡμέρα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς συγκοινωνίας μεγαλύτεραν σπουδαιότητα. Ὅλα τὰ μεγάλα ποντοπόρα πλοῖα ἐξωπλίσθησαν ἤδη με αὐτό. Τελευταίως καὶ τὰ μικρότερα σκάφη, πού διασχίζουν πλωτοὺς ποταμούς, ἔχουν ἐφοδιασθῇ με εἰδικὰ Ραντάρ Ναυσιπλοΐας τῶν ποταμῶν.

Μία ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ὑδάτινες λεωφόρους τῆς Εὐρώπης εἶναι ὁ ποταμὸς Ρήνος, τὸ μήκος τῶν πλωτῶν σημείων τοῦ ὁποῖου ἀνέρχεται εἰς ἑκατοντάδας μιλίων.

Δέκα τέσσαρες περίπου ἡμέρες γιὰ τὰ ἐμπορικὰ καὶ πετρελαιοφόρα σκάφη διαρκεῖ τὸ ταξίδι μετ' ἐπιστροφῆς μεταξὺ τῆς πόλεως Βασιλείας (Ἑλβετίας) καὶ τοῦ ὀλλανδικοῦ λιμένος Ρότερνταμ, πού κεῖται εἰς τὴν Β. Θάλασσαν, ἐνῶ ἡ δύναμις τῶν μηχανῶν τῶν περισσοτέρων ἀπὸ αὐτὰ θά ἦτο ἰκανὴ νὰ καλύψῃ τὴν ἀπόστασιν αὐτὴν σὲ ἑπτὰ μόνον ἡμέρες. Ἡ βραδύτης ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ρήνος δὲν φωτίζεται τὴ νύχτα καὶ πολλὰς φορὲς δημιουργοῦνται πυκνὲς νεφώσεις ὁμίχλης, οἱ ὁποῖες περιορίζουν τὴν ὁρατότητα πάρα πολὺ. Ἐκτὸς αὐτοῦ, τὰ σκάφη πού πλέουν πρὸς ἀντίθετη κατεύθυνσιν εἶναι πραγματικὸς κίνδυνος μέσα στὸ σκοτάδι.

Γιὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὰ πλοῖα ἦσαν ἡναγκασμένα νὰ ἀγκυροβολοῦν μόλις ἐνύχτωνε.

Με μίαν ὅμως συσκευὴν Ραντάρ (radar) καὶ με διπλὸ πλήρωμα εἶναι σήμερα εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσουν τὸ ταξίδι διὰ μέσου τοῦ Ρήνου χωρὶς διακοπὴν. Γιὰ νὰ μπορέσῃ ὅμως ἡ συσκευὴ radar νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα πρέπει ἡ ὑαλινὴ ὁθόνη τῆς (καντράν) νὰ μπορῇ νὰ ἀπεικονίσῃ εὐκρινῶς κάθε ἀντικείμενο πού κεῖται ἐπάνω εἰς τὸ νερὸ εἰς ὁποιαδήποτε ἀπόστασιν εὐρίσκεται.

Ἄς δοῦμε πῶς περιγράφει ἕνας αὐτόπτης μάρτυς, τεχνικὸς τῆς ἐταιρείας Τελεφούνγκεν τὸν δοκιμαστικὸν πλοῦν ἐνὸς φορτηγοῦ σκάφους με τὴν συσκευὴν radar.

Ἡ συσκευὴ ἐτοποθετήθη εἰς ἕνα

Εἰς τὸν ἐθελοντὴν αἰμοδοτὴν ἀπονέμονται τιμητικαὶ διακρίσεις ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δόσεων αἵματος.

Διακρίσεις τιμῆς θ' ἀπονέμονται καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μὴ δυνάμενοι νὰ προσφέρουν οἱ ἱδιοὶ αἷμα πειθοῦν καταλλήλων δι' αἰμοδοσίαν προσώπων νὰ δώσῃ ὀλίγον αἷμα, ἀκινδύνως διὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ ἐυεργετικῶς διὰ τὸν πασχόντα.

σκοτεινὸν θάλαμον. Ἐαφνικά, ἐμφανίζεται ἐπάνω εἰς τὴν ὁθόνην ἕνα μικρὸ σημάδι ἀκολουθούμενον ἀπὸ μία φωτεινὴ δέσμη σὲ σχῆμα οὐράς. Τὸ κινούμενον σημάδι ἐγλύστρησε διπλά στὸ φωτεινὸ σημεῖο, πού παριστᾷ τὴν θέσιν τοῦ σκάφους. «Προφανῶς θὰ πρόκειται περὶ βάρκας» ἀπεφάνθη ὁ χειριστὴς τοῦ radar. Κάποιος σπεύδει ἐκείνη τὴ στιγμή καὶ ἀποσύρει τὸ κουρτινάκι, πού ἐκάλυπτε τὸ παράθυρο τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου. Πράγματι! Μερικὰ μέτρα μακρύτερα ἐκλυδωνίζετο μία βαρκοῦλα με τέσσαρα ἄτομα. Συγκεντρώνομε προσεκτικὰ τὸ βλέμμα μας ἐπάνω στὴν ὁθόνη τῆς συσκευῆς. Τὸ σκάφος πλέει ἀργὰ ἐγκαταλείποντας τὸ λιμάνι ἀπ' ὅπου ἐξεκινήσαμε.

Μπροστὰ μας τώρα ἀπλώνεται ὁ Ρήνος. Τὸν βλέπει κανεὶς ἀπεικονιζόμενον εὐδιάκριτα σὰν μία σκοτεινὴ λωρίδα. Ἐπάνω σ' αὐτὴν καὶ σὲ σχετικὴ ἀπόστασιν ὑπάρχουν πολλὰ φωτεινὰ σημεῖα. Πρόκειται περὶ ἀγκυροβολημένων σκαφῶν.

Ὅσο περισσότερο παρατηροῦμεν τὸ καντράν τοῦ radar τόσο εὐκολότερη γίνεται σὲ μᾶς ἡ διαπίστωσις καὶ ἡ σημασία τῶν ἐκάστοτε σημείων. Ἐπιστρέφομεν με τὴν βοήθειαν τοῦ θαυμασίου αὐτοῦ ὄργανου εἰς τὸ λιμάνι. Τὸ φωτεινὸ σημεῖο, πού παριστᾷ τὸ σκάφος μας, φαίνεται νὰ πλησιάζῃ ἐπικινδύνως ἕνα μόνιμο καὶ ὀγκώδες ἐμπόδιο. Δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν προκυμαία. Μᾶς χωρίζει ἀπ' αὐτὴν μία ἀπόστασις 6-8 μέτρων μόνον.

Τὸ ἐπιδειχθὲν, κατὰ τὴν παραπάνω δοκιμὴν, radar μπορεῖ νὰ ἀπεικονίσῃ ὅλα τὰ ἀντικείμενα, πού εὐρίσκονται μέσα σὲ μιά ἀκτῖνα 400 μέτρων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συνήθης ὁθόνη τῆς συσκευῆς ἔχει διάμετρο 23 περίπου ἑκατοστομέτρων, κάθε ἑκατοστόμετρο ἐπὶ τῆς ὁθόνης ἀντιστοιχεῖ με 35 πραγματικὰ μέτρα. Ἐάν χρησιμοποιήσῃ κανεὶς ἕνα φακὸ με μεγεθυντικὴ ἰκανότητα 1 πρὸς 100, τότε τὰ 23 ἑκατοστά γίνονται 23 μέτρα.

Ἡ καταπληκτικὴ αὐτὴ ἀκρίβεια διευκολύνει τὴ ναυσιπλοΐαν σὲ πορθοὺς καὶ στενὰς λωρίδας θαλάσσης. Τὸ πέρασμα σκαφῶν ἀνάμεσα ἀπὸ ὑδροφράκτας καὶ κανάλια, ἀκόμη καὶ τὴ νύχτα ἢ με ἄσχημο καιρὸ καὶ ὁμίχλη, δὲν ἀποτελεῖ πλέον πρόβλημα.

Παρακολουθώντας τὴν ὁθόνη τῆς συσκευῆς ὁ πλοίαρχος εἶναι σὲ θέσιν νὰ ρυθμίσῃ τὴν πορεία τοῦ σκάφους σὲ κάθε στιγμὴ καὶ νὰ τὸ ὁδηγῇ ἀσφαλῶς εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ του.

Γ.

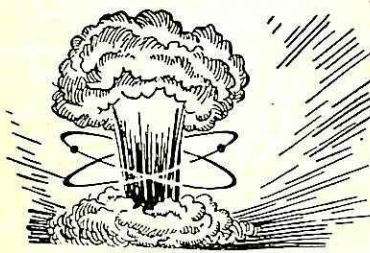
ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ο ΚΟΥΚΟΥΛΟΣΠΟΡΟΣ

Ὅταν δυναμώσουν τὰ κρύα, κατὰ τὸν Ἰανουάριον, ὅσοι τρέφουν μετὰ-ξοικώληκας, πρέπει νὰ φροντίσουν γιὰ τὸν κουκουλόσπορο. Δὲν πρέπει νὰ τὸν κρεμάσωμε σὲ μέρος ζεστὸ κοντὰ στὸ τζάκι. Ἀπαραίτητα πρέπει νὰ τοποθετηθῇ σὲ βορεινὸ μέρος, μέσα σὲ ἕνα δωμάτιο καὶ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὰ ποντίκια, γιὰτὶ τὸν κυνηγοῦν ἀπληστα. Ἐκεῖ πρέπει νὰ μείνῃ, μέχρις ὅτου βγοῦν τὰ πρῶτα φυλλαράκια τῆς μουριάς. Σὲ ζεστὸ μέρος θὰ ἐκκολαφθοῦν τὰ σκουλήκια πρῶτα καὶ χωρὶς τὰ φύλλα αὐτὰ θὰ ψοφήσουν.

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΚΛΑΔΕΜΑ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Ὁ Ἰανουάριος εἶναι ὁ μῆνας, πού ὅλα τὰ δένδρα πρέπει νὰ καθαρίζονται καὶ νὰ κλαδεύονται. Δὲν ὑπάρχει δένδρον, πού νὰ μὴ θέλῃ τὸ κτένισμά του. Τοῦ εἶναι ἀπαραίτητο. Μετὸ καθάρισμα ἢ τὸ κλάδεμα τὸ ἀπαλάσσωμε ἀπὸ τὰ περιττὰ κλαδιά, πού τοῦ δίνουν βάρος, τοῦ τρῶν τὴν τροφὴ καὶ μαζεύουν τὰ ἔντομα. Τὰ πολλὰ κλαδιά δὲν ἀργούν νὰ κυκλοφορῇ ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀέρας, πού εἶναι πολὺτιμι παράγοντες γιὰ τὴν υγεία καὶ τὴν καρποφορίαν τῶν δένδρων. Οἱ τομὲς νὰ εἶναι λεῖες καὶ νὰ ἀλείφονται με κόλλα. Πάντοτε δὲ κατωφερικὲς γιὰ νὰ ξεφεύγουν τὰ νερά τῶν βροχῶν.

Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια καὶ τὰ προβλήματά της

Ἐν βλέμμα εἰς τὴν πυρηνικὴν φυσικὴν

ΕΥΑΓΓ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Περὶ τὸ ἔτος 1900 ὁ Γάλλος ἐπιστήμων Λεμπὸν διετύπωσε τὴν γνώμην ὅτι ἡ ὕλη καὶ ἡ ἐνέργεια εἶναι δύο πράγματα ταυτῶσθη. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ ὕλη δύναται νὰ γίνῃ ἐνέργεια καὶ ἡ ἐνέργεια δύναται νὰ γίνῃ ὕλη. Πρόκειται δηλαδὴ περὶ ἑνὸς πράγματος παρουσιαζομένου ὑπὸ δύο μορφῶν. Τὴν γνώμην αὐτὴν κατῴρθωσεν ὁ Γερμανοεβραῖος φυσικὸς Ἀϊνστάιν κατὰ τὸ 1905 νὰ ἐκφράσῃ με μίαν μαθηματικὴν σχέσιν, ἡ ὁποία μᾶς λέγει ὅτι, διὰ νὰ εὐρώμεν πόσῃ ἐνέργειαν ἔχει ἕν ποσὸν ὕλης, ἀρκεῖ νὰ πολλαπλασιάσωμεν τὸ ποσὸν αὐτὸ τῆς ὕλης ἐπὶ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός (= 300.000.000 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον) καὶ τὸ εὐρισκόμενον γινόμενον νὰ τὸ πολλαπλασιάσωμεν πάλιν ἐπὶ τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός. Αὕτη ἡ μαθηματικὴ σχέσις ἔχει βασικὴν σημασίαν εἰς τὴν πυρηνικὴν φυσικὴν. Διὰ νὰ γίνῃ κατανοητὴ αὕτη ἡ σχέσις παραθέτομεν δύο παραδείγματα. Ἐχομεν π.χ. 20 γραμμάρια οὐρανίου ἀτομικοῦ βάρους 235 καὶ διασπῶμεν αὐτὸ εἰς δύο διάφορα σώματα ἐπιφέροντες μίαν δύναμιν (ἐνέργειαν) ἑξῶθεν, διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν διάσπασιν. Ἐστὼ, ὅτι τὸ ἕν σῶμα ἐκ τῆς διασπάσεως εἶναι 8 γραμμάρια. Τὸ ἄλλο πρέπει νὰ εἶναι 20-8=12 γραμμάρια. Δὲν γίνεται ὅμως αὐτό, ἀλλὰ τὸ ἕν σῶμα εἶναι π.χ. 7,4 γραμμάρια καὶ τὸ ἄλλο 11,5 γραμμάρια. Ἐάν προσθέσωμεν τὴν μάζαν τῶν δύο σωμάτων, τὰ ὁποῖα λαμβάνομεν ἐκ τῆς διασπάσεως, θὰ ἔχωμεν 7,4+11,5=18,9 γραμμάρια. Ἐπρεπε ὅμως τὰ δύο λαμβανόμενα ἐκ τῆς διασπάσεως σώματα νὰ ἔχουν μάζαν 20 γραμμάρια ὅση δηλαδὴ ἦτο ἡ ἀρχικὴς ληφθεῖσα μάζα. Ἡ διαφορὰ 20-18,9=1,1 γραμμάρια μεταβάλλεται εἰς ἐνέργειαν, ἡ ὁποία ὑπολογίζεται πόσον μεγάλη εἶναι ἀπὸ τὴν μαθηματικὴν σχέσιν τοῦ Ἀϊν-

στάιν, τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν προηγουμένως. Εἰς τὴν πρώτῃν ἀτομικὴν βόμβαν ἐχρησιμοποίηθη αὐτὸς ὁ τρόπος ἀπελευθερώσεως ἐνέργειας. Ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλος, ὁ δεύτερος τρόπος, λήψεως ἀτομικῆς ἐνέργειας. Ἐστὼ π.χ. ὅτι ἔχομεν νὰ ἐνώσωμεν 30 γραμμάρια ὕδρογόνου πρὸς 30 γραμμάρια ὕδρογόνου. Ἐκ τῆς ἐνώσεως αὐτῆς προκύπτει τὸ στοιχεῖον ἥλιον. Ἡ μάζα αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ εἶναι

Ο ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ἢ Ο ΜΑΘΗΤΗΣ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΗΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΝΤΕΛΕΣΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΠΡΟΣ ΠΑΡΟΧΗΝ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΡΙΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ, ΘΑ ΛΑΒΗ ΜΙΑΝ ΤΙΜΗΤΙΚΗΝ ΔΙΑΚΡΙΞΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ.

ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΑΙΜΟΔΟΤΑΙ ΥΠΕΡΒΟΥΝ ΤΟΥΣ ΔΕΚΑ, Ο ΕΡΓΑΣΘΕΙΣ ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΗ ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

30+30=60 γραμμάρια. Δὲν εἶναι ὅμως 60, ἀλλὰ ὀλιγώτερον, εἶναι π.χ. 58 γραμμάρια ἥλιον. Τὰ ἐλλείποντα 2 γραμμάρια ὕδρογόνου ἔχουν μετατραπῇ εἰς ἐνέργειαν. Με τὸν τρόπον αὐτὸν κατασκευάζεται ἡ βόμβα τοῦ ὕδρογόνου. Ὡστε ἔχομεν δύο τρόπους ἐλευθερώσεως ἀτομικῆς ἐνέργειας. Κατὰ τὸν πρώτον τρόπον σῶμα μεγάλου ἀτομικοῦ βάρους διασπᾶται εἰς δύο σώματα μικροτέρου ἀτομικοῦ βάρους, τῶν ὁποίων σωμάτων τὸ ἄθροισμα τῶν ἀτομικῶν βαρῶν εἶναι μικρότερον τοῦ ἀτομικοῦ βάρους τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου. Ἡ ἐλλείπουσα διαφορὰ ἔχει γίνῃ ἐνέργεια. Κατὰ τὸν δεύτερον τρόπον δύο σώματα συντίθενται καὶ γίνονται ἕν νέον σῶμα. Τὸ νέον αὐτὸ σῶμα ἔχει ποσὸν ὕλης μικρότερον ἀπὸ τὰ δύο πρὸς σύνθεσιν ληφθέντα σώματα. Ἡ

ἐλλείπουσα διαφορὰ ἔχει ἐλευθερωθῇ, ὡς ἀτομικὴ ἐνέργεια.

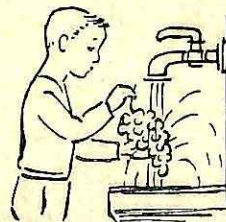
Ὅταν ἕν ἄτομον οὐρανίου ἀτομικοῦ βάρους 235 διασπασθῇ εἰς ἄλλα δύο στοιχεῖα μικροτέρου ἀτομικοῦ βάρους, δὲν ἐλευθερώνεται μόνον ἐνέργεια ἀτομικὴ, ἀλλὰ καὶ ἐνέργεια ὑπὸ μορφήν ἀκτίνων, αἱ ὁποῖαι ὀνομάζονται ἀκτίνες γάμα. Αὗται αἱ ἀκτίνες εἶναι ἀόρατοι· εἶναι ὅμως πολὺ ἐπιβλαβεῖς εἰς ζῶντας ὄργανισμούς, διότι καταστρέφουν τὰ κύτταρα αὐτῶν. Ἀπὸ τὰς ἀκτίνων αὐτὰς, ἐάν εἶναι πολλαί, ἡμπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος. Ἄν εἶναι ὀλιγώτεροι προκαλοῦνται διάφοροι βαραὶ ἀσθένειαι μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ καρκίνος. Μικρότερα ποσότης ἀκτίνων γάμα προσβάλλουσα τὸν ὄργανισμόν δὲν συντελεῖ εἰς ἄμεσον βλάβην αὐτοῦ, διὰ τὴν ζωὴν του. Εἶναι ὅμως δυνατόν τὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα θὰ γεννηθοῦν ἀπὸ τοιοῦτους ὄργανισμούς νὰ ἔ-

χουν διαφόρους ἀνιάτους ἀσθενείας ἢ νὰ γεννηθοῦν καχεκτικά. Ἡ ἐπίδρασις ἐπομένως, τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν αἱ ἀκτίνες γάμα, αἱ προσερχόμεναι ἐκ τῶν ἀτομικῶν βομβῶν, ἐπὶ τῶν ζώντων ὄργανισμῶν εἶναι φοβερά. Ἐχει ὑπολογισθῇ ὅτι μία βόμβα ἀπὸ τὸ στοιχεῖον Κοβάλτιον, ὕλης 500 χιλιάδων τόνων, εἶναι ἰκανὴ νὰ καταστρέψῃ ὅλην τὴν ἀνθρωπότητα καὶ πᾶσαν ζωὴν ἐπὶ τῆς γῆς. Τόσον φοβερά εἶναι ἡ ἐνέργεια τῶν ἀκτίνων γάμα. Καὶ ἀπὸ τὰ πειράματα, τὰ ὁποῖα γίνονται με ἀτομικὰς βόμβας, γίνεται μεγάλη βλάβη εἰς τοὺς ζῶντας ὄργανισμούς ἀπὸ τὰς ἀκτίνων γάμα. Καὶ ἀπὸ τοὺς ἀτομικοὺς ἀντιδραστήρας ἀκόμη, ἐάν δὲν εἶναι πολὺ καλῶς προφυλαγμένοι, ἐπέρχεται μεγάλη βλάβη εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν πλησίον αὐτῶν.

ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΦΗ ΣΑΣ

Αὐτὸ πού τώρα θὰ σᾶς πῶ, μὴν τὸ παραμελήτε. καὶ «δὲ βαρμέσαι, εἴν' περιττὸ» ποτέ σας νὰ μὴν πῆτε

Χορταρικά κι ὀπωρικά προτοῦ νὰ φαγωθοῦνε, πρέπει με κάμποσιν νερά, παιδιὰ μου, νὰ πλυθοῦνε. Κι αὐτὸ καλὰ κάθε παιδί ὀφείλει νὰ τὸ μάθῃ, γιατί, ἂν τὰ φάῃ ἄπλυτα, πολλὰ μπορεῖ νὰ πάθῃ.

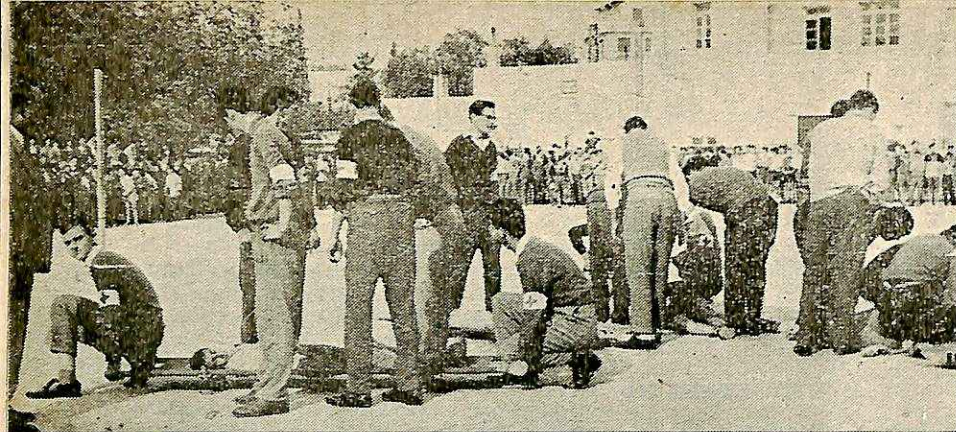
Ἄ, μὴν τὰ τρώτε ἄπλυτα οὔτε μισοπλυμένα, ἂν θέτε τὴν υγεία σας, παιδιὰ μου ἀγαπημένα.

ΠΑΛΙ ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ

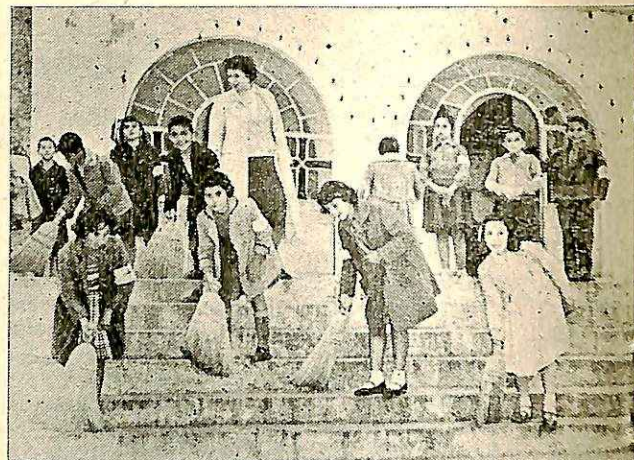
Ἐπειδὴ, κανεὶς σὰν γράφῃ, θέλει φῶς, καλὰ νὰ βλέπῃ, τὸ γραφεῖο σου νὰ τῷ χῆς τοποθετημένον πρέπει, ὅπως θὰ σοῦ ἐξηγήσω, πράγμα εὐκόλο, πού εἶναι στὸν καθέναν θαρρῶ. Μετὰ δύο λόγια, τὸ φῶς πρέπει νὰ σοῦ ἔρχεται ἀπὸ πίσω καὶ ἀπάνω ἀπὸ τὸν ὦμο πάντα τὸν ἀριστερό. Καὶ τὸ φῶς σου κοίτα νάσαι πάντοτε κανονικό. Οὔτε καὶ νὰ μισοφῆγγῃ, οὔτε κ' ἐκτυφλωτικό.

Ἡ ΓΙΑΓΙΑ

Ε.Σ.Ν. του 7ου Γυμν. 'Αρρένων 'Αθηνών κατά την επί-
δειξιν παροχής Α' βοήθειών, η οποία εγένετο παρουσία του
Δ/ντου Ε.Σ.Ν. της Ligue η. Schissele και αντιπροσώπων
του Ε.Ε.Ε.Ν. 'Αριστερά ο διδάξας καθηγητής κ. Μπαϊζιχάκης.
Juniors of 7th High School for boys Athens at a
first aid demonstration.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ν. Μουδιανών Χαλκιδικής καθαρίζουν τόν
αυλόγυρον της 'Εκκλησίας.
Juniors of Elem. School N. Moudiana cleaning the
church yard.

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. "Αργούς 'Ορεστικού έπενεφέθη-
σαν τούς φρουρούς τών συνόρων, τούς όποιους έψυχα-
γώγησαν.
Juniors of 2nd Elem. School Argos Oresticon visited the
soldiers at the frontiers and recreated them.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. 'Αγ. 'Αθανασίου Δράμας έμφοίρασαν 17
δέματα λιματισμού και βιβλιάρια ταχυδρ. Ταμειυτηρίου εις άπό-
ρους μαθητάς.
Juniors of 1st Elem. School Ag. Athanassios offered gifts
to 17 poor school mates.

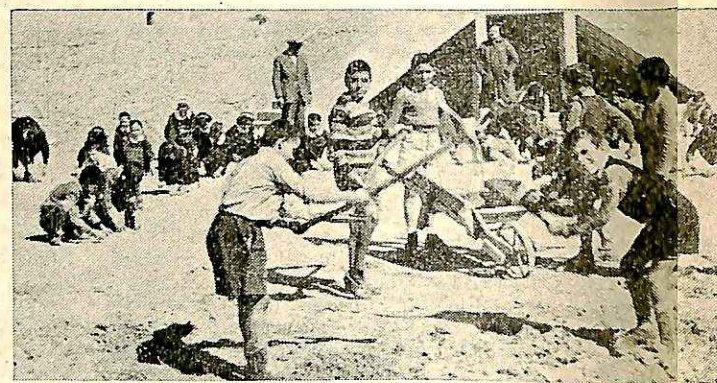
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μιχαηλίου Πρεβέζης εις τόν σχολικόν τών
κήπον.
Juniors of Elem. School Miha-
litsion in their school garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. 'Αγροσυ-
κίας Γιαννιτσών συνεκέντρωσαν
δώρα δι' ανάπηρα παιδιά.
Juniors of Elem. School A-
grossykea collected gifts for
crippled children

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολείου Κεφαλα-
ρίου Καστοριάς φυτεύουν δένδρα.
Juniors of Elem. School Kefa-
lariou planting trees.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μιζορρούματος Ρεθύμνου ισοπεδώνουν τόν περί-
τον σχολείου χώρο.
Juniors of Elem. School Mixorouma levelling their play-ground.

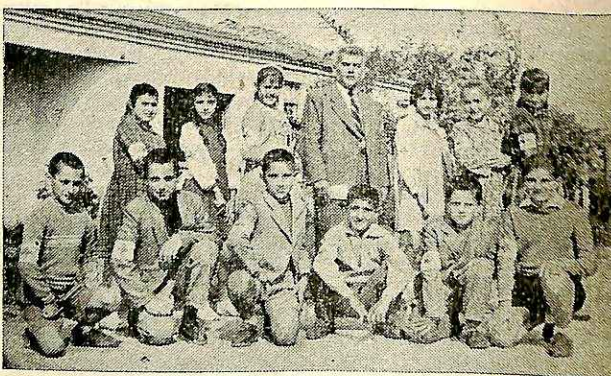

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Θερμής-Λέσβου ποτίζουν τά δένδρα, που
έφύτευσαν.
Juniors of Elem. School Thermi watering the trees, they planted.

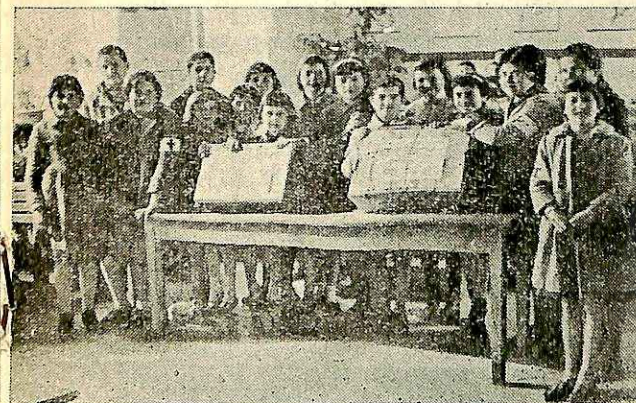

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Κουφα-
λίων Θεσ/νίκης ασκούνται εις
τάς Α' βοήθειάς.
Juniors of 3rd Elem. School
Koufalia practicing in first
aid.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πιερίας Καλλιθέας έτοιμοι διά τόν έρανον
του Ε.Ε.Σ.
Juniors of Elem. School Kalithea ready to help in the G.R.C.
annual collection.

Ε.Σ.Ν. 11ου και 15ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφέρειας Δράμας με δέματα
διά τούς πλημμυροπαθείς μαθητάς Δημ. Σχολ. Καρυδιάς Κομοτηνής.
Juniors of 11th and 15th Elem. School Drama with parcels
for the flood victims in Thrace.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ν. Ζι-
χνής με δώρα διά τούς πτωχούς.
Juniors of 1st Elem. School N.
Zichni with gifts for the needy.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Φαρκαδόνας
Τρικάλων περιποιούνται τόν λα-
χανόκηπον.
Juniors of Elem. School Far-
kadon looking after the kitchen
garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μαύρου και Μανδάλου έτοιμοι διά
δενδροφύτευσιν
Juniors of Elem. Schools Mavron and Madalon
working for the reafforestation.

Ε.Σ.Ν. Γ' Δημ. Σχολ. Κοζάνης κατά την επίσκεψιν των εις τό
Νοσοκομείον της πόλεως.
Juniors of 3rd Elem. School Kosani with gifts for the town
Hospital.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ρούσας 'Εκκλησίας Σητείας έτοιμοι διά
την αναδάσωσιν.
Juniors of Elem. School Roussa Eclissia ready for the
reafforestation.

Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Πτολεμαίδος προσέφεραν δώρα εις τάς
Στρατιωτικάς μονάδας της πόλεως.
Juniors of 2nd Elem. School Ptolemais offered gifts to the
servicemen.

Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. 'Αγ. 'Αθανασίου Δράμας περι-
ποιούνται τά άνθη που έφύτευσαν.
Juniors of 1st Elem. School Aghios Athanassios
look after the flowers they planted

Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα

ΣΚΥΡΟΣ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

Στο μεγαλύτερο νησί των Βορείων Σποράδων, τη Σκύρο, ονομαστή για την ομορφιά της, για τη λαϊκή της τέχνη, αλλά και για τους αστακούς της, φθάνουμε ύστερα από ένα ταξιδάκι δυόμιση ωρών με το βενζινόπλοιο από την Κύμη της Εύβοιας.

Ξεμπαρκάρουμε στο ψαράδικο χωριουδάκι της Λιναριάς. Απ' εδώ ένας δρόμος δέκα χιλιομέτρων θα μας φέρη

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

(συνέχεια από σελ. 6)

περίφημη φιλοσοφική Σχολή του, όπου με μεγάλην εκλεκτικότητα και αυστηρότητα δεχόταν και δίδασκε έναν περιωρισμένον αριθμό μαθητών. Η Σχολή αυτή εξελίχθηκε αργότερα σ' ένα είδος ιδρύματος, που πήρε το όνομα «Ιερόν των Μουσών» και έγινε ένα μικρό πρότυπο «άστου των εκλεκτών».

Σ' αυτό το άστου—ένα είδος υποδειγματικής «πολιτείας»—ο Πυθαγόρας έδωσε τον ίδιο στενό και κλειστό χαρακτήρα, που είχε δώσει στην Σχολή του. Καί στην θέσι του περιωρισμένου πνευματικού κέντρου, που ήταν η τελευταία, εδημιούργησε ένα στενό πάντοτε, αλλά με ευρύτερες τάσεις και επιδιώξεις πολιτικό κέντρον, με άριστοκρατική και ολιγαρχική χροιά, που ανέπτυξε μεγάλην πολιτική δράσι, με σκοπό την αναμόρφωσι του τότε κόσμου με βάσι τα δικά του πρότυπα.

Καί εδώ ακριβώς φαίνεται καθαρότερα και θετικότερα η ατέλεια και η ανεπάρκεια των αντιλήψεων και των θεωριών του «Ελληνος σοφού» μπροστά στις πλατύτατες αρχές και στις ανώτερες επιδιώξεις του Χριστιανισμού. Το «άστου των εκλεκτών» μπροστά στην «βασιλεία του Θεού». Η εξουσία των προνομίων των μπροστά στην επιβολή των πτωχών και των αποκλήρων. Η κυριαρχία των ολίγων μπροστά στην ισότητα όλων των ανθρώπων.

Τεράστια διαφορά, που την εξαφάνισε, γεφυρώνοντας τα χάσματα και τα κενά, το μεγάλο θαύμα του συνδυασμού της Έλληνικής σοφίας με το Χριστιανικό Ευαγγέλιο, το μεγάλο θαύμα του Έλληνοχριστιανικού πολιτισμού.

Μ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

στη γραφική πρωτεύουσα του νησιού, την πολίχνη της Σκύρου.

Η διαδρομή είναι μια μαγευτική ποικιλία από έναλλαγές τοπίων: Καταπράσινες λαγκαδιές, έλαιώνες, άμπέλια, σκιερές χαράδρες, πευκώνες, δασωμένα βουνά και λειβάδια, όπου οι λεβεντόκορμοι Σκυριανοί βόσκουν άμέτρητα γιδοπρόβατα. Απ' αυτά προέρχεται η περίφημη σκυριανή μυζήθρα, καθώς και τ' άλλα εκλεκτά τυριά του νησιού.

Κατά το τέλος του δρόμου, ξανοίγουν τα βουνά και φαίνεται το Αίγαίο.

ΣΧΟΛΕΙΟΝ, ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΔΕΚΑ ΕΘΕΛΟΝΤΑΣ ΑΙΜΟΔΟΤΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΤΩΝ, ΘΑ ΛΑΒΗ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΟΝ ΔΩΡΟΝ.

Σε λίγο, στις απότομες πλαγιές ενός ψηλού βραχώδους λόφου, βλέπουμε σκαρφαλωμένα, πυκνά-πυκνά, τα κάτασπρα κυβιστικά σπίτια της μικρής πολιτείας. Ένα πολύμορφο κι όλολευκο δαντελλωτό σύνολο γραμμών είναι τα σχήματα των τοίχων, οι καμάρες, τα μπαλκόνια, οι λιθοκτιστες σκάλες, τα πεζούλια, οι κομποί τρούλοι κι οι τεζωτοί εξωνάρθηκες των εκκλησιών. Υπάρχουν ως τριακόσιες ωραιότατες παλιές εκκλησίες μέσα στο λαβύρινθο των στενών καλντεριμιών της αμφιθεατρικής πολίχνης, από τους πρόποδας του λόφου, προς τη θάλασσα, ως την κορυφή, όπου τὰ έρείπια της αρχαίας Ακροπόλεως κι ένας βενετσιάνικος πύργος θυμίζουν παλιούς θρύλους κι ιστορίες.

Έκει επάνω, είχε κρύψει η Θέτις

Σκυρος

τον Αχιλλέα, στο παλάτι του βασιλιά Λυκομήδη, ανάμεσα στις κόρες του, ντυμένον γυναικεία, έπειδή της προμάντευσαν ότι ο γυιός της θα σκοτωνόταν στην Τροία.

Από το βράχο της Σκύρου γκρεμίστηκε με δόλο ο Θησέας από τον βασιλιά Λυκομήδη. Πολύ αργότερα, ο Κίμων, που κυριεύσε το νησί, έφερε καθώς λέν, στην Αθήνα τα όστα του Αθηναίου ήρωος.

Οι Ένετοί, τον μεσαιώνα, ξανάχτισαν το κάστρο της Σκύρου. Έκει και στο παλιό μοναστήρι, λίγο πιο κάτω, κρύβονταν οι σκυριανοί στις κουρσάρικες έπιδρομές, κουβαλώντας και τα πολύτιμα αντικείμενα, που έφερναν απ' όλα τα μακρινά μέρη οι ναυτικοί.

Ακόμη και σήμερα, στα σκυριανά σπίτια, που φημίζονται για τον μοναδικό στην Ελλάδα έσωτερικό τους διάκοσμο, κι είναι περίφημα τα ξυλόγλυπτα έπιπλα, τα χαριτωμένα κεραμουργήματα και τα κεντήματα της Σκύρου, υπάρχουν από τα παλιά τα χρόνια πάνω σε ράφια, γύρω στα τζάκια, πολύχρωμα ώραία βενετσιάνικα ή ροδίτικα πιάτα, κρύσταλλα ψιλοδουλεμένα από τη Δαμασκό, βάζα και χαλκώματα της Ανατολής.

ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΧΙΟΝΙΑ

(Συνέχεια από σελ. 9)

έκχιονιστήρα και ξεκίνησαν.

—Καλά που ήρθες! είπε ο Μπέν και του διηγήθηκε ότι χωρίς να το καταλάβη έχασε το λεωφορείο και ξεκίνησε με τα πόδια για το κοντινό χωριό απ' όπου θα έπαιρνε ένα άλλο. Μά καθώς προχωρούσε το χιόνι τον τύφλωνε κι έχασε τον προσανατολισμό. Όλο και προχωρούσε, μα το χιόνι έπεφτε όλο πιο πυκνό. Κουράστηκε, έπεσε χάμω, έμεινε ώρες κι εύτυχως.

Ήταν ακόμα μισοπαγωμένος, μα θα έφταναν στο σπίτι, θα ζεσταίνονταν.

Η μηχανή έτρεχε πολύ γρήγορα τώρα.

—Καλά που ήρθα! συλλογιζόταν ο Τζόνσον. Καλά που έκανα το καθήκον μου!

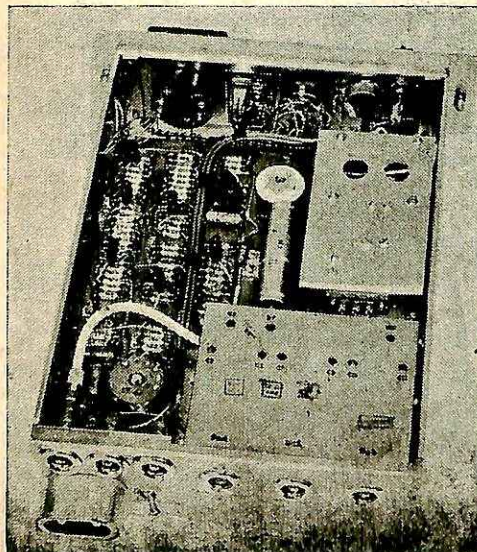
Κ. Δ. ΚΟΛΟΒΟΣ

ΤΗΛΕΤΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Σήμερα, όπως ξέρομε, τα τηλεφωνήματα και τα τηλεγραφήματα για μακρινές χώρες διαβιβάζονται συνήθως μέσω του άσυρμάτου. Για να εξασφαλισθί όμως μια ιδανική μεταβίβασις των τηλεγραφημάτων και να είναι η λήψις όσο το δυνατόν τελειότερα τοποθετούνται εις τον δέκτην κεραΐαι (άντενες) εις απόστασιν 100 μέτρων μεταξύ των, μέσω των οποίων διοχετεύεται ή τάσις λήψεως προς τον σταθμόν (θάλαμον) λήψεως. Εκτός όμως από την ανωτέρω διάταξιν των κεραϊών, προς καλλιτέραν έπιτυχίαν του επιδιωκομένου σκοπού, χρησιμοποιούνται και μερικοί άλλοι λεπτοί ηλεκτρονικοί μηχανισμοί ως π.χ. το μηχανήμα άποσβέσεως παρασίτων κ.ά. Το μηχανήμα άποσβέσεως λειτουργεί αυτόματα και δι' άλληλοδιαδόχου αλλαγής των μαγνητικών πόλων του, διοχετεύει προς τον δέκτην (έν προκειμένω τηλεφωνικός θάλαμος του Κέντρου) εκείνην ακριβώς την έντασιν του εισερχομένου κύματος, ή οποία ακούεται περισσότερο εύκρινως. Η ταχύτης αλλαγής των τάσεων είναι πολύ μεγάλη. Να φαντασθί κανείς ότι ο άπαιτούμενος δι' αυτήν χρόνος δέν υπερβαίνει τα 50 εκατομμυριοστά του δευτερολέπτου! Αν δέν συνέβαινε αυτό, τότε αί λέξεις των μεταδιδόμενων μηνυμάτων—που είναι σε κάθε κείμενον βαλμένες σε μία ώρισμένη σειρά—θα συνεχέοντο μεταξύ των, με άποτέλεσμα το τηλεφώνημα ή το τηλεγράφημα να φθάσι εις τον άποδέκτην του με τελείως παραποιημένον περιεχόμενον.

Για να μπορή κανείς να επιλέγη αυτόματως, την τελειότεραν τάσιν

Εικ. 2.

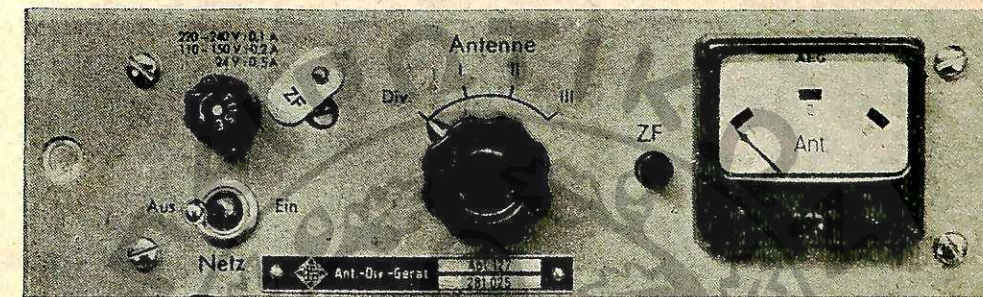

λήψεως του διαβιβαζομένου κύματος, εκτός από τον ανωτέρω μηχανισμόν χρειάζονται δύο κεραΐαι αντί μιας.

Όλα όμως αυτά τα συμπληρωματικά εξαρτήματα αυξάνουν πολύ το κόστος της τελειοποιημένης αυτής εγκαταστάσεως.

Μακροχρόνιοι έρευναι της Έταιρείας Τελεφούνκεν κατέληξαν εις το συμπέρασμα ότι αντί των δύο κεραϊών, θα ήδύνατο μία και μόνη—διπλής ενεργείας—να έχη το αυτό άποτέλεσμα. Εκτός τούτου, αί παλαιαί κεραΐαι, αί οποιαί είχαν ύψος 30 έως 40 μέτρα και άπήνουν μίαν έκτασιν 15.000 έως 30.000 τετραγωνικών μέτρων, αντικατεστάθησαν με άλλας ύψους μόνον 9 μέτρων, διὰ την εγκατάστασιν των οποίων άπαιτούνται γήπεδα 90% μικρότερα εις έκτασιν από την των προηγουμένων.

Και τούτο έπειδή θα πρέπει αί κεραΐαι να έχουν τελείως έλευθερον χώρον εις μεγάλην έκτασιν (ούτε σπίτια, εργοστάσια ή άλλες εγκαταστάσεις πρέπει να υπάρχουν εκεί κοντά), διότι τότε μόνον εξασφαλίζεται λήψις με μεγαλυτέραν έντασιν και χωρίς παρασίτα.

Εικ. 1.

Εικών 1. Παριστά το μηχανήμα έκλογής της καταλλήλου κεραΐας, μεταξύ των τοποθετηθεισών, διὰ την λήψιν του ραδιοφωνικού κύματος, που διεγείρει συγχρόνως όλας τας κεραΐας. Χάρις εις το Μηχανήμα αυτό εξασφαλίζεται ή καλλιτέρα λήψις. Δεξιά, ο Μετρητής της AEG είναι ένα ηλεκτρικό όργανον, του οποίου ή βελόνη δείχνει κάθε φορά ποιά απ' τις τρεις κεραΐες μας έχει την μεγαλυτέραν ηλεκτρομαγνητικήν έντασιν δηλ. ποιά κεραΐα κάνει την καλλιτέραν λήψιν κατά την στιγμήν εκείνην. Όταν π.χ. ή βελόνη εύρίσκειται επί του ΙΙΙ, αυτό σημαίνει ότι ή κεραΐα ΙΙΙ έχει την καλλιτέραν λήψιν. Γιαυτό γυρίζομεν τον διακόπτην ούτως ώστε ή βελόνη του να δείχνη την κεραΐαν (I, II, III), που επί τη βάσει του Μετρητού έχει την τελειότεραν λήψιν.

Πολλές φορές συμβαίνει το προσπίπτον επί των κεραϊών ραδιοφωνικών κύμα να αλλάξη αίχμην έντάσεως και λήψεως του από αυτά τόσο γρήγορα, ώστε να πρέπει κανείς να περιστρέφη συνεχώς τον διακόπτην από την μια κεραΐα στην άλλην. Το φαινόμενον αυτό άπεικονίζεται κατ' πρώτον εις τον μετρητήν, του οποίου ή βελόνη παίξει συνεχώς μεταξύ των τριών ένδείξεων (I, II, III). Στην περίπτωση αυτήν δέν ν' έχομε παρά να τοποθετήσωμεν την άκίδα του διακόπτου επί της γραμμής Div. (όπως δείχνει ή εικών μας), που σημαίνει ότι ή έναλλαγή των κεραϊών, αναλόγως προς την καλλιτέραν λήψιν εις κάθε στιγμήν γίνεται αυτόματως. Δηλ. δέν παρίσταται ανάγκη συνεχούς χειρισμού του διακόπτου.

Με την εικονιζομένην συσκευήν έπιτυγχάνομεν την καλλιτέραν λήψιν εις το ραδιοφώνον μας ή την καθαρότεραν μετάδοσιν τηλεγραφημάτων προς όλα τα σημεία της Γής.

Εικών 2. Παριστά το έσωτερικόν της συσκευής της εικώνος 1, όπως φαίνεται εκ της όπισθίας πλευράς.

ΑΝ ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΑΙΜΟΔΟΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΕΙΚΟΣΙ, ΟΜΑΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΕ ΕΝΟΣ ΑΡΧΗΓΟΥ, ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΔΕΚΑ ΜΑΘΗΤΩΝ Η ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ, ΕΞ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΕΙΡΓΑΣΘΗΣΑΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΠΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ, ΘΑ ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΩΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΕΠΙ ΑΡΚΕΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Είναι περιττόν να λεχθί ότι ή άπόδοσις των κεραϊών αυτών είναι αν όχι καλλιτέρα τουλάχιστον ή αυτή με την των μεγάλων.

Η μείωσις αυτή των δαπανών ώδήγησε εις την πρακτικήν εφαρμογήν της τεχνικής αυτής τελειοποιήσεως με άποτέλεσμα να γίνη τελευταίως το τηλεγραφικόν δίκτυον πυκνότερον, ή δε μεταβίβασις τηλεγραφημάτων ή τηλεφωνημάτων μέσω των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων (άσύρματος τηλεγράφος και τηλεφώνου) να είναι τελεία ακόμη και προκειμένου για τις πιο μακρινές άποστάσεις.

Γ. Π.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Η ιστορία του άλματος εις μήκος εις την Ελλάδα

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

Το ιστορικόν του αγωνίσματος του άλματος εις μήκος στη χώρα μας έχει ιδιαίτερον ενδιαφέρον, γιατί ενώ το Έλληνικόν ρεκόρ του αγωνίσματος παρέμενε ακατάρριπτον επί 23 ολόκληρα χρόνια από τους καλλιτέρους άλλας μας στα 7 μ. 37, ξαφνικά ή εμφανίσις ενός νεαρού, αλλά προικισμένου με εξαιρετικό ταλέντο αλτου το έφθασε στα 7 μ. 71, δηλαδή σε διεθνές επίπεδον. Καί πραγματικά ή επίδοσις αυτή των 7 μέτρων και 71 εκατοστών, που επέτυχε ο Δημ. Μαγκλάρας πριν 6 μήνες, ως έφηβος ακόμη, είναι ένα από τα σπουδαιότερα ελληνικά ρεκόρ.

Η πρώτη επίδοσις του άλματος εις μήκος, που αναφέρεται στη σύγχρονη αθλητική μας ιστορία είναι του Άλεξ. Χαλκοκονδύλη, του Έλληνο Έμιλιου Αθηνών και πραγματοποιήθηκε στα 9 Μαρτίου του 1896 κατά τους Α' Πανελληνίους αθλητικούς αγώνες, που ήταν ταυτόχρονα και οι προολυμπιακοί για την επιλογή των καλλιτέρων αθλητών μας, που θα μετείχαν στους Α' Ολυμπιακούς αγώνες των Αθηνών τον ίδιο χρόνο, κατά την αναβίωσί τους. Ο Χαλκοκονδύλης είχε πηδήσει τότε 5 μ. 68, ενώ ο δεύτερος Αθ. Σκαλτσονιάνης 5 μ. 38. Σε λίγες μέρες, στις 27-3-1896, και κατά την διάρκεια των Ολυμπιακών αγώνων, ο Χαλκοκονδύλης έβελτίωσε την επίδοσιν του σε 5 μ. 74. Το ρεκόρ αυτό έμεινε ως πανελλήνιον μέχρι τον Απρίλιον του 1901, όποτε κατά τους Πανελληνίους αγώνες ο Άλεξ. Τουφερής του Πανελληνίου Γ.Σ. επρώτευσεν με 5μ. 98 1/2, νικήσας τον Βασ. Στουρνάραν, που είχε πηδήσει 5 μ. 86. Ο Στουρνάρας όμως επρόκειτο αργότερα να σημειώσει αίσθητην πρόοδον και το 1904 έφθασε την Πανελληνιον επίδοσιν εις τα 6 μ. 43, για να κρατήσει τον τίτλον του «ρέκορντμαν» μέχρι το 1909. Τότε έκαμε την εμφάνισιν του εις τους Πανελληνίους αγώνες ο Έμμαν. Τσαλουμάς των Φιλάθλων Άλεξανδρείας, ο όποιος επέτυχε την εκπληκτικήν διά την εποχήν έκείνην επίδοσιν των 6 μ. 83, νικήσας τον Ν. Άνδρεαδάκη του Πανιώνιου (6 μ. 39) και τον Γ. Καλαφάτην του Πανελληνίου (6 μ. 19), ο όποιος ίδρυσε αργότερον τον Παναθηναϊκόν Α.Ο.

Μετά ένα περίπου μήνα, εις τους Πανιώνιους αγώνες, που έγιναν στην Συμόνη ο Ν. Άνδρεαδάκης επέτυχε τη κατάρριψιν της εκπληκτικής επίδόσεως με άλμα 6 μ. 85 1/2. Το ρεκόρ αυτό, όπως ήταν φυσικό, έμεινε ασάλευτο επί 21 ολόκληρα χρόνια. Μόλις το 1930, στους διεθνείς αγώνες «Παναθηναϊκούς», ο Άλεξ. Ροζάκης του Πανελληνίου, συναγωνιζόμενος τον διάσημον τώρα Έλληνα βαρύτονον Άθαν. Μπούρλον και τότε

πρωταθλητήν του άλματος εις μήκος, επέτυχε να καταρρίψη την επίδοσιν του Άνδρεαδάκη με άλμα 6 μ. 88 1/2. Το επόμενον βήμα προόδου έγινε από τον θαυμασίον Κύπριον αλτην Άνδρ. Παπαμιχαήλ, του Γ.Σ. Παγκύπρια, ο όποιος εις τους Πανελληνίους αγώνες του 1932, υπερέβη για πρώτη φορά στην Ελλάδα το «φράγμα» των 7 μέτρων με άλμα 7 μ. 02. Τον Παπαμιχαήλ διεδέχθη εις τον πίνακα των «ρέκορντμεν» ο Γρηγ. Λαμπράκης του Πειραικού Συνδέσμου, ύφηγητής τώρα του Πανεπιστημίου εις την μαιευτικήν, ο όποιος υπήρξε μία από τις έπικρατέστερες φυσιογνωμίες του αγωνίσματος και του Έλληνικού Αθλητισμού. Ο Λαμπράκης εις τους Προβαλκανικούς αγώνες του 1935 έφθασε την Πανελληνιον επίδοσιν του μήκους εις τα 7 μ. 15, επιβληθείς του Χαρ. Πατεράκη του Πανελληνίου (7μ. 01) και του αειμνήστου δεκαθλήτου του Α.Ο. Παλ. Φαλήρου Κώστα Τραυλού (6μ. 96). Εις τους Βαλκανικούς αγώνες, που έπηκολούθησαν την ίδια χρονιά ο Λαμπράκης ένίκησε με 7 μ. 10 και μετά τρία χρόνια (τό 1938) έβελτίωσε το ρεκόρ του εις 7 μ. 19. Την σημαντικώτερη από όλες τις έπιτυχίες του, που επέτρεπτο να μείνη και «ιστορική» έσημειώσεν ο Λαμπράκης και πάλιν σε προβαλκανικούς αγώνες, του 1938 αυτή την φορά, με το περίφημον άλμα του των 7μ. 37, που έμεινε «απόρρητον φρούριο» επί 23 ολόκληρα χρόνια.

Το ρεκόρ αυτό θα έμεινε ακόμα στη θέση του, αν δεν εμφανιζόταν ο θαυμασίος νέος αλτης, Δημ. Μαγκλάρας του Όλυμπιακού Πειραιώς, που για πρώτη φορά κατέρριψε το «άσάλευτο ρεκόρ» στις 20 Σεπτεμβρίου 1959 κατά τους περυσινούς Βαλκανικούς αγώνες του Βουκουρεστίου. Κατά τους διεθνείς αγώνες της Πράγας, στις 19 Ιουνίου 1960, ο Μαγκλάρας επέτυχε το διεθνούς αξίας άλμα των 7 μ. 71. Αυτή ή πραγματικά αλματώδης εξέλιξις του νεαρού πρωταθλητού προοιωνίζει μεγάλες έπιτυχίες για το μέλλον.

Στο διάστημα των 65 χρόνων της ιστορίας της ελληνικής επίδόσεως του άλματος εις μήκος, μόνον έννέα πρωταθληταί διητήρησαν το ελληνικό ρεκόρ του αγωνίσματος. Κατά την περίοδον αυτήν έπαιξαν σημαντικό ρόλο στην εξέλιξι του ρεκόρ του μήκους και αρκετοί άλλοι πρωταθληταί, που δεν κατάρθωσαν όμως να κατακτήσουν τον τίτλο του «ρέκορντμαν».

Απ' αυτούς κυριώτεροι είναι : ο Δημ. Κηπουρός του Πανιώνιου Γ.Σ., πρωταθλητής της Ελλάδος και Βαλκανιονίκης με επίδοσιν 7 μ. 22, ο Δημ. Σπυρόπουλος του Έθνικού Γ.Σ. με άλμα 7 μ. 21, ο Γ. Έλευθεριάδης. της Α.Ε. Κομοτινής με ρεκόρ 7 μ. 11, ο Χαρ. Πατεράκης του Πανελληνίου Γ.Σ. με 7.01, ο Άλεξ. Κλήμης της Α.Ε.Κ. Αθηνών με 7 μ., ο Γ. Μαρινάκης του Έθνικού Γ.Σ. με 6.98, ο Κ. Τραυλός του Α.Ο. Παλ. Φαλήρου με 6.96, ο Κ. Πετρίδης του Γ.Σ. Παγκύπρια με 6.86, ο Χρ. Συμεωνίδης του ίδιου συλλόγου με 6.81 κ.ά. Μετά όμως τον Μαγκλάραν και τον Λαμπράκη, ο καλλίτερος Έλληνας αλτης του μήκους όλων των εποχών είναι ο Άριστ. Καζαντζίδης του Πανιώνιου Γ.Σ., που επέτυχε πέρυσι 7 μ. 35 και ο αλτητής αυτός διαθέτει εξαιρετικά προσόντα και δικαιολογούνται πολλές έλπίδες για το μέλλον του.

ΜΙΧ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΦΛΟΓΑ ΚΑΙ ΚΑΠΝΟΣ

Στη φλόγα ο καπνός μια μέρα
έλεγε:—Δέ μου λές, μητέρα,
αφού από μάνα φωτισμένη
γεννιέμαι εγώ, πώς μου συμβαίνει
νάχω όπι τόσο θαμνωμένη;

—Αυτό θά πει, καλό παιδί μου,
και στο έξής να το γνωρίζεις
πώς δεν μπορείς να λαμυρίζεις
σν με τη λάμψη τη δική μου.

Κι όποιος επιθυμεί να κάνει
το λαμπερό, λάμψη δική του
πρέπει να έχει. Δεν του φτάνει
δση κι αν έχουν οι γονιοί του.

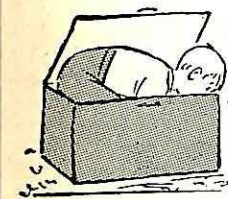
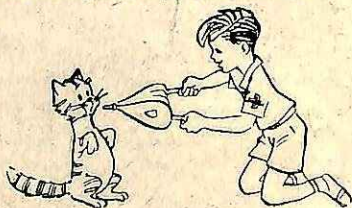
(Από την Συλλογήν παιδικών
ποιημάτων «ή Αρμονία»)

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

Διάσωσις προσώπων, που έχουν ανάγκην τεχνητής αναπνοής

Εις πολλές περιπτώσεις, που απαιτείται τεχνητή αναπνοή, ή διάσωσις του θύματος έμφανίζει δύο φάσεις, από τας όποιας ή τεχνητή αναπνοή είναι ή δευτέρα. Η πρώτη είναι ή διάσωσις του από τον πνιγμόν, ή ή απομάκρυνσις του από το ηλεκτροφόρον καλώδιον ή από τον χώρον με την δηλητηριασμένην ατμόσφαιραν. Πολλοί απ' αυτές τας διασώσεις είναι επικίνδυνοι, εκτός εάν ο διασώζων έχει ειδικά εκπαιδευθή.

Μη επιχειρήτε να διασώσετε κάποιον, που κινδυνεύει, εκτός αν είσθε βέβαιοι, ότι θα βγίητε ζωντανός από την προσπάθειάν σας. Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι μάλλον ριψοκίνδυνοι παρά γενναίοι. Επιχειρούν να διασώσουν κάποιον από έσωτερικήν φιλότιμον παρόρμησιν, ενώ δεν υπάρχει βάσιμος έλπίς διασώσεως. Έτσι πολλές φορές έχομε δύο θύματα αντί ενός. Καθίκαν σας είναι να διασώσετε αυτούς, που κινδυνεύουν, χωρίς όμως αυτό να σας εκθέσει εις βέβαιον κίνδυνον. Οδηγός σας πρέπει να είναι ο κοινός νους, δηλ. ή λογική του μέσου ανθρώπου και δεν πρέπει να λησμονήτε το καθήκον σας απέναντι της οικογενείας σας, της κοινωνίας και της πατρίδος σας και να θυσιάζετε άνώφελα την ζωήν σας.

Δεν κατάφερε να χωρέσει

Οί περιπέτειες ενός παιδιού

[4]

(Μυθιστόρημα του Έκτορος Μαλό)

Για τη δουλειά, που μου έδωσαν να κάνω, δεν ντρεπόμουν καθόλου. Ήξερα πως καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή. Όμως με τον τρόπο που είπε ο Κάβουρας στη μικρή Νανέττα, ότι θα καθαρίζω τ' άλογα, δεν ξέρω γιατί, μου ήρθε να κλάψω.

Άλλ' εύτυχώς ή μικρή άρχισε τώρα να μου μιλή κ' έτσι συνήλθα άμέσως. Με ρώτησε τ' όνομά μου, κι άμα το άκουσε μου άποκριθήκε:

—Χαίρω πολύ. Έλα λοιπόν, Παύλο, να σε συστήσω στα ζωάκια μου. Από δω είναι ο κύριος Παύλος κι από δω ο κύρ Μαθουσάλας, είπε δείχνοντας το γέρικο λιοντάρι. Τον έλεφαντάκο μας τον λένε Μπέμπη. Και να και ή κυρία Ζοζεφίνα, είπε στο τέλος και μούδειξε το φίδι.

—Πολύ ώραία ζωάκια έχεις, τής λέω.

—Και που να δής και το Σωκράτη, μου λέει. Έλα να στον δείξω.

Και πιάνοντάς με απ' το χέρι, μ' έβγαλε από τ' άμάξι και με πήγε στ' άλογα.

—Νά, αυτός έδω είναι, Παύλο, μου είπε. Είναι το σοφό μας άλογο. Σε κάθε παράστασι, του λέω «δείξε μας ποιός είναι ο πιό κουτός από τους θεατάς μας», και μου τον δείχνει άμέσως.

—Μπά; Κ' είναι στ' αλήθεια αυτός ο πιό κουτός;

—Μά... έτσι φαίνεται. Γιατί μόλις τον δείξη, ο κόσμος σπάει στα γέλια και στο χειροκρότημα!...

—Α, πολύ σοφός είν' ο Σωκράτης σας λοιπόν... τής είπα.

Έκείνη τη στιγμή μάς φώναξε ο κύριος κόμης για να φάμε. Πήγαμε στο άμάξι του, που ήταν μαζεμένος όλος ο θίασος, και καθίσαμε στριμωγμένοι γύρω σ' ένα μακρύ κασόνι, που παρίστανε το τραπέζι!...

Έδω έγνώρισα και δυο άκόμη πρόσωπα του θιάσου. Ήταν δυο γερμανοί ξανθοί και κατακόκινοι, που άποτελούσαν τη «μεγάλη όρχήστρα», όπως μου είπε ή κυρία κόμηςσα. Ο Χέρμαν και ο Κάρολος. Ο ένας έπαιζε κλαρίνο κι ο άλλος ταμπούρλο.

Το φαί, πατάτες, κολοκύθια και καρότα γιαχνί με μπόλικη σάλτσα, με την πείνα που είχα, μου φάνηκε βασιλικό! Κ' ήταν και αρκετό, και μούβαλαν και δεύτερο πιάτο, πράμα που μ' έκανε να κοκκινίσω από ντροπή, μόλις ξαφνικά θυμήθηκα τα γεύματα, που μου πρόσφερε ο καλός μου θεός!...

Τ' άπόγευμα καθάρισα τ' άλογα, τα τάισα, κι άργότερα το άφεντικό μάς φώναξε για μια προβίτα.

—Εμπρός, παιδιά, να μη σκουριάζουνε οι μύς, είπε. Τότε ο Νερομπούλης κι ο Τσιμέντος κατέβασαν από

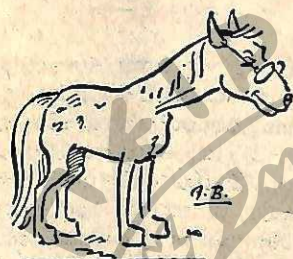
Ο Χέρμαν

Ο Μαθουσάλας

Η Ζοζεφίνα

Ο Σωκράτης

τ' άμάξι ένα μικρό κιβώτιο με καπάκι. Πρώτος ο Τσιμέντος έβγαλε τη πλούζα του, τεντώθηκε λιγάκι κι αφού άνοιξε το καπάκι, χώθηκε στο κιβώτιο κι εξαφανίστηκε. Τάχασα. Πώς χώρεσε εκεί μέσα, που δε θα χωρούσε ούτε ένα μαρό!...

Ύστερα πησίασε κι ο Νερομπούλης, μα μ' όλες του τις προσπάθειες δεν κατάφερε να χωρέση.

—Χμ, ξεθεώθηκες στο φαί πάλι, σήμερα, μουμούρισε ή κυρά κόμηςσα. Άυριο δε θα φάς ούτε μπουκιά, παλιόπαιδο.

—Η σειρά σου τώρα, μου είπε ο κόμης.

—Νά μπω στο κασόνι; ρώτησα φοβισμένος.

—Όχι άκόμα, κύρ Παύλο. Νά, εσύ πήδησε αυτό το χαντάκι, να δούμε τί μπορείς να κάνης.

Το χαντάκι ήταν αρκετά πλατύ, αλλά το πήδησα με αρκετή εύκολία.

—Μπράβο, μου είπε τότε ο άφέντης. Θα σε βάλω σ' ένα νέο νούμερο, που θα χαλάση κόσμο. Άλλά θα περάση κανένας μήνος. Μεθάυριο όμως, που θα είμαστε στο πανηγύρι της Φαλαίξ, θα σου δώσω κάτι εύκολο να κάνης.

Κι εκεί λοιπόν, που φτάσαμε μετά δύο μέρες, είδα για πρώτη φορά το τσίρκο μας να δίνη παράστασι.

Τα κοστουμια βγήκαν από τα μπαούλα, και μίαν ώρα πριν απ' την παράστασι είδα το Νερομπούλη και τον Τσιμέντο μεταμφιεσμένους σε κόκκινους διαβολάκους, τον Κάβουρα σε παλιάτσο και τους δυο μουσικούς σε γρεναδιέρους του Ναπολέοντος!

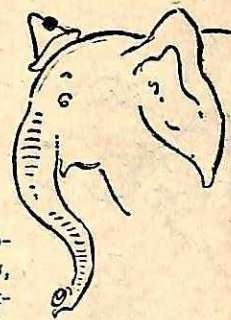
Σε μια πλατεία, ούτε πολύ μεγάλη ούτε πολύ μικρή είχε τενωθή ολόγυρα πάνω σε στύλους ένα σκονί, και μέσα είχαν παραταχθή σε πυκνή φάλαγγα

καμιά διακοσαριά καρέκλες, που προθυμοποιήθηκαν να φέρουν τα γύρω καφενεία και έστιατόρια. Κι ο κόσμος άρχισε να μαζεύεται, ενώ ή περιβόητη όρχήστρα έπαιζε κατά συνέχεια όλες τις καντρίλλιες της Μασκότ και της Νιτούς, ώσπου νέρθη ή ώρα της παραστάσεως.

Ο κύριος κόμης ντέ Λαπολάντ, με κίτρινο φράκο, μάζεψε εισιτήρια, οι δυο διαβολάκοι κι ο παλιάτσος φρόντιζαν να τακτοποιούν τον κόσμο στις θέσεις του, και τρεις χωροφύλακες έπιτηρούσαν την τάξι.

(Έπεται συνέχεια)

Διασκευή Β.

Ο μπέμπης

Ο Κάρολος

Η όρχήστρα έπαιζε όλα τα βάλς...

Ο ΛΥΚΟΣ ΤΩΝ ΟΣΠΡΙΩΝ

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΗ, Γεωπόνου

Όλα τὰ παιδάκια ξέρουν, ὅτι ὁ λύκος εἶναι ἓνα ζῶο αἰμοβόρο, πού τόν χειμῶνα κατασπαράζει τὰ πρόβατα καί κάνει τήν ἐπίθεσί του καί στὸν ἄνθρωπο, ὅταν δὲν βρίσκει νὰ φάη τίποτε. Ὁ λύκος, πού θ' ἀναφέρωμε δὲν εἶναι ζῶο, ἀλλὰ φυτό, πού ἔχει ὅμως ὅλες τὶς ἴδιες κακὲς συνήθειες μὲ τὸν ζωντανὸ λύκο. Καί ὁ λύκος αὐτὸς κυνηγᾷ φυτὰ καί πρὸ παντός τὰ ὄσπρια, ἀλλὰ καί τὰ καπνὰ καί πολλὰ ἄλλα φυτὰ. Εἶναι κι αὐτὸς πεισματάρης καί κακοποιός. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχη τὴν εὐκνησίαν τοῦ ζωντανοῦ λύκου, ἀλλὰ κατορθώνει, ἂν καί φυτό, καί ρίχνει τὶς ρίζες του κοντὰ στὶς ρίζες τῶν ὄσπριων καί βυζαίνει ἀπ' αὐτὲς τὶς θρεπτικὲς οὐσίες γιὰ νὰ μεγαλώσῃ, νὰ παχύνῃ καί νὰ δημιουργήσῃ τὰ ἄνθη του καί τοὺς σπόρους του. Εἶναι πειναλέος σὰν τὸν πραγματικὸ λύκο καί ἐρημώνει κάθε φυτεία ὄσπριων.

Γιατί ὁ φυτικὸς λύκος προτιμᾷ τὰ ὄσπρια; Διότι τὰ ὄσπρια ἔχουν τὸ χάρισμα ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ μαζεύουν ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα ὑπομονητικά, ὅταν ἀρχίζουν καὶ ἀνθίζουν, ἓνα πολὺτιμο στοιχεῖο, τὸ ἄζωτο, τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ μεγαλώσουν. Τὸ ἀγαποῦν πολὺ, ὅπως ὁ πραγματικὸς λύκος τὸ κρέας. Ὅσο λοιπὸν αἰχμαλωτίζουν, τὸ κρατοῦν γιὰ τὶς ἀνάγκες τους, γιὰ νὰ δημιουργήσουν φύλλα, κλαδιά καί ἄλλα καὶ ὅσο τοὺς περισσεύει τὸ ἀποθηκεύουν πάνω στὶς ρίζες τους.

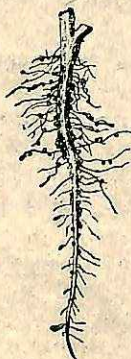
Ἄν ξεριζώσετε μιὰ κουκιά ἀνθισμένη, θὰ δῆτε στὴ ρίζα τῆς μικρὰ μικρὰ κομπалаκία ὄσπρια, σὰν σπειράκια. Ἐκεῖ μέσα ἀποθέτουν τὸ περισσεῖο ἄζωτο καί τὸ κρατοῦν γιὰ νὰ τὸ ἀποδώσουν στὸ ἄλλο φυτό. Αὐτὰ τὰ κομπалаκία τὰ λέν ἄζωτοβακτήρια, ἢ νιτροβακτήρια. Θαρρεῖς ὅτι τὰ ὄσπρια ἔχουν τὸ συναίσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴ μητέρα τους γῆ καί τῆς ἀφήνουν ἓνα ποσὸν γιὰ νὰ δυναμώσῃ καθὼς καί τῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τὰ ἄλλα τὰ φυτὰ, πού θὰ καταλάβουν ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ τὸ χῶμα, πού κρατοῦσαν αὐτὰ. Εἶναι δὲ τὸ ἄζωτο, τὸ γάλα τῶν μικρῶν φυτῶν, ὅπως τὸ πραγματικὸ γάλα, πού πίνουμε τὸ πρωῒ. Γι' αὐτὸ καί κάθε γεωργός, πού ξορίζει τὴ δουλειά του, δὲν ξεπατώνει τὰ ὄσπρια, κουκιά, ρεβύθια, μπιζέλια, φακὲς κλπ. ἀλλὰ τὰ θερίζει

γιὰ νὰ μείνουν μέσα οἱ ρίζες μὲ τὰ κομπалаκία ὥστε νὰ τὰ χρησιμοποιοῦν κατόπιν τὸ ἄλλο φυτό, πού θὰ καλλιεργήσωμε. Αὐτό, λοιπόν, τὸ πολὺτιμο στοιχεῖο κυνηγᾷ ὁ λύκος-φυτὸ καί κατορθώνει, ὅταν οἱ γεωργοὶ δὲν λάβουν τὰ μέτρα τους νὰ τὸ ἀπορροφᾷ καί νὰ βλάπτῃ ὅχι μόνον τὰ ὄσπρια, ἀλλὰ καί νὰ στερῇ ἀπὸ τὰ καποπινὰ φυτὰ τὸ γάλα. Ὁ λύκος εἶναι λοιπὸν ἓνα παράσιτο καταστρεπτικόν. Ριζώνει πολὺ εὐκόλα. Ἐνα κομματάκι του νὰ μείνῃ μέσα στὸ χῶμα θὰ γίνῃ ὁλόκληρο φυτὸ μὲ βλαστάρια καί ἄνθη μπλέ. Θὰ δέσῃ καί σπόρους πλακωτοὺς, πού θὰ πέ-

Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΟΣ. ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΝΟΥΣ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΑΙΜΑ ΟΠΩΣ ΠΡΟΣΕΡΧΩΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΕΓΡΑΨΑΜΕΝ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1960. Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ ΟΤΙ ΠΟΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΠΟΘΝΗΣΚΟΥΝ ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΥΓΙΕΙΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ, ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ Ή ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΑΙΜΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΕΥΛΟΓΟΝ ΑΓΩΝΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΟΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ.

σουν στὴ γῆ, ὅταν συγκομίσωμε τὰ ὄσπρια καί ἐκεῖ θὰ μείνουν πολλὰ χρόνια. Δὲν φοβοῦνται οὔτε τὸ κρύο, οὔτε τὸ χιόνι, οὔτε τὸ νερό, οὔτε τὴ ζέστη. Ἐχουν καί τὴν ιδιότητα νὰ κολλοῦν οἱ σπόροι του πάνω στὴ φλοῦδα τῶν ὄσπριων καί τόσον ἐπιτήδεια, ὥστε οὔτε κἀν νὰ τοὺς διακρίνωμε. Τὸ κάθε ὄσπριο ἔχει καί τὸ δικό του λύκο, μὲ λίγο διαφορετικὴ μορφή. Ὁ λύκος εἶναι λοιπὸν ὅχι μόνον ἓνα ἄχρηστο φυτό, ἀλλὰ καί ἐπικίνδυνον.

Ρίζα ψυχανθοῦς, ὅπου φαίνονται τὰ φυμάτια, (κομπалаκία) πού τὰ προσεννοῦν τὰ νιτροβακτήρια. τὰ ὁποῖα μαζεύουν τὸ ἄζωτο τῆς ἀτμοσφαιρας.

νο καί πρέπει νὰ τὸν καταδιώξωμε. Ἀλλὰ πῶς καί μὲ ποιά μέσα; Ὅσα μέχρι σήμερα χρησιμοποίησε ἡ Γεωπονικὴ Ἐπιστὴμὴ δὲν ἔφεραν σπουδαῖο ἀποτέλεσμα. Ὁλοκληρωτικὰ δὲν μπορούμε νὰ τὸν καταστρέψωμε γιατί καί ἓνας σπόρος του νὰ μείνῃ στὸ χωράφι, ἂν σπαρῇ πάλι μὲ ὄσπρια, θὰ ξανανοιώσῃ, θὰ πολλαπλασιασθῇ καί θὰ γεμίσῃ τὸ χωράφι.

Ἐπιβάλλεται λοιπόν, στὸ μολυσμένο χωράφι ἀπὸ τὸν λύκο, νὰ μὴ ξαναφυτέσωμε ὄσπρια, γιατί αὐτὸς καρποδοκεῖ ἐπὶ χρόνια, ὡς 15, μὲ ὑπομονὴ γιὰ νὰ τὰ προσβάλλῃ. Θὰ προτιμήσωμε γι' αὐτὸ φυτὰ, πού δὲν τὰ προσβάλλει. Ἐπειτα πρέπει νὰ κάνωμε βαθεῖα ὀργώματα ὡς 25 πόντους στὸ χωράφι μας, νὰ τὸ σκάψωμε βαθεῖα γιὰ νὰ χωθοῦν οἱ σπόροι του στὸ βάθος ὥστε νὰ μὴν μπορέσουν νὰ

βγοῦν στὴν ἐπιφάνεια. Ἐκεῖ στὸ βάθος θὰ σαπίσῃ ἢ θὰ ψοφήσῃ.

Ὅταν πρόκειται νὰ σπείρωμε ὄσπρια μέσα σὲ ἓνα χωράφι, νὰ βουτήξωμε τοὺς σπόρους μέσα σὲ διάλυσι ὁλολιτίνης 5% κ καί ἐπὶ 15 λεπτὰ τῆς ὥρας.

Νὰ ζητοῦμε σπόρους ὁλοκάθαρους ἀπὸ τὸ λύκο. Ἄν τώρα παρουσιασθῇ στὸ χωράφι μας, ἔχομε καί ἄλλα μέσα. Παίρνουμε ἓνα μαχαίρι καί κόβουμε προσεκτικὰ ἀπὸ τὴ ρίζα τὸ λύκο χωρὶς νὰ ἀφήνωμε κανένα κομμάτι του καί τὸν καίμε μὲ πετρέλαιο. Ἐπειτα ἀγοράζωμε ἀρσενικῶδες νάτριο ὡς 250 δράμια τὸ στρέμμα καί μὲ αὐτὸ ραντίζωμε τὶς ρίζες του. Μὲ αὐτὸ ψοφοῦν καί ἂν μείνῃ καμμιά ρίζα εἶναι ἀνάπηρη, δὲν κάνει ἵσο μεγάλο κακό. Τὸ ἀρσενικῶδες νάτριο τὸ πουλοῦν αὐτοί, πού πουλοῦν λιπάσματα καί σπόρους.

Ἐτσι περιορίζωμε τὴν κακότητα τοῦ φυτικοῦ λύκου, πού εἶναι τόσο αἰμοβόρος ὅσο καί ὁ ζωντανὸς καί περισσότερο μάλιστα καταστρεπτικὸς ἀπὸ αὐτόν.

Ἀπὸ τὴ Λαογραφία μας

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Τὴ λαϊκὴ παροιμία «Ἐβγήκε ἀσπροπρόσωπος» τὴν χρησιμοποιοῦμε γιὰ κάποιον, πού ἀναλαμβάνει μιὰ ἐπιχείρησι καί τὴν τελειώνει μὲ ἐπιτυχία, ἢ γιὰ κάποιον πού διαχειρίζεται ξένη περιουσία καί τέλος τὴν παραδίδει, ἀποδεικνύοντας ὅτι ἐσθλάτη, τίμιος καί ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης,

Τὰ ἔφαγε μὲ τοὺς φίλους του!

πού τοῦ ἔδειξαν. Λέμε ἐπίσης «ἔχει καθαρὸ τὸ πρόσωπο» ἢ «ἔχει καθαρὸ τὸ μέτωπό του» γι' ἀνθρώπους, πού εἶναι γνωστοὶ γιὰ τὴν τιμιότητά τους καί τὸν ἀκέριο χαρακτήρα τους.

Ἡ παροιμιακὴ αὕτη φράσις «Ἐβγήκε ἀσπροπρόσωπος» λέγεται πολλὲς φορές καί εἰρωνικά γιὰ τοὺς πονηροὺς καί ἐπιτηδέους, πού κάνουν λάθη ἢ ἀπάτες κι ὅμως προσπαθοῦν νὰ κρύψουν τὰ σφάλματά τους μὲ ψεύτικες δικαιολογίες. Στὴν Πελοπόννησο μάλιστα συνηθίζει ὁ λαὸς μας νὰ διηγῇται καί τὴν ἀκόλουθη διασκεδαστικὴ

Ν. Σ. ΧΡΟΝΗ

ΤΟ ΧΙΟΝΙ

Λευκὸ κατὰλευκὸ
πέφτει τὸ χιόνι
λευκὸ σεντόνι
πέπλο στὴ γῆ.

*

Θεὲ τὴ χάρι Σου
λευκὴ σὰν χιόνι
στεῖλε ν' ἀπλώῃ
«Φῶς» στὴν ψυχή.

ἱστορία, σχετικὴ μὲ τὴν παροιμία αὕτη.

Ἐνας γαιοκτήμονας, πού εἶχε χίλια πρόβατα, ἀπεφάσισε νὰ πάῃ στοὺς Ἁγίους Τόπους, νὰ γίνῃ χατζῆς. Ἐκάλεσε λοιπὸν τὸν τσέλιγγά του, τοῦ παρέδωσε τὰ πρόβατα, τοῦ ἔδωσε ὁδηγίες τί πρέπει νὰ κάνῃ ὡς πού νὰ γυρίσῃ ἀπὸ τὸ ταξίδι καί τοῦ ἔκαμε καί πληρεξούσιο νὰ πουλῇ καί ν' ἀγοράζῃ, ἂν θὰ παρουσιαζόταν ἀνάγκη. Ἀμα ὅμως ἔφυγε ὁ γαιοκτήμονας ὁ τσέλιγγας τὰ ἔβαλε τὰ πρόβατα μπροστά, καί σὲ λίγο διάστημα τὰ ἔφαγε διασκεδάζοντας μὲ τοὺς φίλους του.

Ὑστερα ἀπὸ λίγους μῆνες ἐγύρισε ὁ γαιοκτήμονας κι οἱ φίλοι τοῦ τσέλιγγα ἔτρεξαν ἀμέσως καί τοῦ ἔδωσαν τὴν εἰδησι γιὰ νὰ λάβῃ τὰ μέτρα του: «Ἐννοια σας, τοὺς λέγει ἐκεῖνος, ἐγὼ θὰ παρουσιασθῶ στὸν ἀφέντη μου,

καί τοῦ τὴν ἀναποδογυρίζῃ στὸ κεφάλι!

καί θὰ ἰδῇτε πῶς θὰ βγῶ ἀσπροπρόσωπος!...» Ἀμέσως λοιπὸν γεμίζει μιὰ καρδάρια γιανούρι, τὴν παίρνει στὰ χέρια καί πάει στοῦ χατζῆ. Ἀφοῦ ἔβαλε τὴν καρδάρια μὲ τὸ γιανούρι μπροστὰ του, ἐπάνω στὸ τραπέζι, τρέχει, τὸν ἀγκαλιάζει, τὸν φιλεῖ κι ἀρχίζει μὲ ξεφωνητὰ νὰ τοῦ λέγῃ: «Ἀχ, ἀφέντη μου... ἄχ Χατζῆ μου... νᾶξερὲς τὸ τί τράβηξα καί τί στενοχώριες πέρασα γιὰ χάρι σου... Ἀμα ἔφυγες, ἐπέρασαν κάμποσες ἡμέρες κι ἤρθαν καί μοῦ εἶπαν πῶς ἐπνίγηκες. Ἐγὼ τότε, εἶπα μέσα μου: ὁ ἀφέντης μου, ὁ καλὸς μου ἀφέντης, ἐπνίγηκε, τὸ πρῶτο, πού πρέπει νὰ κάμω, εἶναι νὰ φροντίσω γιὰ τὴν ψυχούλα του!

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΑΛΑΒΩΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 1936 ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΑΙΜΑΤΟΣ, ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ, ΘΑ ΒΡΑΒΕΥΗ ΚΑΙ ΘΑ ΤΙΜΑ ΠΑΝΤΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΝ ΤΟΥ, ΣΥΜΒΑΛΛΟΝΤΑ ΕΠΙΤΥΧΩΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥΤΟΝ.

Κι' ἐμοῖρασα, καλέ μου ἀφέντη, πεντακόσια ἀπὸ τὰ πρόβατά σου στοὺς φτωχοὺς, γιὰ νὰ συγχωροῦν τὴν ψυχὴ σου. Μὰ δὲν ἐπέρασε πολὺς καιρὸς κι ἐμάθαμε πῶς ἐγλύτωσες· κι ἀπ' τὴν μεγάλη μου χαρά, καλέ μου ἀφέντη, ἐμοῖρασα καί τὰ ἄλλα πεντακόσια πρόβατά σου στοὺς φτωχοὺς γιὰ νὰ τὰ φᾶν στὴν ὑγείᾳ σου καί νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Θεό, πού σ' ἔχει καλὰ.

Ὁ γαιοκτήμονας, ἀκούοντας τὰ λόγια τοῦ τσέλιγγα ἐγίνεξε φρενῶν καί τὸν ἔρωτᾷ μὲ θυμὸ: «Τί λὲς χριστιανέ μου; ὥστε πᾶν ὅλα μου τὰ πρόβατα;»—«Ναί, ναί!... χατζῆ μου», ἔκανε ὁ τσέλιγγας μισοκλαίοντας—«Καί τί μοῦ ἔφερες μέσα σ' αὕτη τὴν καρδάρια, πού ἔβαλες στὸ τραπέζι;»—«Γιανούρι σου ἔφερα, καλέ μου ἀφέντη, εἶναι ἡ καρδάρια σου, πού τὴν ἐκράτησα μόνη της ἀπ' ὅλη τὴν στάνη!...»

Δὲν ἐβάσταξε τότε ὁ χατζῆς, ἀρπάζει κατὰκόκκινος ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησι τὴν καρδάρια, πού ἦταν μπροστὰ του καί τὴν ἀναποδογυρίζῃ στὸ κεφάλι τοῦ τσέλιγγα. Χύθηκε τότε τὸ γιανούρι καί τοῦ ἔκαμε τὸ πρόσωπο κάτασπρο. Ἐκεῖνος τὸ βάλε ἀμέσως στὰ πόδια, ἐνθουσιασμένος, πού τὴν ἐγλύτωσε τόσο φτηνά.

Οἱ φίλοι του ἀπὸ περιέργεια νὰ

Νὰ μὲ λοιπὸν ἀσπροπρόσωπος!

μάθουν τί θ' ἀπογίνῃ, τὸν ἐπερίμεναν ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καί σὰν τὸν εἶδαν τὸν ἐρώτησαν: «Ἐ, τσέλιγγα, πῶς τὰ κατὰφες;»

—«Δὲν σὰς εἶπα, τοὺς ἀποκρίθηκε μὲ ἀπάθεια ἐκεῖνος, πῶς θὰ βγῶ ἀσπροπρόσωπος;

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότη-
τος εύχεται εις τους συνεργάτας του και
τους αναγνώστας του αίσιον και εύτυχες
τὸ Νέον Έτος 1961.

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ LIGUE ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὸ ἑσπέρας τῆς 27ης Σεπτεμβρίου ἀφίχθη εἰς Ἀθήνας διὰ
τετραήμερον ἐπίσκεψιν ὁ Δ/ντῆς τοῦ Γραφείου Ε.Ε.Σ.Ν. τῆς
Ligue κ. Schussel. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τὸν ὑπεδέχθησαν
ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν.
κ.κ. Π. Γεωργιαντζὸς καὶ Χρ. Παπαδόπουλος καὶ ἡ Δ/τρια
Ε.Ε.Σ.Ν. Κα Παπαδοπούλου.

Τὴν ἑπαύριον τῆς ἀφίξεώς του ὁ κ. Schussel ἐπισκέφθη
εἰς τὰ Γράφειά Ε.Ε.Σ. τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Κ. Γεωργακό-
πουλον. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ὁ κ. Schussel ἐπωφε-
λήθη τῆς εὐκαιρίας νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν κ. Γεωργακόπουλον
διὰ τὴν συμμετοχὴν τοῦ Ἑλλαν. Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὸ ἐν Ζεῖστ
συνέδριον τῶν Δ/ντῶν Ε.Ε.Σ.Ν. τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ
νὰ τὸν ἐνημερώσῃ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τούτου.

Κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον παραμονὴν του ἐν Ἀθήναις ὁ κ.
Schussel συνοδευόμενος ὑπὸ ἀντιπροσώπων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν.
ἐπισκέφθη τὸ Ἀνάτολιν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον Ὑπουργ.
Παιδείας. Ὁ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Π. Γεωργιαντζὸς παρουσία-
σε εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τὸν κ. Schussel καὶ ἐτόνισε
τὴν συμπράξασιν τούτου διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔργου
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ κ.
Schussel λαβὼν τὸν λόγον ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του, διότι
τοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐλθῇ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὰ μέλη τοῦ
Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου, τῶν ὁποίων γνωρίζει τὴν
συμβολὴν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ
ἐνημέρωσε ταῦτα δι' ὀλίγων ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων προσ-
παθειῶν εἰς ὅλον τὸν κόσμον διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ἐρυ-
θροσταυρικῶν ἰδεωδῶν μεταξὺ τῆς νεότητος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Schussel ἐπισκέφθη εἰς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον Παιδείας τὸν Γεν. Δ/ντὴν αὐτοῦ κ. Γκιζελῆν ὡς καὶ τοὺς
Δ/ντὰς Μ. Ἐκπαιδ. κ. Παπανικολάου, Στοιχειώδους κ. Φωτει-
νόπουλον, Ἰδιωτ. κ. Μπάρκαν καὶ τὸν Δ/ντὴν Σχολ. Ὑγιει-
νῆς καὶ Σύμβουλον Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Β. Λυμπερῆν.

Κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἀντηλλάγησαν γνῶμαι διὰ
τὴν ἀποτελεσματικωτέραν δρᾶσιν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. εἰς τὰ Σχολεῖα,
ὁ δὲ κ. Schussel ἐπαφελήθη τῆς εὐκαιρίας νὰ τονίσῃ τὴν
σημειουμένην ἐν Ἑλλάδι γόνιμον συνεργασίαν τοῦ Ἐκπαιδευ-
τικοῦ κόσμου μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ε.Ε.Σ.Ν., ἡ ὁποία ἀπέδωσε

(α)

From Mr. Schussel's visit to the
7th High School for Boys, Athens
and to the High School, Thebes,
Beotia. In the photo (a) (right to
left) Mr. Bezades, first-aid Instru-
ctor, Mr. Papadopoulos GJRC, Mr.
Argyriou school Director, Mr. Schu-
ssel, Mr. Mavrikis, JRC sponsor,
and Mrs. Papadopoulos. Photo. (b):
Mr. Schussel the JRC representati-
ves, Mr. Georgioutzos President
GJRC, Mr. Papadopoulos Secretary
gen. GJRC, Mrs. Papadopoulos Di-
rector GJRC, Mr. Becopoulos chair-
man R. C. Branch Mr. Mantis, school
Director, Mr. Liokis JBC sponsor,
the teaching staff and school pupils.

(β)

ἀξιόλογα ἀποτελέσματα μέχρι σήμερον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς
τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς δραστηριότητος καὶ ὑπόσχηται ἀκόμη
περισσότερα εἰς τὸ μέλλον χάρις εἰς τὴν πολύτιμον συμπαρά-
στασιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Μετὰ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας ὁ κ. Schussel ἐπισκέφθη
τὸ 7ον Γυμνάσιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν γενόμενος ἐνθουσιωδῶς
δεκτὸς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ
Γυμνασιάρχης κ. Τηλ. Ἀργυρίου προσεφώνησε καταλλήλως
τὸν κ. Schussel καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ πρόεδρος τῶν Ἐρυθρο-
σταυριτῶν τοῦ Γυμνασίου.

Ὁ κ. Schussel, ἀφοῦ νῆχάριστῃ διὰ τὴν θερμὴν ὑπο-
δοχὴν, τῆς ὁποίας ἔτυχε, ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησιν του διὰ
τὴν συντελουμένην ἐν Ἑλλάδι δρᾶσιν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. χάρις εἰς
τὴν πρόθυμον συνεργασίαν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου μετὰ
τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος. Ἐπῆνεσε τοὺς Ἑλλήνας
μαθητὰς, τῶν ὁποίων τὴν προθυμίαν καὶ ἐργατικότητα γνω-
ρίζει καὶ ἐδήλωσε ὅτι πάντοτε θὰ παρακολουθῇ μὲ στοργὴν
τὸ ἐρυθροσταυρικὸν τῶν ἔργων. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν λόγων
ἐπικολούθησε θεαματικὴ καὶ λιανὴ ἐπιτυχὴς ἐπίδειξις παροχῆς
α' Βοηθειῶν τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν τοῦ Γυμνασίου ὑπὸ τὴν
δ/σιν τοῦ Καθηγητοῦ Γυμναστικῆς κ. Μπεζαϊντέ, ἡ ὁποία
ἐπρόξενε ἀρίστην ἐντύπωσιν.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐφορείας τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ.
Παπαδόπουλος λαβὼν τὸν λόγον, μετὰ ἄλλων, νῆχάρι-
στης καὶ συνεχάρη θερμῶς τὸν Γυμνασιάρχην κ. Ἀργυρίου,
τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, τοὺς ὑπευθύνους διὰ τὸν Ε.Ε.Σ.Ν.
Καθηγητὰς κ.κ. Μαυράκη καὶ Μπεζαϊντέ καὶ τοὺς μαθητὰς
διὰ τὴν λαμπρὰν Ἐρυθροσταυρικὴν ὀργανώσιν καὶ δρᾶσιν,
ἡ ὁποία σημειοῦται εἰς τὸ Γυμνάσιον τῶν.

Τὴν 1ην Δεκεμβρίου ὁ κ. Schussel μετὰ τοῦ Κου Π. Γεωρ-
γιαντζοῦ, τοῦ Κου καὶ τῆς Κας Παπαδοπούλου ἐπισκέ-
φησαν τὰ Γυμνάσια Θηβῶν καὶ Λεβαδείας.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις αὐτὰς προσεφώνησαν τὸν κ. Schussel
οἱ Γυμνασιάρχαι αὐτῶν κ.κ. Μαντῆς καὶ Δημητρίου. Ἐν συ-
νεχείᾳ ὡμίλησαν ὁ κ. Schussel καὶ ἐκ μέρους τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ὁ κ.
Γεωργιαντζὸς, οἱ ὁποιοὶ ἐξέφρασαν τὴν χαρὰν των, διότι
τοὺς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσων μὲ πόσον ἐνθου-
σιασμόν διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι ἐργάζονται διὰ τὴν
ἐπιτυχιαν τοῦ Ἐρυθροσταυρικοῦ ἔργου.

Ὁ κ. Schussel καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. κα-
τὰ τὴν μετάβασιν των εἰς Θήβας καὶ Λεβαδίαν ἐπισκέφθη-
σαν ἀρχαιολογικοὺς χώρους (περιοχὴν μάχης τῶν Πλα-
ταιῶν, Μαντεῖον Τροφωνίου, Τάφον Ἀντιγόνης κλπ.), τὴν
δὲ μεσημβρίαν παρεκάθησαν εἰς γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ
Γυμνασιάρχου Θηβῶν κ. Κ. Μαντῆ καὶ τοῦ ὑπευθύνου διὰ τὸν
Ε.Ε.Σ.Ν. Καθηγητοῦ κ. Σ. Λιόκη.

(α) Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Schussel εἰς τὸ 7ον Γυμνά-
σιον Ἀρρένων Ἀθηνῶν. Ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά. Ὁ
Ἀρχηγὸς τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. Α' Βοηθειῶν καὶ ὑγιεινῆς κ.
Μπεζαϊντέ, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπου-
λος, ὁ Γυμνασιάρχης κ. Τηλ. Ἀργυρίου, ὁ κ. Schussel, ὁ ὑ-
πεύθυνος τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Γυμνασίου κ. Μαυράκης,
ἡ Κα Παπαδοπούλου καὶ Ἐρυθροσταυριτὴς τῆς ὁμάδος α' βοή-
θειῶν τοῦ Γυμνασίου.

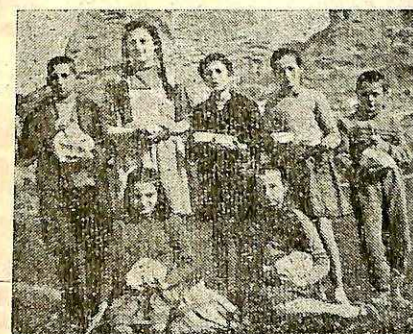
(β) Εἰς τὸ Γυμνάσιον Θηβῶν. Εἰς τὴν φωτογραφίαν δια-
κρίνονται ὁ κ. Schussel, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Κος Π.
Γεωργιαντζὸς, ὁ Κος καὶ ἡ Κα Χρ. Παπαδοπούλου, ὁ Κος
Μπεκόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ε.Ε.Σ., ὁ Γυμνα-
σιάρχης κ. Κ. Μαντῆς, ὁ ὑπεύθυνος τῶν ὁμάδων Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ
Γυμνασίου κ. Σ. Λιόκης, τὸ λοιπὸν διδακτικὸν προσωπι-
κὸν τοῦ Γυμνασίου καὶ ἐρυθροσταυριτὴς μαθηταί.

Ε.Ε.Σ.Ν. 20ου Δημ. Σχολ. Βόλου με δῶρα
διὰ τοὺς πτωχοὺς.
Juniors of 20th Elem. School Volos
with gifts for the needy.

Ε.Ε.Σ.Ν. Γ' Δημ. Σχολ. Βροντάδου Χίου
φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 3rd Elem. School Vrontados
planting trees

Ε.Ε.Σ.Ν. Β' Δημ. Σχολ. Καλαμπάκας με
δῶρα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου.
Juniors of 2nd Elem. School Kalambaca
with gifts for the patients of the town
Hospital.

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ψίνθου-Ρόδου βοή-
θοῦν εἰς τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐράνου Ε.Ε.Σ.
Juniors of Elem. School Psinthos help-
ing in the G.R.C. collection.

Ε.Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. σχολ. Ν. Βύσσης Ὁρεστιάδος φυτεύουν δένδρα.
Juniors of 1st Elem. School N. Vissi planting trees.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ ΕΕΣΝ

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου
Ἀ.γ. Κυριακῆς Τρικέρων φροντίζουν
τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδι-
κὴν των. Βοηθοῦν τοὺς ὑπερήλικας τοῦ χωριοῦ,
παρασκευάζουν τὸ πρωτὸν ρόφημα, παρακο-
λοῦθουν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. Καλλιεργοῦν
ἀνθὸς γλάστρες. Ἐβοήθησαν πτωχὴν οἰκογέ-
νειαν μὲ χρήματα. Περιποιοῦνται τὰ δένδρα τῆς
Ἐκκλησίας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Β' Δημ. Σχο-
λείου Λεωνίων, φροντίζουν τὴν κα-
θαριότητα τοῦ Σχολείου, τὴν ἰδικὴν των καὶ
τοῦ χωριοῦ, ἔχουν μαθητικὴ κουρείο. Παρακολου-
θοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. Καλλιεργοῦν σχολ.
κῆπο. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυριτὰς ἄλ-
λων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου
Μαλισσοχωρίου Καρδίτσας, φρον-
τίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδι-
κὴν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο. ἔχουν
σχολ. φαρμακεῖο. Ἀσκούνται εἰς τὰς Α' Βοη-
θείας. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα
μαθητὰς. Ἐφύττευσαν 60 δένδρα.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου
Πιννακῶν Βόλου ἐκαθάρισαν τοὺς πλη-
σίον τοῦ Σχολείου τῶν δρόμους καὶ τὸν χώρον
ἀναμονῆς τῆς ἀμαζοστολίας. Παρέχουν Α'
Βοηθείας. Ἐφύττευσαν περὶ τὰ 150 δένδρα.
Πεύκης. Ἐπισκέφθησαν ἀσθενεῖς συμπατριῶ-
των. Ἐβοήθησαν μὲ χρήματα πτωχοὺς συμπατρι-
τῶν, ἀγόρασαν ὠλὴνα διὰ τὸ πότισμα τοῦ
σχολ. κήπου. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυρι-
τὰς ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 3ου Δημ. Σχολεί-
ου Νεοχωρίου Βόλου φροντίζουν τὴν
καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωριοῦ. Καλ-
λιεργοῦν σχολ. κῆπο. Ἐπισκέπτονται ἀσθενεῖς
μαθητὰς καὶ τοὺς βοηθοῦν εἰς τὰ μαθήματα.
Ἐκαθάρισαν τὰ πεῦκα ἀπὸ τῆς κάμπες. Παρα-
κολοῦθουν μαθήματα Α' Βοηθειῶν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημ. Σχολεί-
ου Μηλεῶν Βόλου, φροντίζουν τὴν κα-
θαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικὴν των,
ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν Α'
Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς
ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητὰς. Ἐπισκέ-
πτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμπατριῶτων καὶ προσ-
φέρουν εἰς αὐτοὺς γλυκὰ καὶ φρούτα. Καλλιεργοῦν
σχολ. κῆπο. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν κοπὴν ξύλων
διὰ τὴν θερμάστραν τοῦ Σχολείου καὶ εἰς τὴν
κατασκευὴν τοῦ τοῦ αὐλῆν τοῦ Σχολείου,
Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυριτὰς ἄλλων
Σχολείων. Ὁργάνωσαν Χριστουγεννιάτικην ἐορ-
τὴν. Ἐμοίρασαν αὐτὰ καὶ γλυκίσματα εἰς πτω-
χὰς οἰκογενεῖας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου

Ε.Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγγελοχωρίου Θεσ/
νίκης ἀνοίγουν χάνδακα διὰ τὴν τοποθέτη-
σιν ὑδροσωληνῶν
Juniors of Elem. School Angelechorion
working for the reconstruction of their
village

Μηλίνης Βόλου, φροντίζουν τὴν καθα-
ριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωριοῦ. Ἰσοπέδω-
σαν τὴν αὐλὴν τοῦ Σχολείου. Καλλιεργοῦν σχολι-
κὸν κῆπο, ἔχουν σχολικὸ φαρμακεῖο καὶ πα-
ρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.
Τὰ χρήματα ἀπὸ τὰ κάλαντα, διέδωκαν διὰ ἀνάγκης
τοῦ Σχολείου. Ἐβοήθησαν πτωχοὺς μαθη-
τὰς καὶ οἰκογενεῖας. Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυ-
θροσταυριτὰς ἄλλων Σχολείων.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 21ου Δημ. Σχο-
λείου Βόλου φροντίζουν τὴν καθαριότητα
τοῦ Σχολείου των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο.
Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθη-
τὰς καὶ τοὺς πτωχοὺς μὲ γραφικὴν ὕλην. Ἐπι-
σκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς συμπατριῶτας. Καλλιερ-
γοῦν σχολ. κῆπο. Περιποιοῦνται τὰ δένδρα, ποὺ
ἐφύττευσαν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου
Ἀ.γ. Λαυρεντίου Βόλου φροντίζουν τὴν
καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωριοῦ. Πα-
ρακολουθοῦν διαλέξεις ὑγιεινῆς. ἔχουν μαθητικὴ
Βιβλιοθήκη, σχολικὸ φαρμακεῖο καὶ ἀσκούνται
εἰς τὰς Α' Βοηθείας. Ἀγόρασαν εἰδη λιψισμοῦ
εἰς ἀπόρους συμπατριῶτας. Ἐπισκέπτονται τοὺς
ἀσθενεῖς.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Α' Δημ. Σχολ.
Νεοχωρίου Μαγνησίας, φροντίζουν τὴν
καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ χωριοῦ.
Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθη-
τῶν. Καλλιεργοῦν σχολ. κῆπο καὶ περιποιοῦν-
ται τὰ δένδρα, ποὺ ἐφύττευσαν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου
Πορταρίδας Μαγνησίας φροντίζουν τὴν
καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ χωριοῦ καὶ τὴν
ἰδικὴν των. ἔχουν μαθητικὸν κουρείο καὶ σχολι-
κὸ φαρμακεῖο, καλλιεργοῦν κῆπο. Ἐβοήθησαν
πτωχοὺς μαθητὰς. Ὁργάνωσαν ἐκδρομὰς. Ἐ-
καθάρισαν τοὺς δρόμους ἀπὸ τὰ χιόνια. Ὁργα-
νώνουν ἐορτὰς καὶ βοηθοῦν εἰς κοινοτικὰς ἐργα-
σίας.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου
Καλομοίρας Καλαμάκας φροντίζουν
τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικὴν
των. ἔχουν σχολικὸ φαρμακεῖο καὶ προσφέρουν
φάρμακα εἰς τοὺς ἀπόρους μαθητὰς καὶ κατοίκους
τοῦ χωριοῦ. Παρέχουν Α' Βοηθείας εἰς τοὺς
ἔχοντας ἀνάγκην. Περιέβαλλαν τοὺς τραυματίας
αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος. Προσέφεραν
τρόφιμα εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας, καὶ δέματα λιψι-
σμοῦ εἰς 4 πτωχὰς μαθητριάς. Παρασκευάζουν
τὸ μαθητικὸν συσσίτιο. Ὁ μαθητῆς Ἰω. Παπα-
νίκος, ἐβοήθησε γράταιν, ποὺ εἶχε πέσει εἰς
τὸν δρόμον.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 14ου Δημ. Σχο-
λείου Βόλου φροντίζουν τὴν καθαριότητα
τοῦ Σχολείου, τοῦ χωριοῦ καὶ τὴν ἰδικὴν των.
Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθη-
τὰς καὶ τοὺς ἡλικιωμένους εἰς τὰς ἐργασίας των.
Προσκαλοῦν εἰς γεῦμα πτωχὰ παῖδιά. Ἐτοιμά-
ζουν παιχνίδια γιὰ παῖδιά. Περιποιοῦνται τὰ
ἀνθὸς τοῦ Σχολείου. Ἐλαβον μέρος εἰς τὴν δένδρο-
φύτευσιν. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν
τὰς πρώτας Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.
Ἀλληλογραφοῦν μὲ Ἐρυθροσταυριτὰς μαθητὰς
ἄλλων Σχολείων. Ἐπισκέφθησαν τὸ Ὁρσανο-
τροφεῖον Ἀρρένων Βόλου καὶ προσέφεραν εἰς τοὺς
τροφίμους, αὐτὰ, κουλούρια, φρούτα καὶ τοὺς
ἐψυχάζονταν.

Οἱ Ε.Ε.Σ.Ν. Μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου
Ἑλ. α. σ. ὁ νόος φροντίζουν τὴν καθαριότητα
τοῦ Σχολείου. Προσέφεραν λιψισμὸν καὶ Βι-

Ε.Ε.Σ.Ν. Α' Δημ. Σχολ. Ἀνδραβίδας Ἡλεί-
ας ὀργάνωσαν ἐορτὴν διὰ τὰ ἄπορα παῖδιά.
Juniors of 1st Elem. School Andravida
organized a program in favour of the
poor.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χελιδονίου. Ήλεις φυτεύουν δένδρα
Juniors of Elem. School Helidonion planting trees.

Ε.Σ.Ν. 6ου Δημ. Σχολ. Ἀμαλιάδος με δώρα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεως
Juniors of 6th Elem. School Amalias with gifts for the patients of the town Hospital.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πέπλου—Ἀλεξ/ πόλεως κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν των εἰς τὸ ἀκριτικὸν φυλάκιον
Juniors of Elem. School Peplon visited the soldiers at the frontiers.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τραγέλου Βισαλτίας με δέματα δι' ἀπόρους οἰκογενεῖας.
Juniors of Elem. School Tragilon with parcels for poor families.

βλία Α' Βοηθειῶν, καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην μαθητάς. Ἐβόηθησαν τοπικὸν ἀθλητικὸν Σύλλογον εἰς τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ γηπέδου του. Ἐφλοξένησαν πρὸς φωνῆς ἐκ Γουγκοσταλίας, ἐτοίμασαν δέματα πρὸς διανομὴν τὰ Χριστούγεννα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Παίδων ὁδῶς «Ἁγία Σοφία» Ἀγριῶς Μαγνησίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἰσοπέδωσαν τὸν προοριζόμενον διὰ προαύλιον χώρον καὶ μετέφεραν οἰκοδομησίμων ὑλικὸν διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ. Ἐβοήθησαν πτωχοὺς συμμαθητάς των, προσέφεραν δέματα εἰς πτωχοὺς συμμαθητάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀλλῆς Μεριᾶς Μαγνησίας, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου των καὶ τοῦ χωρίου. Παρακολουθοῦν διαλέξεις ὑγιεινῆς. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἀνάδασιν. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Ὁργανώνουν ἐορτάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Καρακίου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τοῦ χωρίου των καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐχουν μαθητικὴ Βιβλιοθήκη καὶ σχολ. φαρμακεῖο. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς μαθητάς. Ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ προαύλιου. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐκαθάρσαν τὸ προαύλιον καὶ τὴν κλίμακα τοῦ σχολείου ἀπὸ τὰ χιμῶνα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Ἰδιωτικοῦ Δημ. Σχολείου «Ἀλυσίων» Βόλου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ἐχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς πρώτας βοήθειας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ὁργανώνουν διαλέξεις ὑγιεινῆς. Ἐβοήθησαν ἀπορροὺς μαθητὴν μετὰ χρήματα. Συνέλεξαν διάφορα εἶδη, τὰ ὅποια ἀπέστειλαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Ἀγ. Βλασίου. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ ἄλλα Σχολεῖα. Ἀπέστειλαν εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Δρακείας Βιβλία καὶ γραφικὴν ὕλην, καὶ ἕτερα Σχολικὰ εἶδη εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ἀγρινίου. Ἐπεσκέψθησαν τὸ ἄστυλ Παιδιῶν, τὸ Ὁρφανοτροφεῖον, Γηροκομεῖον καὶ Νοσοκομεῖον τῆς πόλεως καὶ δένειμαν φρούτα. Ἐβοήθησαν πτωχοὺς οἰκογενεῖας.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 2ου Δημ. Σχολείου Λεωνίου φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των, παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Τὰ Χριστούγεννα δένειμαν 25 δέματα εἰς πτωχοὺς παθητάς.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀργυροπούλεως Ἀρρίσης, φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. Ἐβοήθησαν εἰς τὴν καλλιεργεῖαν καὶ τὴν φύτευσιν λαχανικῶν εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Σταθμὸν τοῦ χωρίου.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Τροποτάμου—Τῆνον με δώρα διὰ τοὺς τροφίμους «Στέγης Εὐγύρας»
Juniors of Elem. School Tripotamos with gifts for the inmates of the home for the aged.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ριζῶν—Χαλκιδικῆς μεταφέρουν ὑλικά διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ σχολείου των.
Juniors of Elem. School Rises working for the reconstruction of their school.

Τὰ χρήματα, ἀπὸ τὰ κάλαντα διέθεσαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων συμμαθητῶν των. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Φροντίζουν διὰ τὴν θέρμανσιν τοῦ Σχολείου.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Δρακείας Μαγνησίας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των καὶ τοῦ χωρίου. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς. Καλλιεργοῦν σχολ. ἀνθήκη, ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο. Παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Τὰ Χριστούγεννα ἀπέστειλαν 3 κιβώτια μῆλα εἰς τὸν ἀδελφικὸν «Ἁγία Σοφία». Ἀλληλογραφοῦν μετὰ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν, βοηθοῦν τοὺς ἠλικιωμένους καθὼς καὶ εἰς διαφόρους ἐργασίας τῆς κοινότητος.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Παλαιχωρίου Καλαμπάκας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου των, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Παρακολουθοῦν μαθήματα Α' Βοηθειῶν. Ἐφύττευσαν σχολ. κήπο, εἰς τὸν ὅποιον ἔχουν 10 ὀπωροφόρα δένδρα. Προσέφεραν χρήματα εἰς πτωχοὺς οἰκογενεῖας Ἀπεξήρσαν στάσιμα νερά. Βοηθοῦν τοὺς ἀδυνάτους μαθητάς εἰς τὰ μαθήματα. Προσέφεραν γραφικὴ ὕλη εἰς πτωχοὺς μαθητάς, παρασκευάζουν τὸ πρωτὸν ῥόφημα. Ἐνεβολίσαν ἄγρια δένδρα.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Παλαιούλου Ἀρρίσης ἐπεσκέψθησαν τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον Ἀρρίσης καὶ δένειμαν δώρα εἰς τοὺς νοσηλευμένους εἰς αὐτό. Προσέφεραν 50 κιλά σίτου εἰς οἰκογενεῖαν πτωχὴν. Ἐφύττευσαν δενδρύλλια εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ χωρίου.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ματονερίου Καλαμπάκας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου, τοῦ χωρίου καὶ τὴν ἰδικήν των. Καλλιεργοῦν σχολ. κήπο. ἔχουν σχολ. φαρμακεῖο καὶ παρέχουν τὰς Α' Βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Ἀμπελοχωρίου Καλαμπάκας φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου. Ἐφύττευσαν 1150 πεῦκα πλησίον τῆς πλατείας τοῦ χωρίου. Ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των τυφλὸν καὶ τελείως ἀπορροὺς κατοίκον τοῦ χωρίου, εἰς τὸν ὅποιον καθημερινῶς προσφέρουν πλήρη μερίδα ροφήματος. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Ὁργανώνουν ἐορτάς, ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τῆς Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς Βόλου ἐπεσκέψθησαν τὸ Ὁρφανοτροφεῖον καὶ Ἀστυλ Παιδιῶν καὶ δένειμαν τρόφιμα, γλυκὰ φρούτα, βιβλία καὶ παιχνίδια εἰς τοὺς τροφίμους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐψυχάγησαν.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ Δημ. Σχολείου Γεφυριῶν Καρδίσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ σχολείου, τὴν ἰδικήν των καὶ τοῦ χωρίου. Ἀπέστειλαν δέμα μετὰ γραφικὴν ὕλην εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον Ρογγίων Βεργιναῶν Καρδίσης καὶ προσέφεραν τρόφιμα εἰς πτωχὴν οἰκογενεῖαν. Βοηθοῦν εἰς τὸν καθαρισμὸν τῆς ἐκκλησίας. Ἀλληλογραφοῦν μετὰ Ἐρυθροσταυρίτας ἄλλων Σχολείων. Ἐπισκέψθησαν ἀσθενῆ συμμαθητῶν των. ἔχουν μαθητικὸν κουρεῖον, ἐβοήθησαν εἰς τὸν ὑδροχρωματισμὸν τοῦ διδασκτῆρου καὶ ἐσβέστωσαν ἐκκλησίαν. Βοηθοῦν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην. Ἀσκοῦνται εἰς τὰς Α' Βοηθείας.

Οἱ Ε.Σ.Ν. μαθηταὶ τοῦ 3ου Δημ. Σχολείου Τσαγκαράδας Ἀρρίσης φροντίζουν τὴν καθαριότητα τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἰδικήν των. Ὁργανώνουν διαλέξεις ἐπὶ ὑγιεινῶν θεμάτων. Βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἀδυνάτους εἰς τὰ μαθήματα μαθητάς.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γιαννωτῶν Ἐλασσόνης ἀναρτοῦν πίνακας μετὰ συνθήματα ὑγιεινῆς.
Juniors of Elem. School Yiannota hanging posters on the walls with mottos on hygiene.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΩΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΤΡΙΣΗΛΙΟΥ ΘΕΟΤΗΤΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 2)

κτική των σπουδῇ πρὸς λείανσιν τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, τὸ ὅποιον καὶ τότε ἦτο ἀπειλητικόν. Προκειμένου, λόγου χάριν, περὶ τῆς ἰδιοκτησίας, διακηρύττουν ἀπὸ συμφώνου καὶ οἱ τρεῖς, ὅτι τότε καὶ μόνον εἶναι θρησκευτικῶς καὶ ἠθικῶς δεκτὴ, ὅταν δὲν προέρχεται ἀπὸ ἀρπαγῆν ἢ ἀμαρτίαν, ὅταν δηλαδὴ ἡ προέλευσίς τῆς εἶναι καθαρὰ. Καὶ πρέπει νὰ θεωροῦμεν τὴν ἰδιοκτησίαν δῶρον ἀπλῶς τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡμεῖς ἔχομεν μόνον δικαίωμα χρήσεως, εἰμεθα ἀπλοῖ διαχειρισταὶ καὶ τίποτε ἄλλο, διότι «πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαίνον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων». Κακὸν λοιπὸν κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας δὲν εἶναι αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἡ ἰδιοκτησία, ἀλλὰ ἡ κακὴ τῆς προέλευσις καὶ ἡ κακὴ διαχείρισις. Διὸ καὶ ἀναγνωρίζουν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸ δικαίωμα ἰδίας περιουσίας, ἡ ὁποία θὰ διατίθεται εἰς τὴν περιθαλψιν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν πασχόντων, ὅθεν καὶ ἐλέγετο «περιουσία τῶν πτωχῶν».

Ἄλλ' ἂν καταφέρωνται ἐναντίον τῶν κακῶν πλουσίων οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι συμπαροσάτατοι οἰουδὴποτε πτωχοῦ, καὶ πρέπει τοῦτο ἰδιαζόντως νὰ τονισθῇ, διότι πάντοτε μέν, κατ' ἐξοχὴν ὅμως εἰς τὴν ἐποχὴν μας, κυκλοφοροῦν ὅχι ὀλίγοι «κακοὶ πτωχοὶ» ἐμπορευόμενοι τὴν πένιν καὶ ὀχι σπανίως τὴν δῆθεν πένιν των, πρᾶγμα ποῦ ἀποβαίνει εἰς βάρος τῆς πραγματικῆς πτωχείας. Καὶ προσφέρουν ἐπίσης οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι, προχωροῦντες περαιτέρω εἰς τὴν ψυχολογικὴν ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων, λεπτὰς παρατηρήσεις με ἀιώνιαν ἀξίαν: «Δὲν εἶναι πτωχὸς—λέγει ὁ Χρυσόστομος—ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἔχει τίποτε. Δὲν εἶναι πλούσιος ὁποῖος ἔχει πολλὰ, ἀλλ' ἐκεῖνος ποῦ τίποτε δὲν ἔχει ἀνάγκην.» Δριμύτατα ἐπίσης ὁμιλοῦν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ κατὰ παντὸς κέρδους, ποῦ δὲν συμβιβάζεται με τὸν ἠθικὸν νόμον: «Ὅταν ἀπὸ κακῆν πρᾶξιν κερδίσης, νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι ἔχεις ἀρραβωνισθῇ τὴν δυστυχίαν»,—λέγει ὁ Βασίλειος.

Ὡς τὸ ἀριστον καὶ κυρίως θεμιτὸν μέσον πρὸς ἐξέυρεσιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν καὶ ἀπόκτησιν περιουσίας θεωροῦν οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι τὴν ἐργασίαν. Καὶ ἀρίστην χρῆσιν τῶν ἐπιγείων ἀγαθῶν συνιστοῦν τὴν ἀγαθοερ-

γίαν, τὴν σπάταλον, τὴν χωρὶς φειδῶ εὐποιίαν. «Τὰ χρήματα εἶναι καλὰ, ἐάν με αὐτὰ καταπαύεις τὴν πένιν τοῦ πλησίον σου»,—εἶπεν ὁ Χρυσόστομος. Συνιστῶντες ὅμως τὴν ἀπεριόριστον ἀγαθοεργίαν καὶ στηλιτεύοντες μετὰ μελανώτερα χρώματα τὴν πολυτέλειαν, δὲν ζητοῦν ἀπὸ τὸν ἔχοντα νὰ ἐγκαταλείψῃ ἑαυτόν. Ὅλος τοῦναντίον.

Δικαίως λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ Ἔθνος ἐτίμησαν τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχας. Ὁ βίος των ὑπῆρξεν ἅγιος, ἡ σοφία των ἑκτακτος, μεγάλοι οἱ ἀγῶνες των ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐνότητος αὐτῆς ἐναντίον τῶν αἱρέσεων, ἡ λάμψις τῆς ρητορείας των ἐξοχος, καὶ ἀνυπερβλήτων—χωρὶς ὑπερβολὴν—τὸ θάρρος των εἰς τοὺς κινδύνους. Εἶναι ἀναντιρρήτως τῶν κορυφαίων Πατέρων οἱ κορυφαῖοι.

Ὁρθῶς ἀνέκαθεν, ἀπὸ τοῦ ἐνδεκάτου αἰῶνος, ὅτε ὠρίσθη ὁ κοινὸς των ἑορτασμός, θεωρήθη ἡ ἑορτὴ των καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν σχολείων κοινὴ ἑορτή, ἑορτὴ ἐπίσης τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ἑορτὴ τοῦ ὅλου Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, εἰς δὲ τὸν δοῦλον Ἑλληνισμόν ἦτο καὶ ἐθνικὴ ἑορτή, ἐπέιχε τὴν θέσιν τῆς 25ης Μαρτίου, ἡ ὁποία δι' εὐνοήτους λόγους δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἑορτασθῇ. Διότι ὑπὲρ πάντας οἱ τρεῖς αὐτοὶ Πατέρες συνεδύσαν ἀρμονικῶς τὴν ἑλληνικὴν σοφίαν μετὰ τὴν ἀνέφικτον διδασκαλίαν τοῦ ἐν ἀνθρώποις Θεοῦ, τὴν θύραθεν παιδείαν μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν, τὰ γράμματα μετὰ τὴν θρησκείαν.

Τὸν σωτήριον τοῦτον συνδυασμὸν βλέπομεν ἔκτοτε εἰς τὸ Ἔθνος καθ' ὅλας του τὰς περιπετείας. Διότι πάντοτε—κατὰ τὰς ὑποθήκας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν—ὁ λαὸς τῶν Ἑλλήνων, λαὸς τοῦ Λόγου καὶ τῆς Σοφίας, ἐτίμησε καὶ τὴν χριστιανικὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν παιδείαν, ἀντιλαμβανόμενος ὅτι ἡ εὐσέβεια χωρὶς τὰ φῶτα τῆς παιδείας μεταπίπτει εὐχερῶς εἰς δεισιδαιμονίαν ὅτι ἡ παιδεία χωρὶς δέος θεοῦ καὶ εὐσέβειαν καταντᾷ πονηρία καὶ δοκησιοσοφία, ὅτι μόνη ἡ πεφωτισμένη εὐσέβεια καὶ ἡ εὐσεβὴς παιδεία σφύζουν καὶ ὑψώνουν τοὺς ἀνθρώπους εἰς γνησίαν καὶ πλήρη προσωπικότητα. Καὶ ὅς μὴ λησμονοῦμεν ὅτι τοῦτο ἀκριβῶς, τὴν πλήρη καὶ γνησίαν προσωπικότητα, ὁ Πλάτων καὶ ὁ Παῦλος ἐθεώρησαν ὡς τὸν σκοπὸν καὶ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ βίου.

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΧΑΓΗ ΚΑΙ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

(συνέχεια ἀπὸ σελ. 7)

Ἡ πόλις στολίζεται ἀπὸ ὥραιότατα κτίρια, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ πιὸ ὀνομαστά εἶναι τὰ Βασιλικά Ἀνάκτορα, τὸ Δημαρχεῖον, τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον, τὸ χρηματιστήριον καὶ πολυάριθμα μουσεῖα. Εἶναι ἀκόμη ὀνομαστή γιὰ τὸ μεγάλο ἀριθμὸ τῶν σχολείων τῆς δημοτικῶν, Γυμνασίων καὶ πολλῶν ἐπαγγελματικῶν, ὅπου διδασκονται ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ οἱ τέχνες. Ὄνομαστὰ εἶναι ἐπίσης τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ Πολυτεχνεῖο τῆς.

Πρὶν τελειώσωμε θὰ πρέπει νὰ πούμε ἀκόμη δυὸ λόγια καὶ γιὰ τὴν ἴδια τὴν χώρα, τὴν Ὁλλανδίαν, ἡ ὁποία ἔχει καὶ ἄλλο ὄνομα: σ' ὅλες τῖς εὐρωπαϊκὰς γλῶσσας λέγεται καὶ Κάτω

Χῶραι. Καὶ τοῦτο γιὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ἐδάφους τῆς Ὁλλανδίας βρίσκεται χαμηλότερα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Κατὰ μῆκος τῶν παραλίων οἱ Ὁλλανδοὶ μετὰ τὴν ἐργατικότητά τους ἔχουν κατασκευάσει τεράστια φράγματα, τὰ ὅποια ἐμποδίζουν τὴν θάλασσαν νὰ κατακλύσῃ τὸ ἐδαφὸς των. Γι' αὐτὸ καὶ μιὰ Ὁλλανδικὴ παροιμία λέει: «Ὁ Θεὸς ἔκαμε τὴν θάλασσαν καὶ οἱ Ὁλλανδοὶ τὰ παράλια». Καὶ πραγματικὰ τὰ φράγματα, οἱ διώρυγες καὶ τὰ λειβάδια, ποῦ ἐσχηματίσθησαν ἀπὸ τὸ ἐδαφὸς, ποῦ ἐσκέπαζε ἄλλοτε ἡ θάλασσα ἀποτελοῦν τὴν καλύτερη ἀπόδειξιν ποῖα θαύματα ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἐργατικότης καὶ ἡ ἐπιμονὴ ἐνὸς λαοῦ.

Νικ. Γ. Δημητροκάλλης

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κρυονερίου Λαγκαδᾶ κουρεύουν τοὺς συμμαθητάς των.

Juniors of Elem. School Kryonerion cutting the hair of their schoolmates.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ποιό γεγονός της ζωής μου
μου έδωσε τη μεγαλύτερη χαρά;

Τόν έβλεπα με κρυφό καμάρι τόν κουμπαρα μου. Τόν κοινούσα και άκουα μ' ευχαρίστηση τόν κουδούνισμα τών κερμάτων. Τόν σήκωνα στά χέρια μου κι αισθανόμουν με ίκανοποίησιν πώς καθημερινά γινόταν βαρύτερος, πώς πλησίαζε νά γεμίση. Πόση χαρά μου έκρυβε μέσα του. Πόση ευτυχία μου μάζεψε! Ένα ποδήλατο! Ένα καινούργιο κόκκινο αστραφτερό ποδήλατο θά αγόραζα με τά χρήματα, πού θά συγκέντρωνα. Τό όνειρένόν μου αυτό τό ποδήλατο χρόνια. Τό είχα διαρκώς μπρός στά μάτια μου. Τό στόλιζα με τή φαντασία μου. Τού έβαζα σημαϊούλες χρωματιστές, τό φόρτωνα κουδούνια. Κι ό κουμπαρας μου στο μεταξυ γέμιζε.

Ήμουν κλεισμένος στο δωμάτιό μου και είχα παραδοθή στα συνηθισμένα μου όνειρα, στο κόκκινο ποδήλατο με τίς φανταχτερές σημαϊούλες και τά δυό ήχηρά κουδούνια, όταν κτύπησε ή πόρτα μας. Έτρεξα ν' άνοιξω γιατί δέν ήταν άλλος στο σπίτι μας. Τί νά ιδώ! Ήταν εκεί μπροστά μου ό συμμαθητής μου, πού είχε έδω κι ένα χρόνο διακόψει τό σχολείο. Φτωχοντυμένος, αδύνατος, με τή θλίψη και τή ντροπή ζωγραφισμένη στην όψη του.

—Ήθελα, μου είπε, νά ιδώ τήν μητέρα σου, μά, άφού λείπει, δέν πειράζει. Γυρίζω άλλη φορά.

—Πές σ' έμέ, τού άπάντησα, τί θέλεις. Κι εκείνος, άφού δίστασε λιγάκι, μου διηγήθηκε τό δράμα του. Ό πατέρας του είχε πεθάνει τόν περασμένο χρόνο και αυτό τόν ανάγκασε νά διακόψη τό σχολείο. Ή μητέρα του ήταν άρρωστη τώρα στο κρεβάτι κι αυτός με τά λίγα χρήματα, πού κέρδιζε από τήν εργασία του, δέν κατώρθωνε νά αγοράζη και τά φάρμακα τής άρρωστης και τό ψωμί τών μικρών του αδελφών. Και ή άπελπισία τόν έσπρωξε νά νικήση τήν ντροπή και νά κτυπήση τήν πόρτα μας για νά ζητήση βοήθεια.

—Ή μητέρα μου μπορεί νά ήθελε νά σάς βοηθήση, τού άπάντησα, αλλά λείπει αυτή τή στιγμή. Πρέπει νά γυρίσης τό βράδυ. Περίμενε όμως, μία στιγμή. Κάτι μπορώ νά κάνω κι εγώ προσωρινά.

Έτρεξα στο δωμάτιό μου και σήκωσα στά χέρια μου τό βαρύ κουμπαρα. Δίστασα μία στιγμή μόνο. Ύστερα ένα δυνατό κτύπημα στο πάτωμα και τόν άνοιξα. Ένα μεγάλο παντόφλα και τόν άνοιξα. Ένα μεγάλο παντόφλα και τόν άνοιξα. Ένα μεγάλο παντόφλα και τόν άνοιξα.

Τού τά έδωσα κι εκείνος μ' ευχαρίστησε με λόγια πιγνιμένα στους λυγμούς και στά δάκρυα.

—Και μήν ξεχνάς νά γυρίσης τό βράδυ,

«Ταξειδεύοντας»
Γ. ΜΠΟΥΡΛΟΤΟΣ
Γυμν. Μυτιλήνης

του φώναξα, καθώς έκλεισα τήν πόρτα πίσω του.

Τώρα τ' όνειρο τού κουμπαρα έσβησε. Δέν καμαρώνω πιά τό κόκκινο αστραφτερό ποδήλατο με τίς σημαϊούλες και τά κουδούνια. Δέν τρέχω με τήν φαντασία μου μαζί του, όρμητικός σαν άνεμος, όταν όμως βλέπω στο τραπέζι μου τήν άδεια θέσι τού κουμπαρα αισθάνομαι νά με σηκώνη στα φτερά της νά με ανεβάζη στους ουρανούς, μία περίεργη χαρά, ή χαρά πού αισθάνθηκα για πρώτη φορά στη ζωή μου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΤΣΙΚΗΣ
Μαθ. Δημ. Σχολείου Νεοχωρίου Χίου.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΦΟΥΝΤΑΣ
Γυμν. Παρ. Τούμπας Θεσσαλονίκης

Β. ΧΑΡΩΝΙΤΗ
Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ ΜΟΥ

Δραχμή, δραχμή στον κουμπαρα μου ρίχνω μ' άνείπωτη χαρά τό χαρτζηλίκι τού μπαμπά μου ή τής μαμάς καμιά φορά.

Ήν ό παππούς μου δώση κάτι τρέχω στο σπίτι μοναχή και καταθέτω τά λεφτά μου όπως σάς είπα στην αρχή.

Έτσι μαζεύω λίγα λίγα κι όταν χτυπώ τόν κουμπαρα γελά κι αυτός μαζί μ' έμένα και με γεμίζ' από χαρά.

«Χαρούμενες στροφές»

ΑΙΝΙΓΜΑ

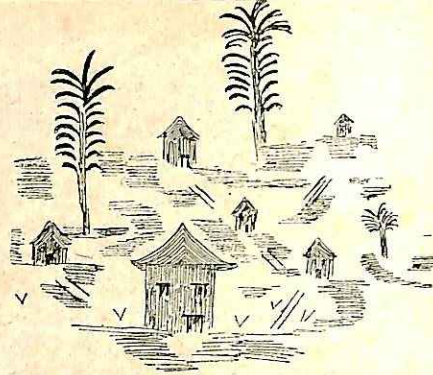
Χωρίς νά σέ κόβω
σέ κάνω διπλό
Τί είμαι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΜΑΡΚΟΥ
Γυμνάσιον Χαλανδρίου

ΤΡΙΓΩΝΟ

- 1) Κράτος τής Άσίας
- 2) Σύνδεσμος.
- 3) Δείχνει.
- 4) Φωνήεν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΕΡΡΑΣ
Ήνωμένα Έκπαιδευτήρια Άθηνών

Κ. ΜΠΙΖΑΟΥΡΤΗΣ
Γ. Γυμν. Άρρ. Άθηνών

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Με τά άρχικά τών ζητούμενων λέξεων σχηματίζεται τό όνομα ενός σοφού τής αρχαιότητας.

- 1) -----
 - 2) -----
 - 3) -----
 - 4) -----
 - 5) -----
 - 6) -----
 - 7) -----
 - 8) -----
 - 9) -----
 - 10) -----
- 1) Έπώνυμον όνομαστού αυτοκράτορος τής Κωνσταντινουπόλεως.
 - 2) Αρχαίος Ιστορικός.
 - 3) Ποταμός τής Γαλλίας.
 - 4) Σχετλιαστικόν επίφωνημα.
 - 5) Όροσειρά τής Ιταλίας.
 - 6) Μορφή ανθρώπου.
 - 7) Φωλεά άγρίων ζώων.
 - 8) Σύζυγος τού Εύριπίδου.
 - 9) Όρος τής Κύπρου.
 - 10) Νήσος τού Αιγαίου Πελάγους.
- ΑΣΣΙΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
Γυμνάσιον Τριπόλεως

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ;

Τοποθετήσατε καταλλήλως τά κάτωθι όνόματα.

1. Γεώργιος	Κάντ
2. Έλλεν	Κορέλλι
3. Πέτρος	Μπούς
4. Μαρία	Μάλλερ
5. Στέφαν	Ντάγκλας
6. Λόυντ	Κιουρί
7. Νίβεν	Τσβαίχ
8. Φράνσις	Λόκ
9. Τζών	Όνέ
10. Έμμανουήλ	Μπέκον.

ΚΑΤΣΟΥΛΑΤΟΥ ΕΛΕΝΗ
Γυμνάσιον Θηλέων Τριπόλεως

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Λιλή Βασίλη είναι καταστρεπτικός.
Ποιός;
Μά σάς τό είπα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ
Δον Γυμνάσιον Άρρένων Άθηνών

«Τό Ποντικονήσι τής Κερκύρας»
Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δ. Γυμν. Άρρ. Πειραιώς

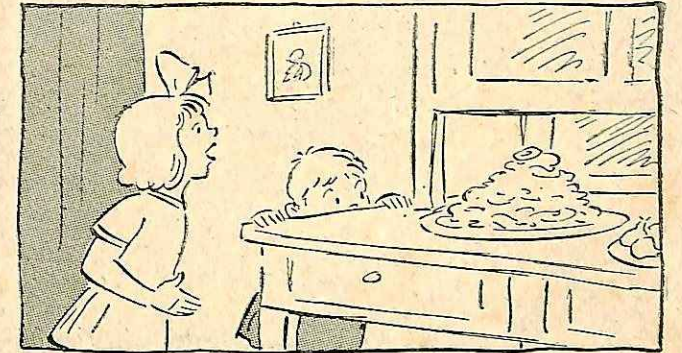

Άρχιμηνιά κι άρχιχροινιά

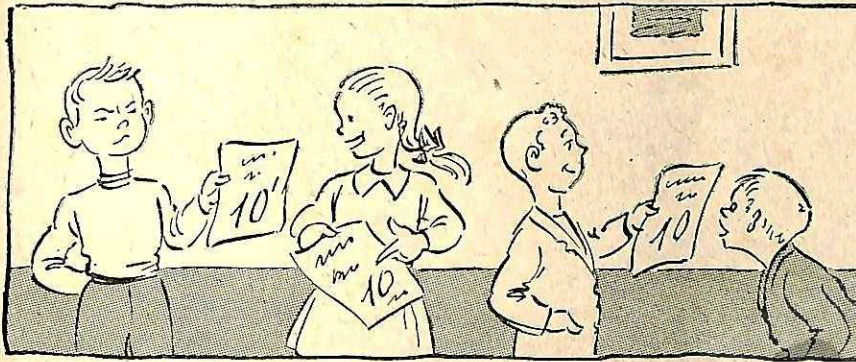
Σκίτσα, στίχοι Α. Β.

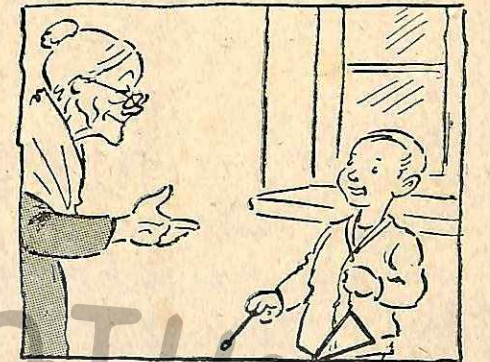
Άρχιμηνιά κι άρχιχροινιά,
τού Χρόνου πρώτη μέρα,
χαρές σέ κάθε γειτονιά
και γέλια πέρα ως πέρα!

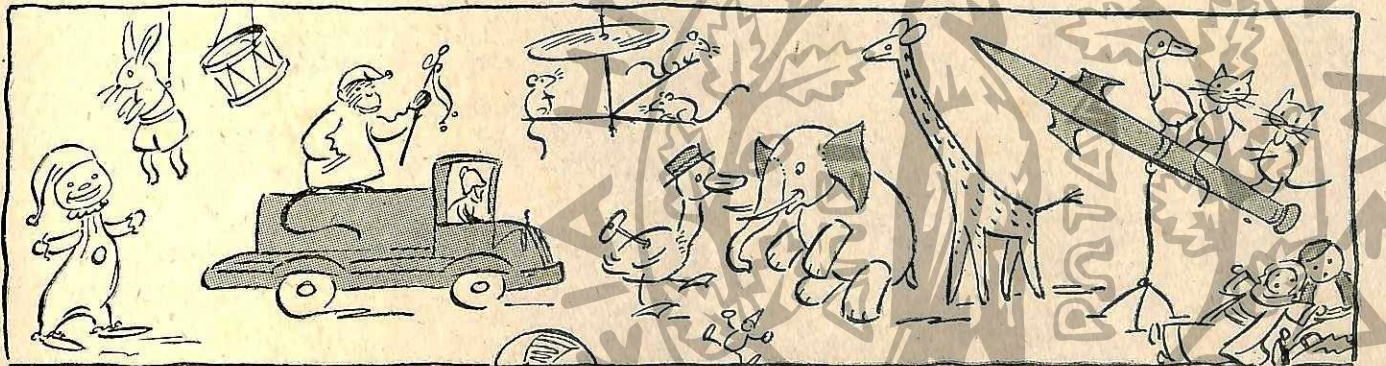
Πρώτη τού Χρόνου! Κ' οί μικρές μπεμπούλες κ' οί μπε-
πρός τό μπουφέ κοιτάζουνε (μπέδες
και όλο λογαριάζουνε
πόσα θά φάν μυγδαλωτά και πόσους κουραμπιέδες!

Μεσανυχτα σημαίνουνε, αλλάζει ό Χρόνος πάλι,
όλα θ' αλλάξουν άσφαλώς από αυτήν τήν ώρα
και βέβαια κ' οί άμελείς... θ' αλλάξουνε κεφάλι
και σ' όλα τά μαθήματα πρώτοι θά είναι τώρα!

Ένα τρίγωνο με σπάγγο—δίνει κ' ή γιαγιά στο Βάγγο,
για νά πάη με προκοπή—τά καλήμερα νά πη.
Κι ό μικρός τό παίρνει άμέσως μ' ένα γέλιο παιδικό,
μά πολύ θά προτιμούσε νάταν... τρίγωνο γλυκό!

Κοίτα βιτρίνες με λαγούς, παλιάτσους, τουμπελέκια
και μία σαλάτα από θεριά, τόπια, κουκλιά, τουφέκια!
Έδω μία πυροσβεστική τενεκεδένια τρόμπα
κι άπάνω της μία μαϊμού με σκούφια και με ρόμπα!

Μία πάπια μ' ένα ελέφαντα πιό κεί χοροπηδάνε
και μ' ένα ελικόπτερο τρεις ποντικοί πετάνε!
Νά κ' ένας πύραυλος κινά για τού ούρανού τά πλάτη
και νά καβάλα πάνω του μία χήνα και δυό γάτοι!

Μά φτάνει πιά. Καλή Χροινιά. Παιδιά μου, τραγουδείτε,
άλλά και τά φτωχούλικά παιδιά μή λησμονείτε.
Ό,τι μπορείτε στα φτωχά με προθυμία δώστε.
Χαρίζοντάς τους τή χαρά, τριπλή χαρά θά νιώστε!

ΧΟΡΟΣ

Στίχοι
ΣΤΕΛΙΟΥ ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τρα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα

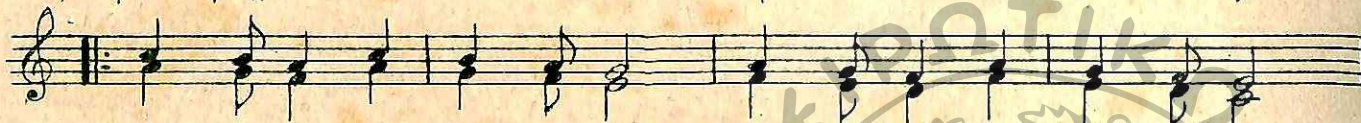
Τρα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα λα.

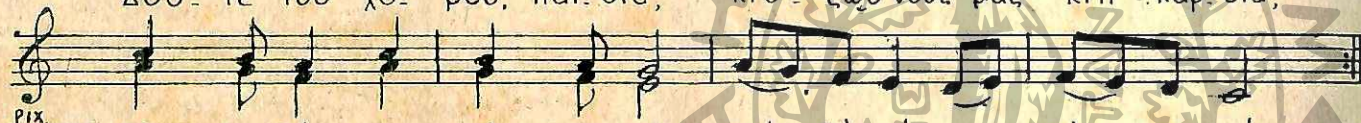
1. Παι - διά, ἄς πιά - σου με χο - ρό στο διά - πλα - το τ' ἄ - λῶ - νι, φω -
2. Τὸ πό - δι μας εἶν' ἐ - λα - φρό κι ἡ χά - ρη μας πε - ρίς - σια, τῇ
3. Ἀ - λῶ - νι, γλέν - τι σὰν αὐ - τὸ ξα - νὰ θαρ - ρῶ δὲν εἶ - δες, ἄς

νές, τραγού - δι νῆ - ῃ γιορτὴ κα - νεῖς δὲν μάς μα - λῶ - νει.
μέ - ση λύ - γα, μπρο - στί - νες, καὶ κά - νε τη φι - δί - σια.
μὴ δραχνιά - σουν τὰ διο - λιά, θα - ρᾶ - τε διο - λι - τζῆ - δες.

Τὸ λε - βέν - τη νὰ χα - ρῶ πού θά σὺ - ρη τὸ χο - ρό,
Μιά - ἄ - πὸ κεῖ καὶ μιὰ - ἄ - πὸ δῶ, λύ - γα τη, σοῦ τρα - γου - δῶ,
Δόσ - τε τοῦ χο - ροῦ, παι - διά, κι ὁ - ζωό - νους μας κι ἡ καρ - διά,

Τὸ λε - βέν - τη νὰ χα - ρῶ πού θά σὺ - ρη τὸ χο - ρό,
Μιά - ἄ - πὸ κεῖ καὶ μιὰ - ἄ - πὸ δῶ, λύ - γα τη, σοῦ τρα - γου - δῶ,
Δοσ - τε τοῦ χο - ροῦ, παι - διά, κι ὁ - ζωό - νους μας κι ἡ καρ - διά.

ΡΙΧ
ΦΡΕΤΑΣ